மீண்டும் ஒருமுறை: பெண்கள் மௌனமாயிருந்து கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும்

1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இல் உள்ள இந்தச் சிறிய பகுதியை மீண்டும் ஒருமுறை எடுத்துக்கொள்ள என்னைத் தூண்டுவது எது? (பலரைப் போலவே) நானும் இந்த இரண்டு வசனங்களையும் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்வதுதான் காரணம். ஆனாலும் பல கேள்விகள் இன்னும் நிற்கின்றன; பாடத் திறனாய்வு சார்ந்த கேள்விகளும் உண்டு, இறையியல் கேள்விகளும் உண்டு. இதோடு, இந்த இரண்டு வசனங்கள் வரலாற்றில் ஏற்படுத்திய மிகப் பெரிய தாக்கமும் சேர்ந்துகொள்கிறது. ஏதோ ஒரு தவறான முடிவைப் பின்பற்றிவிடக் கூடாது என்பதற்காக, என் சொந்த நலனுக்காகவே இந்த விஷயத்தை மீண்டும் ஒருமுறை கையில் எடுக்கிறேன். எண்ணங்களைச் சேகரித்து, அவற்றை மீண்டும் ஒருமுறை ஆழ்ந்து சிந்திக்கிறேன்.

இந்த எழுத்து அச்சுக்குத் தயாரான ஆய்வுக் கட்டுரை அல்ல; இது ஒரு பணி அடிப்படை, அல்லது விவாதத்திற்கான அடிப்படை. இது இந்த வசனங்களைப் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிக்கிறது; இதில் பல மேற்கோள்கள் உள்ளன, அவற்றில் பெரும்பாலானவை ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை. Logos மென்பொருள், இணையத்திலுள்ள பல்வேறு பக்கங்கள், மிகச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நிரலான www.deepl.com ஆகியவை இந்த வேலையின் உழைப்பை சமாளிக்கக்கூடிய அளவில் வைத்தன. அக்டோபர் 2026-இல் இந்த எழுத்து மறுபார்வை செய்யப்பட்டுத் திருத்தப்பட்டது.

சுருக்கமான அறிமுகமும் வேதப்பகுதியும்

பெண்கள் மௌனமாயிருப்பதைப் பற்றிய பவுலின் வார்த்தையை முழுமையானதாக, எந்த விதிவிலக்குமற்றதாகக் கொள்ளும் பிரசங்கியார்களும் போதிப்பவர்களும் தலைவர்களும் இன்னும் இருக்கிறார்கள்: ஆராதனைக் கூடுகையில் அறிவிப்பிலோ பிரசங்கத்திலோ, போதனையிலோ, ஜெபத்திலோ எந்தப் பங்கும் இல்லை. ஒருவர் விரும்பினால், அதை இப்படியும் புரிந்துகொள்ளலாம். குறிப்பாகச் சகோதரர் இயக்கத்தின் வட்டாரங்களில், மிகப் பழமைவாதப் பிரிவிலிருந்து மிகத் தாராளப் பிரிவு வரை, பல சகோதரிகள் இதை ஏற்றுக்கொண்டு அமைதியாக இருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் – ஒருவேளை நினைப்பதைவிட அடிக்கடி – உள்ளுக்குள் கேள்விகளும் சந்தேகங்களும் இருந்தபோதிலும்.

அப்படியானால் இது மிகத் தொலைநோக்கான, திட்டவட்டமான, வாழ்க்கையை ஆழமாக வடிவமைக்கும் ஒரு தெய்வீகக் கட்டளையாக

இருக்கும். ஒருவர் இதை இப்படி வாசித்தால் அல்லது புரிந்துகொண்டு கடைப்பிடித்தால், அவர் வேதாகமத்தை எப்படி வாசிக்கிறார் என்பதைப் பற்றி அது ஏதோ ஒன்றைக் காட்டுகிறது. இந்த ஆய்வில், வேதாகமம் தேவனுடைய அதிகாரமுள்ள வார்த்தை என்பதை நான் அடிப்படையாகக் கொள்கிறேன். ஆனால் அப்போதும், அதை – குறிப்பாகக் கடினமான பகுதிகளை – நாம் எப்படி விளக்க வேண்டும், எப்படி விளக்க முடியும், அல்லது எப்படி விளக்கக் கூடாது என்ற கேள்வி இன்னும் இருக்கிறது.

இந்தக் கட்டுரையில் நான் இந்தக் கேள்வியை ஆராய்கிறேன். சில விளக்கவியலாளர்கள், மொழி வல்லுநர்கள், இறையியலாளர்கள் அல்லது வேதாகம ஆசிரியர்களையும் அவர்களுடைய விளக்கங்களையும் ஒன்றுசேர்த்து, அவர்களை மேற்கோள் காட்டுகிறேன். இந்த விளக்கங்களைப் பற்றி என் கருத்தைச் சொல்லவும் நான் அனுமதி எடுத்துக்கொள்கிறேன். எல்லா விளக்கவுரையாளர்களுக்கும் எனக்கும் தேவனுக்கு முன்பாகப் பொருந்துவது இதுதான்: நாம் தவறலாம்; மேலும் நம்முடைய அறிவு குறைவுள்ளது. எதிர்பார்க்கப்படும் எல்லாத் தாழ்மையும் நடுநிலையும் இருந்தபோதிலும், இந்தக் கேள்வி தெளிவானது; அதன் பதில் திறந்தபடியே விடப்பட முடியாதது. ஆம் அல்லது இல்லை என்ற ஒன்றுதான் உண்டு. முழுமையான மௌனம் – ஆம் அல்லது இல்லை? பேசுதல் – ஆம் அல்லது இல்லை? இந்தக் கேள்வி இன்னும் மிக முக்கியமானது; எனவே அதை மீண்டும் ஒருமுறை சிந்தித்துப் பார்க்காமல் விட முடியாது. பல சகோதரிகள் மௌனமான பங்கில் திருப்தியாக இருந்து, சகோதரர்களைப் போலவே, இப்படி இருப்பதுதான் வேதாகமத்திற்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பது என்று நினைத்தாலும்கூட. அப்படிப்பட்ட சபைகளின் ஆராதனைகள் நன்றாகவே நடக்கின்றன என்பதும் உண்மைதான். சகோதரிகள் பேசாமலும் அது நடக்கிறது; நீண்ட காலமாகவே அப்படித்தான் நடந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த நடைமுறை சரியானதா என்ற கேள்விக்கு அது முக்கியமல்ல. நடைமுறை விளைவுகளையும் தாக்கங்களையும் பற்றியும் இங்கே பேசப்போவதில்லை – அது மிகவும் சுவாரசியமான ஒரு தலைப்பாக இருந்தாலும்.

இப்போது நாம் ஆராயும் வேதப்பகுதி, சந்தர்ப்பத்தின் காரணமாக வசனம் 31 முதல் தரப்படுகிறது:

1 கொரிந்தியர் 14:31-40, எல்பர்ஃபெல்டர் (Elberfelder) மொழிபெயர்ப்பின்படி (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு), CSV பதிப்பு; இங்கே ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டரிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

31 ஏனெனில் எல்லாரும் கற்றுக்கொள்ளவும் எல்லாரும் ஆறுதல் பெறவும், நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவர் பின் ஒருவராகத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம். 32 தீர்க்கதரிசிகளின் ஆவிகள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அடங்கியிருக்கின்றன.

33 ஏனெனில், பரிசுத்தவான்களின் எல்லாக் கூடுகைகளிலும் இருப்பதுபோல, தேவன் குழப்பத்தின் தேவனல்ல, சமாதானத்தின் தேவன்.

34 பெண்கள் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும்; ஏனெனில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை,

மாறாக, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும்.

35 அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்;

ஏனெனில் ஒரு பெண் கூடுகையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது.

36 அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா? அல்லது அது உங்களிடம் மட்டுமே வந்து சேர்ந்ததா? 37 ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசி என்றோ ஆவிக்குரியவன் என்றோ எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுதுவது கர்த்தருடைய கட்டளை என்று அவன் அறிந்துகொள்ளட்டும். 38 ஒருவன் அறியாதவனாயிருந்தால், அவன் அறியாதவனாகவே இருக்கட்டும். 39 ஆகையால், என் சகோதரரே, தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதை ஆர்வத்தோடு நாடுங்கள்; அந்நியபாஷைகளில் பேசுவதைத் தடுக்காதிருங்கள். 40 ஆனால் எல்லாம் கண்ணியமாகவும் ஒழுங்காகவும் நடக்கட்டும்.

கட்டளை: பெண்கள் ஆராதனைக் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும்.

காரணங்கள்: (1) பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை;

(2) மாறாக, நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும்.

ஏற்பாடு: அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்.

நியாயம்: ஒரு பெண் கூடுகையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது.

அறிவை வாசலிலேயே கழற்றி வைக்க வேண்டாம்

முழுமையான மௌனக் கட்டளையை ஆதரிக்கும் பல சகோதரர்கள், கிறிஸ்தவ விசுவாசம் அறிவுக்குப் புறம்பானதல்ல, அறிவியலுக்கு எதிரானதல்ல என்று அதைப் பாதுகாக்கிறார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால்: ஒருவர் தன் அறிவைச் செயலிழக்கச் செய்யாமலேயே ஒரு சிருஷ்டிகரையும் சிருஷ்டிப்பையும், அல்லது உயிர்த்தெழுதலையும்

அற்புதங்களையும் விசுவாசிக்க முடியும். இந்தக் கருத்தை நான் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் இதே மனப்பான்மை வேதாகம வாசிப்புக்கும் வேதாகமப் புரிதலுக்கும் அப்படியே பொருந்தும். அப்படியானால் வேதப்பகுதிகளையும் நான் அதே நுணுக்கத்துடன், அதே நேரத்தில் முடிவு எதுவாக இருந்தாலும் அதற்குத் திறந்த மனதுடன் படிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, சபையின் நடைமுறை வாழ்க்கைக்குத் தொலைநோக்கான விளைவுகள் இருக்கும்போது. இதில் முதலிலேயே சொல்லிவிட வேண்டியது: இந்த வார்த்தையின் உள்ளடக்கத்தை விமர்சிப்பது அனுமதிக்கப்படாது; ஏனெனில் பழைய ஏற்பாட்டைப் போலவே புதிய ஏற்பாட்டையும் தேவ ஆவியால் அருளப்பட்ட, தேவசுவாசத்தால் உண்டான தேவனுடைய வார்த்தையாக நான் கருதுகிறேன்.

எனவே, மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய, பல பத்தாண்டுகளாகக் கடுமையாக விவாதிக்கப்பட்டு வரும் இந்த வேதப்பகுதியை நான் மீண்டும் ஒருமுறை அணுகுகிறேன். முன்கூட்டியே எடுத்த முடிவுகள், அறிவு, அறியாமை, என்னை வடிவமைத்த பின்னணி – இவற்றை நான் ஏராளமாகக் கொண்டுவருகிறேன் என்பதை என்னால் மாற்ற முடியாது. இருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியாலும் என் (ஒளியூட்டப்பட்ட) அறிவாலும், என்னால் இயன்ற அளவு அறிவோடும் மனசாட்சியோடும் இந்த இரண்டு வசனங்களையும் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறேன்.

பெண்ணியத்தின் தாக்கத்திற்கு உள்ளானவன் அல்லது அதனால் கையாளப்பட்டவன் என்ற எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் நான் நிராகரிக்கிறேன். வேறொரு புரிதலுக்கோ அல்லது முற்றிலும் எதிரான புரிதலுக்கோ ஒருவர் வந்துசேரும்போது, மௌனக் கட்டளையை வலியுறுத்திப் பிடித்துக்கொள்ளும் சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் மந்திரம்போலத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் வழக்கமான குற்றச்சாட்டு இதுதான் – இது வருத்தத்திற்குரியது. அவர்களுடைய அணுகுமுறையும் ஆலோசனையும் இதுதான்: இந்தப் பகுதி எளிமையானது, தெளிவானது, ஐயமற்றது; தவறாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாதது. அதை வெறுமனே பின்பற்றினால் போதும்.

அப்படியானால், அதை ஒருமுறை முயன்று பார்ப்போம். நான் 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தை வாசிக்கும்போது, எல்லாரும் அறிந்தபடி, 11:5-இல் ஒரு பெண் ஜெபிக்கிறாள், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறாள் என்ற கூற்று வருகிறது. இங்கே ஒரு கற்பனை நிலையாக மட்டும் இந்தப் புரிதலை எனக்கு அனுமதியுங்கள் – நான் இன்னும் 14-ஆம் அதிகாரத்தை வாசிக்கவில்லையே –: அதாவது, பெண் இதைச் சபையிலும், நண்பர்கள் வட்டத்திலும், குடும்பத்திலும் – எல்லா இடங்களிலும் – செய்கிறாள் என்று. பிறகு நான் 14-ஆம் அதிகாரத்தை வாசிக்கிறேன்; அதில் பவுல் பலமுறை வலியுறுத்துகிறார்: எல்லாரும் –

அதாவது ஆண்களும் பெண்களும் – பங்கெடுக்கலாம், பங்கெடுக்க வேண்டும். அவர் “சகோதரர்கள்” என்ற சொல்லையும் ஆண்பால் பிரதிப்பெயர்களையும் பயன்படுத்துகிறார் என்பது உண்மைதான்; ஆனால் பெரும்பாலும் இரு பாலினத்தவரும் குறிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது பொதுவான ஒருமித்த கருத்து. அது பொதுப் பயன்பாட்டு ஆண்பாலைப் (generisches Maskulinum) போன்றது, அல்லது முழுமையாக அந்தப் பொருளிலேயே உள்ளது. எப்போதும் அல்ல, ஆனால் பெரும்பாலும் அப்படித்தான். ஆக, வசனம் 33 வரை ஆராதனைக் கூடுகையில் பாலினம் சம்பந்தமாக எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. பிறகு வசனங்கள் 34, 35 வருகின்றன; அவை – குறைந்தபட்சம் முதல் பார்வையில் – சகோதரிகள் பங்கெடுப்பதைத் திட்டவட்டமாக விலக்குகின்றன.

பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை! ஏற்கனவே இருக்கும் ஒரு கட்டளையையோ ஒரு மரபையோ சார்ந்து பேசுவதுபோலத் தோன்றும் ஒரு கூற்று இது. இப்படிப்பட்ட ஒன்றை முதன்முதலில் குறிப்பிட்டவரோ கோரியவரோ பவுலாக இருக்க முடியாது. அவருக்கு முன்பே அப்போஸ்தலர்கள் இருந்தார்கள்; இயேசு கிறிஸ்துவும் இருந்தார். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் எங்குமே, எந்த இடத்திலுமே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கட்டளையின் சிறு சுவடுகூடக் காணப்படவில்லை. தெளிவான கட்டளையும் இல்லை; இதை ஊகிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையும் இல்லை. இங்கே நாம் முதல் கேள்விக்குறியை வைக்கலாம்.

எல்லாப் பெண்களும் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்றால், அதை ஒரு விதிவிலக்கு என்று சொல்வது சரியாகப் பொருந்தாது: கூடியிருப்பவர்களில் பாதிப் பேர் எதுவும் சொல்லக் கூடாது என்பதுதான் அது. இதை விதிவிலக்கு என்று அழைப்பது, முற்றிலும் பொருத்தமற்ற, அல்லது தகுதியற்ற ஒரு சமாதானப்படுத்தும் சொல்லாடலே. விதிவிலக்குகள் கூடியிருப்பவர்களில் 50 % பேரைப் பாதிப்பதில்லை; ஒருவேளை 10 % பேரைப் பாதிக்கலாம்.

இப்போது காரணம் சொல்லப்படத் தொடங்குகிறது: நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, பெண்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும். அதாவது, கீழ்ப்படிதல் அமைதியாக இருப்பதோடு சமமாக்கப்படுகிறது. கீழ்ப்படிதல் ஒரு கிறிஸ்தவ நற்பண்பு என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். அப்படியானால், தர்க்க விதிகளின்படி, ஆராதனையில் ஏதாவது பேசும் ஆண்கள் கீழ்ப்படியவில்லை, அல்லது மாறாகத் தங்களை உயர்த்திக்கொள்கிறார்கள் என்று அர்த்தமா? அல்லது இன்னொரு விதமாகக் கேட்டால்: தாழ்மையான கீழ்ப்படிதலின் மனப்பான்மையோடு இருக்கும் ஒரு சகோதரி – அந்த மனப்பான்மை வெளிப்படையாகவே தெரியக்கூடியது – ஒருவேளை ஒரு சகோதரனால் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு, ஏதாவது சொன்னால் (ஜெபம், வேத வாசிப்பு, தீர்க்கதரிசன வார்த்தை), அது எப்படிக் கீழ்ப்படிதலின் ஆவியில் இல்லாமல்

போகும்? எளிமையான, அமைதியான பங்கேற்பு – ஒருவேளை ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது மட்டும் – கீழ்ப்படிதலுக்கு எதிரானதல்ல. ஆகவே மௌனத்தைக் கீழ்ப்படிதலோடு சமமாக்குவது ஏற்கத்தக்கதல்ல. இந்த இடத்தில் ஒருவர் இரண்டாவது முறையாகத் திகைத்து நிற்பார்; இங்கே ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினை இருக்கிறது என்று ஊகிக்கலாம். பெண்கள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் கீழ்ப்படிதலின் மனப்பான்மையோடு நடந்துகொள்ளவில்லை.

இந்தக் கீழ்ப்படிதலை நியாயப்பிரமாணம் கோருகிறது. கீழே பல விளக்கவுரைகள் வருகின்றன; எந்த நியாயப்பிரமாணம் குறிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பது மிகச் சிறந்த விளக்கவியலாளர்களுக்குக்கூடத் தெரியவில்லை என்பது அவற்றிலிருந்து தெளிவாகிறது. பழைய ஏற்பாடு முழுவதையும் சேர்த்துப் பார்த்தாலும், இப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படிதலின் ஒரு சட்டம் அதில் இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டமும் இல்லை; பழைய ஏற்பாட்டின் பொதுவான போக்காக இருக்கும் ஒன்றும் இல்லை.

இந்தப் பகுதி எளிமையானதல்ல. இந்த வசனங்கள் பேசும் ஒரு பின்னணி, ஒரு வரலாற்று ரீதியான, திட்டவட்டமான, தனித்துவமான சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. மேலும், இதைப் பெற்றவர்கள் எது குறிக்கப்பட்டது என்பதை மிகத் துல்லியமாக அறிந்திருந்தார்கள். இந்த விஷயத்தில் இன்று நாம் அதை அறியவில்லை! நாம் அதை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டும்; சாத்தியமான விளக்கங்களை உருவாக்க முயல வேண்டும் – அவை இந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு அப்பாலும், புதிய ஏற்பாட்டுப் போதனை முழுவதன் எல்லைக்குள்ளும் கண்டிப்பாகப் பொருந்த வேண்டும்.

இப்போது பெண்களின் மௌனத்திற்கான காரணம் தொடர்கிறது: அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும். அப்படியானால், இது பெண்களுக்கான கடுமையான மௌனக் கட்டளையைப் பற்றியதே அல்லவா? இது கற்றல் சம்பந்தமான ஒரு பிரச்சினையா, அல்லது அறியாமையைப் பற்றியதா? அவர்கள் வீட்டில் கேட்க வேண்டும் என்றால், அவர்கள் கூடுகையில் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்களா? இந்தப் பகுதியின் தர்க்கத்தைப் பின்பற்றுகிறவர், இனிமேல் ஒரு முழுமையான மௌனக் கட்டளையைப் பற்றிப் பேச முடியாது. பெண்கள் – ஒருவேளை எல்லாப் பெண்களும் அல்ல, சிலர் மட்டும், ஏனெனில் எல்லாருக்கும் சொந்தக் கணவர் இல்லை, அல்லது எல்லாரும் திருமணமானவர்கள் அல்ல – கூடுகையில் பேசிய எந்த ஆணையும் கேள்வி கேட்டார்களா? அதனால் ஒருவிதக் குழப்பத்தை உண்டாக்கினார்களா? அல்லது அமைதியின்மையையும் அசௌகரியத்தையும் மட்டுமா? அவர்கள்

தூண்டிவிடும் விதத்தில், மிக வலியுறுத்தி, விடாப்பிடியாகக் கேட்டார்களா, அல்லது விமர்சிக்கும் விதத்தில் கேட்டார்களா?

இன்றுவரை, நாம் – பெண்களும் ஆண்களும் – கற்றுக்கொள்ளலாம், கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற இடம் கூடுகை அல்லவா? கேள்விகள் உதவுகின்றன என்றால் – பெரும்பாலும் அவை உதவுகின்றன – அவை ஆராதனையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கலாம், இருக்க வேண்டும். ஒரு பிரசங்கியார் சபையைக் கேள்வி கேட்கும்படி அழைக்கலாம்; ஒரு அழகான பிரசங்கம் முக்கியமல்ல, மக்களைச் சென்றடைந்து அவர்களால் புரிந்துகொள்ளப்படுவதுதான் முக்கியம். வசனம் 31-இல் பவுலின் கவலை, எல்லாரும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்று இருக்கலாமா? முதலாம் நூற்றாண்டில் சபையே – அல்லது ஆராதனைக் கூடுகையே – கற்றுக்கொள்ளும் இடமாக இருந்தது; இன்று முழுமையாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நம்முடைய சபை வாழ்க்கையைப் போல் அல்ல. வேறு எங்கே கற்றுக்கொள்வது? கற்றுக்கொள்வதில் கேள்வி கேட்பதும் அடங்கும் – நிச்சயமாகப் பொருத்தமான ஒரு வடிவத்தில். இப்போது, உடனேயே பவுல் பெண்கள் கேள்வி கேட்பதைத் தடைசெய்து, அதை வீட்டில் மட்டும், தங்கள் கணவர்களிடம் மட்டும் செய்யும்படி கட்டளையிட வேண்டுமா? சபையில் அல்லாமல் வீட்டில் கற்றுக்கொள்வதா? ஏதோ ஒன்று பொருந்தவில்லை. மார்த்தாள், மரியாள் விஷயம் எப்படி? இயேசுவின் பாதங்களருகே அவருடைய சமுகத்தில் கற்றுக்கொள்வது பெரும்பாலும் ஒரு லட்சியமாக, ஏறக்குறைய கவிதைபோல உயர்த்திப் பேசப்படுகிறதே – அப்படியானால் தயவுசெய்து அது சபைக்கும் பொருந்தட்டும். கற்றுக்கொள்வது, அடக்கத்தோடும் கற்கும் மனப்பான்மையோடும் மெதுவாக ஒரு கேள்வி கேட்பது – இதைப் பற்றி இயேசு என்ன சொல்லியிருப்பார்? “வாயை மூடு!”?

இப்போது, இந்தத் தலைப்பை முடிப்பதற்காக, பின்வருவது சொல்லப்படுகிறது: ஏனெனில் ஒரு பெண் கூடுகையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது. இந்தச் சிந்தனை ஓட்டத்தில், இந்தப் “பேசுதல்” என்பதைச் சில பெண்களின் தகாத கேள்விக் குவியலாக விளக்குவது பொருந்தும். அப்படிப்பட்ட நடத்தை வெட்கக்கேடானது அல்லது கனவீனமானது. ஆனால் யாருக்கு? பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள அருவருப்புகளைப் போன்ற ஒரு பொருள் இதற்கு உண்டா? இது தேவனுக்கு/தேவனுக்கு முன்பாக ஒரு அவமானமா, அல்லது பண்டைய மத்தியதரைக் கடல் பகுதியிலிருந்து நாம் அறிந்திருக்கும், இன்றும் உலகின் சில நாடுகளில் அல்லது நாடுகளைக் கடந்த கலாச்சாரங்களில் காணப்படும் வெட்கம்-கனம் கலாச்சாரத்தில் அது ஒழுக்கமற்றதாகக் கருதப்படுகிறதா? அப்படியானால் அவமானம் என்பதைக் கலாச்சார ரீதியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமா? பெண்கள் தங்கள் கணவர்களின் கனத்தைப்

பொருட்படுத்தாததனாலா – அங்கே வெளிப்படையாக இருந்த, இதை அவமானமாகக் கருதக்கூடிய வெளியாட்களுக்கு முன்பாகவும்?

இதுவரை சொன்னது இவ்வளவுதான்: இந்தப் பகுதியை எளிமைப்படுத்தி, அதிலிருந்து ஒரு முழுமையான மௌனக் கட்டளையை/பேசுவதற்கான தடையை வாசித்தெடுத்து, அதனால் என் கருத்தில் அறிவை வாசலிலேயே கழற்றி வைக்கும் நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான ஆட்சேபனையாக இது சொல்லப்பட்டது. இந்த வசனங்களுக்கு ஏற்கத்தக்க ஒரு பொருளைக் கண்டடைவதில், குறைந்தபட்சம் பின்வருவன இன்னும் திறந்த கேள்விகளாக உள்ளன:

- மௌனம் முழுமையானதாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டுமா?
- இது கொரிந்துவிலுள்ள கூடுகைகளைப் – அதாவது அங்குள்ள வீட்டுக் கூடுகைகளைப் – பற்றியதா, அல்லது உலகமெங்குமுள்ள எல்லாக் கூடுகைகளிலும் இது இப்படிக் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டுமா?
- பவுலுக்கு முன்பே இது வழக்கமான பழக்கமாக இருந்ததா – அல்லது அவர் எதை ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்?
- வெறுமனே மௌனமாயிருப்பது கீழ்ப்படிதலுக்குச் சமமா?
- பவுல் ஆதாரமாகக் காட்டும் அதிகாரமுள்ள நியாயப்பிரமாணம் எது?
- ஒரு சகோதரி பங்கெடுக்கும்போது உண்டாகும் அவமானம் என்பதன் பொருள் என்ன?
- கூடுதலாக: பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மறுப்பதற்காகவே பவுல் மேற்கோள் காட்டும் ஒரு மேற்கோளாக இந்த இரண்டு வசனங்களும் இருக்கலாமா?
- கூடுதலாக: இந்த வசனங்கள் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டவை (இடைச்செருகல்) என்ற சந்தேகமும் உண்மையில் நிலவுகிறது.

இந்த வசனங்களை நான் எப்படிப் புரிந்துகொள்வேன், அல்லது எந்த விளக்கவுரையாளரோடு நான் உடன்பட முடியும் என்பதைப் பற்றி இந்த முழுக் கட்டுரையின் முடிவில் மேலும் சொல்கிறேன். ஏனெனில் இப்போது முதலாவது, பெண்களின் மௌனத்தைப் பற்றிய இந்தப் பகுதியைக் குறித்து இறையியலாளர்கள், வேதாகமத்திற்கு உண்மையுள்ள விளக்கவுரையாளர்கள் ஆகியோரின் விளக்கவுரைகள் வழியாக ஒரு பயணம் வருகிறது.

சகோதரர் இயக்கத்தின் விளக்கங்கள்

எனக்குக் கிடைத்த சில எழுத்துகள் கீழே வருகின்றன. இந்த ஆசிரியர்கள் இதைப் பற்றி இன்னும் அதிகமாக எழுதியிருப்பார்கள்; ஆனாலும் இங்கே

மேற்கோள் காட்டப்படும் எழுத்துகள் ஒரு நல்ல மேலோட்டப் பார்வையைத் தருகின்றன.

J. N. டார்பி (J. N. Darby)

Notes of Readings on the Epistles to the Corinthians

வசனம் 34, ஒரு தனிப்பட்ட சட்டம் இல்லையென்றாலும், நியாயப்பிரமாணத்தின் பொதுவான போக்கு. இந்த விஷயத்தில் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதும்போது அப்போஸ்தலர் எந்த ஐயத்திற்கும் இடமின்றிப் பேசுகிறார். "உபதேசம்பண்ண ஸ்திரீக்கு நான் உத்தரவுகொடுக்கிறதில்லை" என்று அவர் சொல்லுகிறார். ஒரு பெண் ஒரு பாடலைத் தொடங்கிவைப்பதுகூடச் சற்று இடம் தவறியது என்று நான் நினைக்கிறேன்; ஆனால் அவள் அதை அடக்கத்தோடு செய்தால் எனக்கு அதில் எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை. மூன்று பெண்கள் ஒரு தனித் தீவில் இருந்தால், அவர்கள் அதைத் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யும்வரை, அவர்கள் ஏன் சேர்ந்து அப்பம் பிட்கக் கூடாது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு மனிதனும் அவன் மனைவியும் தனியாக இருந்து, அவர்கள் சுதந்திரமாக உணர்ந்து அதற்கு ஆயத்தமாக இருந்தால், அவர்கள் அப்பம் பிட்பதற்கு எதிராக நான் எந்த ஆட்சேபனையும் காணவில்லை. (J. N. Darby, Collected Writings, Expository)

HJR-இன் கருத்துரை: இது எந்த நியாயப்பிரமாணம் என்பது திறந்தபடியே இருக்கிறது. வேதாகமத்தை மிக நன்றாக அறிந்தவர் என்ற முறையில், அவர் குறைந்தபட்சம் ஒன்றையாவது முன்வைத்திருப்பார். அவருக்கும் அது தெரியவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

ஒரு பெண் சுவிசேஷம் அறிவிக்கும்படி வெளியே போவதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. போதனையிலும் சபை விவகாரங்களிலும் தலையிட்டுவிட்டுத் தனக்கும் மற்ற எல்லாருக்கும் கேடு கொண்டுவராத ஒரு பெண்ணை நான் இதுவரை கண்டதில்லை. அவள் ஒரு கூட்டத்திற்கு முன்பாக உட்கார்ந்து அவர்களுக்குப் போதித்தால், அவள் தன் இடத்தை முழுமையாக விட்டுவிட்டாள். கர்த்தருக்குள் பிரயாசப்பட்ட திரிபேனாள், திரிபோசாள் பற்றியும், பிரியமான பெர்சியாளைப் பற்றியும் நாம் வாசிக்கிறோம் – ஒவ்வொருவரும் ஊழியத்தில் தன் சொந்த இடத்தில். சுவிசேஷங்களில் பெண்களுக்கு எல்லாக் கனமும் அளிக்கப்படுகிறது; ஆனால் கர்த்தர் ஒருபோதும் ஒரு பெண்ணைப் பிரசங்கிக்கும்படி அனுப்பவில்லை; அதேபோல எந்த ஆணும் கிறிஸ்துவை அவருடைய அடக்கத்திற்காக அபிஷேகம் பண்ணப் போகவில்லை. பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தது பிரசங்கம் அல்ல. தேவ ஆவியால் அருளப்பட்ட ஒரு போதனை இருந்தது; அதைப் பற்றி அவர்கள் பேசினார்கள். பிலிப்புவின் குமாரத்திகளைப் போல, அவர்கள் அதை ஒரு

அசாதாரணமான விதத்தில் செய்தார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். மகதலேனா மரியாள் கிறிஸ்துவால் அவருடைய சீஷர்களிடம் அனுப்பப்பட்டதுபோலப் பெண்கள் பயன்படுத்தப்படலாம். கிறிஸ்து ஒரு செய்தியைக் கொண்டுபோகும்படி ஒரு பெண்ணை அனுப்பினால், அவள் செய்யக்கூடிய மிகச் சிறந்த காரியம் போய் அதைக் கொண்டுசேர்ப்பதுதான். அது வெறும் ஒரு செய்தி; அது போதனையின் இடம் அல்ல; செய்தி எதுவாக இருந்தாலும், அது ஒரு செய்தி மட்டுமே. அது எழுதப்பட்டு ஒரு தனிப்பட்ட அறிவுரையாக இருந்தது என்று வைத்துக்கொண்டால், போதனை அந்தச் செய்தியில்தான் இருக்கும், மகதலேனா மரியாளின் இடத்தில் அல்ல. வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறது: "உபதேசம்பண்ண ஸ்திரீக்கு நான் உத்தரவுகொடுக்கிறதில்லை". அவள் போதிக்கவே கூடாது. மனந்திரும்பியவர்களை, தன்னைப் போதிப்பவராகக் காட்டிக்கொள்ளாமலேயே, அவள் வழிநடத்தலாம். போதித்தல் என்பது, தனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும் மக்களுக்குக் குறிப்பிட்ட போதனைகளைக் கொடுப்பது.

HJR-இன் கருத்துரை: இயேசு பெண்களோடு எப்படி நடந்துகொண்டார் என்பதையும், தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் ஊழியத்தில் பவுல் அவர்களைத் தனக்குச் சமமான உடன் ஊழியர்களாகக் கருதுகிறார் என்பதையும் (ரோமர் 16:12) டார்பி நன்றாகவே கவனிக்கிறார். "கர்த்தருக்குள் பிரயாசப்படுதல்" என்பது அறிவிப்பையும் குறிக்கலாம், சில சந்தர்ப்பங்களில் குறிக்கவே வேண்டும் – இதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். ஆனால் டார்பி எல்லாவற்றின் மேலும் போதிப்பதைத் தடைசெய்யும் 1 தீமோத்தேயு 2:12 என்ற இந்த ஒரே வசனத்தை வைக்கிறார்; அதை அவர் பொதுவாக எல்லாருக்கும் கட்டுப்படுத்துவதாக விளக்குகிறார். இந்த ஏற்பாட்டோடு இந்த ஒரே ஒரு வசனம்தான் இருக்கிறது என்பதும், அது பொதுவாக எல்லாருக்கும் பொருந்துவதல்ல, மாறாகத் தவறானதைப் போதித்த, அதுவும் தகாத அதிகாரத் தோரணையில் போதித்த எபேசுவிலுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணுக்குப் பொருந்துவது என்பதும் இங்கே பேசப்படுவதில்லை; எனக்குத் தெரிந்தவரை இந்தச் சிந்தனை அவருடைய எழுத்துகளிலும் தோன்றுவதில்லை. அது உண்மையில் இவ்வளவு பொதுவான அர்த்தம் கொண்டதாக இருக்க முடியுமா என்று வெறுமனே கேள்வி எழுப்பப்படவே இல்லை.

டார்பியும் அவருடைய சமகாலத்தவர்களும் நாம் இருப்பதுபோலவே தங்கள் காலத்தின் பிள்ளைகளாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய காலம் சிறந்ததாக இருந்ததா? அவர்களுடைய காலமும் காலத்தின் போக்கால் (Zeitgeist) வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது; அது சமூகத்திலும், சபையில் சொல்லவே

வேண்டாம், பெண்களுக்கு ஒரு கீழ்நிலைப் பங்கையே கொடுத்தது – வாக்குரிமை இல்லை, பொது உரைகள் இல்லை, இப்படிப் பல. இன்று நிலைமை வேறு; அதுவும் அதே அளவில் நம்முடைய சிந்தனையைப் பாதிக்கிறது. இதில் கவனிக்க வேண்டியது: வேதாகமக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்தால், எந்தக் காலத்தின் போக்கும் – 200 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையதானாலும் இன்றையதானாலும் – ஓரளவு தவறானதாகவும், வஞ்சிப்பதாகவும், ஆபத்தானதாகவும் இருக்கலாம்.

இயேசு பெண்களைப் பிரசங்கிக்கும்படி அனுப்பவில்லையா – ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கும் பொருந்தும் மிஷனரிக் கட்டளையைத் தவிர? அதைத் தவிர, என் கருத்தில், பிரசங்கிக்கும்படி இயேசு கொடுத்த கட்டளை – பன்னிருவரையும் எழுபதுபேரையும் அனுப்பியதைத் தவிர (லூக்கா 9:2; 10:1-9) – இருந்தாலும் மிக அரிதாகவே உள்ளது; ஆகவே பெண்கள் பிரசங்கிப்பதற்கு எதிரான இந்த வாதம் சற்று ஆதாரமற்றதாகவே இருக்கிறது.

வில்லியம் கெல்லி (William Kelly)

1 கொரிந்தியர் விளக்கம்

இந்த விதி மிகவும் முக்கியமானது. கூடுகைகளில் பேசுவது பெண்களுக்குத் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவாதத்தை விரும்புகிறவர்கள், எங்காவது அது அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படுமானால் அங்கேதான் அனுமதிக்கப்படலாம் என்று எண்ணியிருக்கலாம். மனிதன் ஒன்றுமில்லாதவனைப் போல இருக்கும், தேவன் தம்முடைய பிரசன்னத்தையும் வல்லமையையும் ஆவிக்குரிய விதத்தில் வெளிப்படுத்தும் அந்தப் பரிசுத்தச் சூழல், சந்தேகமின்றி வரங்களைப் பெற்றிருக்கும் – சுவிசேஷகனாகிய பிலிப்புவின் நான்கு குமாரத்திகளைப் போலத் தீர்க்கதரிசன வரத்தையும்கூடப் பெற்றிருக்கும் – பரிசுத்தப் பெண்களுக்குப் பொருத்தமான இடமாக இருந்திருக்கலாம். (அப்போஸ்தலர் 21:9.) ஆனால் இல்லை; கூடுகைகளில் இதைத் தடைசெய்யும்படி அப்போஸ்தலர் தேவ ஆவியால் ஏவப்பட்டார்; நிச்சயமாக முழுமையாக அல்ல, ஏனெனில் ஒவ்வொரு வரமும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்; ஆனால் அதன் விதமும் வழியும் கர்த்தருடைய அறிவுறுத்தலுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள தெய்வீக வெளிப்பாடு பெண்ணின் பொதுவான கீழ்ப்படிதலைப் பற்றித் தெளிவான குறிப்பைக் கொடுத்தது; கூடுகைகளைப் பொறுத்தவரை புதிய ஏற்பாடும் அதைவிடக் குறைவான தெளிவுடையதல்ல. சுவிசேஷ அறிவிப்பில் அவர்கள் முன்வந்து நிற்கலாம் என்ற எண்ணம் அந்நாட்களில் யாருக்கும் தோன்றவில்லை. அது பெண்மைக்குரிய ஒழுக்க நாகரிகத்திற்கு எதிரான ஒரு மீறலாக இருந்திருக்கும்; புறஜாதியாரைக்கூட அது அதிர்ச்சியடையச் செய்திருக்கும்.

அது சிறந்ததின் சீர்கேட்டுக்கும், புதுப்பித்தல் ஆவிக்கும், நவீன கிறிஸ்தவ உலகின் வழிகளுக்குமே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்படிப்பட்ட பொது நிகழ்வுகளில் ஒரு கேள்வியைக் கேட்பதைக்கூட அப்போஸ்தலர் அவர்களுக்குத் தடைசெய்தார். அவர்கள் ஏதாவது அறிந்துகொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்க வேண்டும்; ஏனெனில் ஒரு பெண் ஒரு கூடுகையில் பேசுவது அவமானம். ...

தேவனுடைய வார்த்தை அவர்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா, அல்லது அவர்களிடம் மட்டுமே வந்ததா என்ற கேள்வியோடு இந்த முழு விஷயமும் முடிக்கப்படுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் செல்லுபடியாகும் அப்போஸ்தல ஒழுங்கிலிருந்து விலகிய முதல் ஆட்கள் கொரிந்தியர்களே. அதுதான் சபைக் கலகத்தின் தொடக்கம். சபை கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும். தேவனுடைய வார்த்தை கட்டளையிடுகிறது; அது எல்லாக் கூடுகைகளுக்கும் ஒரே விதமாகக் கட்டளையிடுகிறது.

1 தீமோத்தேயு 2-ஐப் பற்றி: ஆனால் பவுல் தன் விஷயத்தை இன்னும் சற்று மேலே தொடர்கிறார். அவர் எழுதுகிறார்: ஸ்திரீயானவள் எல்லாவற்றிலும் அடக்கமுடையவளாயிருந்து, அமைதலோடு கற்றுக்கொள்ளக்கடவள். உபதேசம்பண்ணவும், புருஷன்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவும் ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் உத்தரவுகொடுக்கிறதில்லை (வசனம் 11–12). அவர் அதைவிடச் சற்று அதிகமாகவும் போகிறார். ஒரு பெண் இப்படிச் சொல்லலாம்: நான் என் அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தவே இல்லையே; நான் அதைச் செலுத்துகிறேன், அவ்வளவுதான். ஆனால் துல்லியமாக அதுதான் தவறு. அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தைச் செலுத்துவது அவளுக்குத் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிப் பொருந்துகிறது. பெண் வலிமையானவளாகவும் ஆண் பலவீனனாகவும் இருப்பது ஒரு பொருட்டல்ல. அவர்கள் கணவனும் மனைவியும் ஆவதற்கு முன்பே இதை யோசித்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலையிலும் எந்தச் சாக்குப்போக்கும் இல்லை. பெண் தன் கணவன்மேல் அதிகாரம் செலுத்தக் கூடாது. இது நிச்சயமாக (இதை நான் இன்னும் சேர்க்க வேண்டுமா?) மற்ற எல்லா உறவுகளுக்கும் பொருந்தும்.[1]

HJR-இன் கருத்துரை: என் 15-ஆம் வயதிலிருந்து நான் கெல்லியின் எழுத்துகளை நேசித்தேன். நிறையக் கற்றுக்கொண்டேன். ஆனாலும், வேறு கருத்துகளும் நம்பிக்கைகளும் கொண்ட மனிதர்களிடம் அவர் காட்டிய இரக்கமற்ற, ஆதாரமற்ற கடுமையும் அகந்தையும் எனக்கு மேலும் மேலும் தெரியவந்து உறுத்தியபிறகு, அவருடைய விளக்கங்களின்மேல் இருந்த நம்பிக்கையையும் அவற்றின்மேல் இருந்த ஆர்வத்தையும் ஏறக்குறைய இழந்துவிட்டேன். மற்ற கருத்துகளை எப்போதும் விமர்சிக்கலாம்; ஆனால் தன் சொந்தக் கருத்தையும்

சகோதரர் இயக்கம்/டிஸ்பென்சேஷனலிசம் (Dispensationalismus)/வரங்கள் நின்றுவிட்டன என்ற கோட்பாடு (Zessationismus) ஆகியவற்றின் கருத்தையும் மற்ற எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வைப்பது பரிதாபமானது – வில்லியம் கெல்லியைப் போல அவருடைய புலமை எவ்வளவு அசாதாரணமானதாக இருந்தாலும்.

இந்த இரண்டு வசனங்களைப் பற்றிக் கெல்லியின் இன்னும் பல எழுத்துகள் இருக்கும்; ஆனால் அவரும் தொடக்க காலச் சகோதரர் இயக்கத்தின் முக்கிய நீரோட்டத்திற்குள்ளேயே இயங்குகிறார்.

இங்கே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட எழுத்துகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியது: அவை ஏற்கனவே மறைமுகமாக இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட கடுமையைக் காட்டுகின்றன. ஏனெனில், அந்நாட்களில் பெண்கள் பகிரங்கமாகச் சுவிசேஷம் அறிவிப்பதைப் புறஜாதியார்கூடத் தகாததாகக் கருதியிருப்பார்கள் என்றால், 1800 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அது மாறியிருக்கலாமே. அவருடைய காலத்தில் அது உண்மையில் இன்னும் மாறவில்லை; ஆனால் 20-ஆம் நூற்றாண்டில் நிச்சயமாக மாறியது. அப்படியானால், காலத்தின் போக்கை எப்படி அளவுகோலாக உயர்த்த முடியும்?

பழைய ஏற்பாட்டில் பொதுவான கீழ்ப்படிதல் இருந்தது என்ற அவருடைய ஊகம் ஆதாரமற்ற ஒரு வழக்கமான கருத்து (கிளிஷே). அவர் அதற்கு ஆதாரமும் காட்டவில்லை – ஒருவேளை வேறோர் இடத்தில் காட்டியிருக்கலாம். பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் பெண்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்தது வீழ்ச்சியின் விளைவு; தேவனுடைய சித்தத்தின் விளைவு அல்ல. இந்த உண்மையை இந்தச் சகோதரர்களில் ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை; நான் இதற்காக அவர்களைக் குற்றம் சாட்டவில்லை, அதிகபட்சம் வருந்துகிறேன்: டார்பியைப் பற்றிச் சொன்னதையே திரும்பச் சொல்கிறேன் – அவர்கள் தங்கள் காலத்தின் பிள்ளைகளாக இருந்தார்கள். இந்தப் "பெண்கள் பிரச்சினையில்" சமூகம் எப்படி வடிவமைக்கப்பட்டிருந்ததோ, அப்படியே அவர்களுடைய வேத விளக்கவியலும் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. இதைத் தேவனிடமே முறையிட வேண்டும். இந்தச் சகோதரர் இயக்கத்தில் இவ்வளவு ஆசீர்வாதம் இருந்தும், அதிலிருந்து இவ்வளவு ஆசீர்வாதம் புறப்பட்டும்கூட இப்படி இருந்தது. நானே அதிலிருந்து மிகுந்த பயன் பெற்றிருக்கிறேன்.

F. W. கிராண்ட் (F. W. Grant)

The Numerical Bible – 4 (வசனம் 34-40): ஒரு (வீழ்ந்துபோன) சிருஷ்டிப்பில் உள்ள விதி.

4 இந்தப் பொதுவான சுதந்திரத்திற்கு ஒரு விதிவிலக்கு இருக்க வேண்டியிருந்தது. கூடுகைகளில், பரிசுத்தவான்கள் உண்மையில் எல்லாரும் ஒன்றுகூடியபோது, பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டியிருந்தது. இங்கே பேசப்படுவது மற்றவர்களுக்குப் புத்திசொல்லவோ அவர்களைப் பக்திவிருத்தியடையச் செய்யவோ பெண்ணுக்கு இருக்கும் திறமையைப் பற்றியல்ல; அப்போஸ்தலர் தொடங்கிய, சிருஷ்டிப்பு நிர்ணயிக்கும் ஒழுங்கின் கேள்வியைப் பற்றியது. பெண்ணின் சுதந்திரத்தின் – அதாவது, சொல்லப்போனால், அவளுடைய அரசாட்சியின் – எல்லை வீடுதான்; அதாவது அது தனிப்பட்டது, பகிரங்கமானது அல்ல. இது எல்லா விதமான வரங்களையும் பயன்படுத்த ஒரு பரந்த இடத்தைக் கொடுப்பதில்லை என்று ஒருவர் நினைக்கக் கூடாது. பெண் தன்னுடைய எல்லைக்கு உண்மையில் உரியதை இன்னும் அதிகமாக வளர்த்துக்கொண்டால், தேவன் அவளுக்குக் கொடுத்த வரங்களின் பயன்பாடு எவ்வளவு பலனுள்ளதாக இருக்கும்; ஆண் ஆணாக இருப்பதால் அதே விதத்தில் நிரப்ப முடியாத எத்தனை இடங்கள் அவளுக்குத் திறந்திருக்கும்! ஆகவே பிள்ளைகளைப் பொறுத்தவரை இது உடனே தெளிவாகிறது: இளைய பிள்ளைகளுக்குப் பெண்தான் இன்னும் மிகச் சிறந்த, இயற்கையே நியமித்த வளர்ப்பவள். தேவன் பிள்ளையைத் தகப்பனின் கைகளில் அல்ல, அதன் தாயின் கைகளில் வைத்தார்; இதன் அர்த்தம் பெண்ணின் எல்லை அவளுடைய சொந்தக் குடும்பத்தில் மட்டுமே உள்ளது என்பதல்ல. அவள் தன் பாலினத்தின் காரணமாக நுழைய முடிகிற எண்ணற்ற குடும்பங்கள் உள்ளன; அங்கே அவள் முழுமையாகத் தன் வீட்டிலிருப்பதுபோல உணர்ந்து, தன் உழைப்புக்கு ஏராளமான பலனையும் பிரதிபலனையும் காணலாம். இப்படி மனைவிகள் மூலமாகப் பெண்களுக்குப் பலவிதமான ஆசீர்வாதத்திற்கான முடிவில்லாத ஒரு பணிக்களம் திறந்திருக்கிறது. மனைவிதான் குடும்பத்தின் இதயம்; இவ்விதமாகப் பெண்ணைச் சென்றடையும் திறமை அளவிட முடியாத ஒரு சிலாக்கியம், அவளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய பொறுப்பு; அது மற்றப் பெண்கள் செய்யக்கூடியதைவிட மிக அதிகமானது. இது இன்னும் அதிகமாக உணரப்பட்டால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்! வெளிப்படையாகவே தெரியும் இந்த விதியின் மூலம், அப்போஸ்தலர் பெண்ணை ஒன்றுமில்லாதவளாகக் குறைக்கவோ, தேவன் அவளுக்குக் கொடுத்த வரங்களைப் பயன்படுத்துவதை அவளிடமிருந்து பறிக்கவோ விரும்பினார் என்று ஒருவர் நினைக்கக் கூடாது. சொன்னதுபோல, ஆண்களையே எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களில் எத்தனை பேருக்கு ஏதாவது பொது ஊழியத்தில் பொருத்தமான இடம் இருக்கிறது? இந்த அர்த்தத்தில், பெரும் எண்ணிக்கையிலான ஆண்களைவிடப் பெண்கள் அதிகமாகத் தகுதியிழந்தவர்கள் அல்ல. தேவன் ஒவ்வொருவருக்கும் அவனவன் இடத்தைக் குறித்திருக்கிறார்; மனிதர்கள் நடுவே தமக்குச்

சேவைசெய்ய நாடுகிறவர்களுக்குத் தேவன் எப்போதும் திறக்கும் கதவுகளை ஒவ்வொருவரும் அடையாளம் காணும்படி செய்யும் ஞானத்தைக் கண்டடைய, அன்பின் ஆவி மட்டுமே தேவை.

ஆகவே அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகள் ஒரு வகையில் தடைசெய்வதாக இருந்தாலும், இன்னொரு வகையில் பெண் ஆசீர்வதிக்கப்படக்கூடிய, எப்போதும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு வந்த உண்மையான எல்லையை அவை நமக்குத் திறந்துகாட்டுகின்றன. ஆனால் இதைப் பற்றி எந்த வாக்குவாதத்தையும் அவர் அனுமதிப்பதில்லை. "தேவனுடைய வசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா புறப்பட்டது? அல்லது உங்களிடத்திற்கு மாத்திரமா வந்தது?" என்று அவர் கேட்கிறார். "ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசியென்றாவது, ஆவிக்குரியவனென்றாவது எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறவைகள் கர்த்தருடைய கற்பனைகளென்று அவன் ஒத்துக்கொள்ளக்கடவன்." இங்கே இது எவ்வளவு முக்கியம்! ஏனெனில், நாம் காண்கிறபடி, குறிப்பாக இன்றைய காலத்தில் மக்கள் அவர் இங்கே நமக்குக் கொடுப்பதைப் புறக்கணிக்கவோ எதிர்க்கவோ நாட்டம் கொண்டிருக்கிறார்கள்! உண்மையில், நாம் எளிதாகக் காணக்கூடியபடி, இந்த முழு அதிகாரமும் பெருமளவில் ஒதுக்கித் தள்ளப்படுகிறது; ஏனெனில் இது நின்றுபோன அசாதாரண வரங்களைப் பற்றியது என்றும், அவற்றின் இடத்தில் மொத்தத்தில் ஒருவேளை ஒரே ஒரு பிரசங்கியார் வருகிறார் என்றும் கருதப்படுகிறது; மற்ற எல்லாவற்றையும் அவர் தன்னில் ஒன்றுசேர்த்திருக்கிறார் என்று ஊகிக்கப்படுகிறது; சபை பெரும்பாலும் அவரோடு மட்டுமே கட்டுப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக, அப்போஸ்தலர் நடபடிகளிலுள்ள நிகழ்வுகளில் எளிதாகக் காணக்கூடியபடி, யூத ஜெப ஆலயத்தில்கூட ஒருபோதும் இல்லாத ஒரு குறுகல் உண்மையில் உண்டாகிறது. ரபீ மரபின் கண்டிப்பான விதிகளுக்கும் இறுக்கத்திற்கும் நடுவிலும், பல்வேறு பேச்சாளர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க அவர்கள் ஆயத்தமாக இருந்தார்கள். தற்போது காரியங்கள் சந்தேகமின்றி அதிக சுதந்திரத்தை நோக்கிச் செல்கின்றன; ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக, அதே நேரத்தில் அதே அளவில் அவை தளர்ச்சியை நோக்கியும், இங்கே அப்போஸ்தலரின் வார்த்தையை அலட்சியம் செய்வதை நோக்கியும் சாய்கின்றன. அவர் சுருக்கமாகவும் உறுதியாகவும் பேசுகிறார். "ஒருவன் அறியாதவனாயிருந்தால், அவன் அறியாதவனாயிருக்கட்டும்" என்று அவர் சொல்லுகிறார். நான் ஏற்கனவே சொன்னது அவனுக்கு ஒளியூட்டப் போதுமானதாக இல்லையென்றால், அப்படிப்பட்ட ஒளியின்றியே அவன் போகட்டும். மறுபுறம், அவர் இங்கே கொடுக்கும் விதமான ஒரு புத்திமதி இன்று நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகிறது: "ஆகையால் சகோதரரே, தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்ல நாடுங்கள்." இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளின் அர்த்தம் என்னவென்று துரதிர்ஷ்டவசமாக அரிதாகவே அறியப்படுகிறது; இருந்தாலும்

பொறுப்பு எப்போதும்போல் பெரியதாகவே இருக்கிறது, சேவைசெய்வதற்காக நாம் எல்லாரும் பொறுப்பாளிகளாக இருக்கும் காரியமும் அப்படியே இருக்கிறது. அவர் எளிமையான, மிக எளிமையான, மிக நடைமுறையான வார்த்தைகளோடு முடிக்கிறார்: "சகலமும் நல்லொழுக்கமாயும் கிரமமாயும் செய்யப்படக்கடவது."[2]

HJR-இன் கருத்துரை: கெல்லிக்கும் டார்பிக்கும் பிறகு நான் F. W. கிராண்டை வாசித்தேன். The Numerical Bible என் வேதாகம ஆய்வில் தொடர்ச்சியான, உதவிகரமான துணையாக இருந்தது. ஒரு தலைசிறந்த படைப்பு; Logos-இல் கிடைக்கிறது. இந்த எழுத்து அதிலிருந்துதான் மேற்கோள் காட்டப்பட்டு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

இந்தப் படைப்பை எழுதியபோது கிராண்ட் இப்போது நான் இருப்பதைவிட வயதில் இளையவராக இருந்திருக்கலாம் என்பதால், இதைப் பற்றிக் கருத்துச் சொல்ல எனக்கு அனுமதி உண்டு. "எல்லாவற்றையும் சோதித்துப்பாருங்கள்" என்பது, எனக்கே இவ்வளவு கொடுத்த, "நல்ல" சகோதரர் இலக்கியம் என்று அழைக்கப்படுவதற்கும் பொருந்தும். வசனங்கள் 34, 35-ஐ விளக்கும்போது, இந்த வார்த்தைகளின் கண்டிப்பைக் கண்டு – அதாவது பேசுதல், தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல், ஜெபித்தல் ஆகியவற்றிலிருந்து முழுமையாக விலக்கப்படுவதைக் கண்டு – அவரே சற்று ஆச்சரியப்படுவதுபோலத் தோன்றுவதை உண்மையில் உணர முடிகிறது. அவர் அதை ஒரு "விதிவிலக்கு" என்று அழைக்கிறார். இல்லை; ஒரு விதிவிலக்கு என்றால் – அந்த வார்த்தையை விளக்குவதற்காக மட்டும் சொல்கிறேன் – உதாரணமாக விதவைகள், அல்லது 20 வயதுக்குட்பட்ட பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்பதுபோல இருக்கும். அது ஒரு விதிவிலக்காக இருக்கும். ஆனால் முழுப் பெண்பாலினத்தையும் விலக்குவது விதிவிலக்கு அல்ல; 1 கொரிந்தியர் 14-இன் முழுச் சூழலில் அது விளக்க முடியாத, புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒரு அறிவுறுத்தல்.

அதனால்தான் பெண்கள் வேறு என்னென்ன செய்யலாம், செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி அவர் இவ்வளவு எழுதுகிறார். ஆனால் அவரும் தன் காலத்தின் போக்கு என்ற கண்ணியில் விழுகிறார்: பெண்கள் பொது வாழ்வில் செயல்படுவதில்லை – அவருடைய காலத்து நியூயார்க்கில் இருந்ததைப் போலவே. பெண்ணின் எல்லை வீடு என்பது, புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்துகள் உருவான முதலாம் நூற்றாண்டின் காலப் போக்குக்கும், 20-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப் போக்குக்கும் ஏற்ற சிந்தனை. ஆனால் அது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு அல்ல; அது ஒரு சமூக ஒழுங்கு. கடந்த 50 ஆண்டுகளில் அது மிகவும் மாறிவிட்டது. இப்போது பெண்கள் வீட்டில் மட்டும் வேலை செய்வதில்லை. அவர்கள் அப்படிச் செய்யலாம்; நல்ல தாய்மார்களாகப் பிள்ளைகளோடு

நிறைய நேரம் செலவிடவும் வேண்டும். ஆனால் பிள்ளைகள் வளர்கிறார்கள், வீட்டில் குறைவாகவே இருக்கிறார்கள், பிறகு ஒரு நாள் வீட்டில் இருக்கவே மாட்டார்கள். ஆகவே, பெண்களின் மௌனத்தை வீட்டுவேலை பற்றிய இந்தச் சிந்தனைகளோடு இணைப்பது – மௌனத்தை எப்படியாவது ஏற்கத்தக்கதாக்குவதற்கான ஒரு நியாயம்போல – ஒருவேளை 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னை நம்பவைத்திருக்கலாம்; ஆனால் இன்று இல்லை. அது எந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் பொருந்தவில்லை.

எல்லாரையும் போல, அல்லது பெரும்பாலானவர்களைப் போல, அவரும் ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார். ஆனால் இந்த ஒழுங்கு என்னதான்? ஆணும் பெண்ணும் தங்கள் தனித்தன்மைகளிலும் பலங்களிலும், சம நிலையில் ஒருவரையொருவர் நிறைவுசெய்கிறவர்களாக இருப்பது; தேவன் ஒருபோதும் விரும்பாத, வீழ்ச்சியோடுதான் வந்த, படிநிலை சார்ந்த ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதல் இல்லாமல். அதனால்தான் என் கேள்வி: ஆணுக்குத் தன் வாழ்க்கைக்குப் பெண்ணின் உதவி தேவை – ஆராதனைக் கூடுகையில் மட்டும் தேவையில்லையா? ஜெபிக்கும், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் பெண்களால் அங்கேயும் அவனுக்கு நிறைவு ஏன் தேவையில்லை? இயேசு நடுவில் இருக்கும் இடத்தில் பெண்களின் வாயை அடைக்கும் ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைப் பற்றிய புரிதல் மிகவும் ஒருதலைப்பட்சமானது, ஆணாதிக்கம் சார்ந்தது. இயேசு ஒருபோதும் பெண்களை மௌனமாயிருக்கும்படி கட்டளையிடவில்லை – அவர் உயிரோடிருந்த காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு கூடுகையாக ஒன்றுகூடுவது இன்னும் இல்லாவிட்டாலும், இதையும் இந்தச் சூழலில் குறிப்பிட வேண்டும்.

F. B. ஹோல் (F. B. Hole)

வசனங்கள் 34, 35 கூடுகையில் பெண்களின் மௌனத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. இந்த ஏற்பாடு மிகத் தெளிவானது; "பேசுதல்" என்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல் வழக்கமான சொல்லே; சிலர் சொல்லியிருப்பதுபோல அது "அரட்டை அடித்தல்" என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. இந்தக் கட்டளை சந்தேகமின்றிக் காலத்தின் போக்குக்கு எதிராக நிற்கிறது. ஆனால் வேதவாக்கியத்தைக் கடைப்பிடிக்காமல் இருப்பதற்கு அது ஒரு காரணமென்றால், சீக்கிரத்தில் வேதவாக்கியத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படுவதாக அதிகம் எதுவும் மீதியிருக்காது.

இந்த அறிவுறுத்தல்கள் எப்படி அலட்சியம் செய்யப்பட்டுத் தாக்கப்படும் என்பதைத் தேவனுடைய ஆவியானவர் முன்பே அறிந்திருந்தார். கொரிந்துவில் சிலரிடம் இந்தப் போக்கு ஏற்கனவே தெரிந்தது. வசனங்கள் 36, 37 இதைக் குறிக்கின்றன. தேவனுடைய வார்த்தை கர்த்தரிடமிருந்தும் அவருடைய

அப்போஸ்தலர்களிடமிருந்தும் புறப்பட்டது; கொரிந்தியர்களிடமிருந்து அல்ல. அது அவர்களிடம் வந்தது. அவர்கள் தங்களை ஆவிக்குரிய மக்கள் என்று எண்ணியிருக்கலாம். அவர்கள் உண்மையில் ஆவிக்குரியவர்களாக இருந்தால், பவுல் வகுத்த ஒழுங்கின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் அவருடைய சொந்த யோசனைகள் அல்ல, அவர் தெரிவித்த கர்த்தருடைய கட்டளைகள் என்பதை அறிந்துகொள்வதன் மூலம் அதை நிரூபிப்பார்கள். இன்றும் ஆவிக்குரிய உள்ளுணர்வின் உரைகல் அதுவே.

தேவனுடைய வார்த்தை சபையிலிருந்து புறப்படுவதில்லை என்பதை நன்றாகக் கவனிப்போம். அது சபையிடம் வருகிறது.[3]

HJR-இன் கருத்துரை: பவுல் இதைக் கர்த்தருடைய கட்டளை என்று அழைக்கிறார் என்றால், அதை வேறு எந்த இடத்திலும் நாம் ஏன் காண்பதில்லை? கர்த்தரிடமே? அல்லது அப்போஸ்தலர்களிடம்? எளிய மனம் சொல்கிறது: அதைப் பின்பற்ற நமக்கு ஒரு வசனம் போதும். அது மிகவும் பக்தியாகத் தோன்றுகிறது. வேதவாக்கியத்தை வேதவாக்கியத்தோடு ஒப்பிடுவதைச் சகோதரர்களிடம் கற்றுக்கொண்டேன்; அன்றுமுதல் இன்றுவரை அதைக் கடைப்பிடித்து வருகிறேன். ஆனால் மௌனம் பற்றிய இந்த விஷயத்தில் அது சாத்தியமில்லை. இந்தப் பகுதியை உறுதிப்படுத்தும் ஒப்பீட்டுப் பகுதி எதுவும் இல்லை.

பெண்களுக்குப் பேசும் வாய்ப்பைக் கொடுப்பவர், அதன் விளைவாகச் சீக்கிரத்தில் தேவனுடைய வார்த்தையின் இன்னும் அதிகமான பகுதிகளைப் புறக்கணிப்பார் அல்லது மறுப்பார் என்று நம்புவது, ஒரு வழக்கமான (கிளிஷே) அவநம்பிக்கை. அது வெறும் அபத்தம்.

W. W. ஃபெரடே (W. W. Fereday)

Bible Treasury (வேதாகமக் கருவூலம்), தொகுதி 20, பக். 378, கேள்விக்குப் பதில்.

கூடுகையில் பெண்கள் பேசுவதைப் பொறுத்தவரை வேதவாக்கியம் ஐயமற்றது – அது இருக்கக் கூடாது. கர்த்தருடைய சித்தத்தை மட்டுமே செய்ய விரும்புகிறவர்கள் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-ஐத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. பரிசுத்தவான்கள் கூடிவரும்போது இந்த முழு அதிகாரமும் அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய சுதந்திரத்தைக் கொடுக்கிறது; ஒரே விதி, எல்லாம் பக்திவிருத்திக்காகச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுதான்; நான் சொல்லத் தேவையில்லை, அதற்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வழிநடத்தும் கரம் அவசியம்; அவர் இல்லாமல் எதுவும் கர்த்தருக்குப் பயனுள்ளதாகவோ கனமுள்ளதாகவோ இருக்க முடியாது. பிறகு விதிவிலக்கு வருகிறது: “சபைகளில் உங்கள் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்கக்கடவர்கள்; பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை” முதலியன.

அடிப்படையில் இதே காரியம் 1 தீமோத்தேயு 2-இலும் இருக்கிறது. வசனம் 8-இல், "ஆண்கள் (ஏனெனில் அங்கே குறிப்புச் சுட்டு இருக்க வேண்டும்) எல்லா இடங்களிலும் கோபமும் தர்க்கமுமில்லாமல் பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்தி ஜெபம்பண்ண வேண்டும்" என்று சொல்லப்படுகிறது. பிறகு பெண்களுக்கான வார்த்தை வருகிறது: "ஸ்திரீகளும் தகுதியான வஸ்திரத்தினால் தங்களை அலங்கரிக்க வேண்டும்" முதலியன; அதைத் தொடர்ந்து: "ஸ்திரீகள் எல்லா அமைதலோடும் எல்லாக் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ளட்டும். ஆனால் ஒரு ஸ்திரீ போதிப்பதற்கும், **ஆணின் அதிகாரத்தைத் தனக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கும்** நான் அனுமதிப்பதில்லை; அவள் அமைதலாயிருக்க வேண்டும்". 1 கொரிந்தியர் 14-ஐப் போலவே இந்த வார்த்தைகளும் கூடுகையைக் குறிக்கின்றன என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை; ஏனெனில் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதின முதலாம் நிருபத்தின் பெரிய நோக்கம், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபையும் சத்தியத்தின் தூணும் ஆதாரமுமாகிய தேவனுடைய வீட்டில் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதைக் காட்டுவதுதான் (இப்படித்தான் அந்த வசனம் இருக்க வேண்டும்; Authorized Version (King James Bible) ஊகிக்க வைப்பதுபோல அது தீமோத்தேயுவுக்கு மட்டுமான ஒரு தனிப்பட்ட அறிவுறுத்தல் அல்ல).

பெண்கள் ஏன் தலைமை தாங்கக் கூடாது என்பதற்கு இரண்டு காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன:

(1) அவளை முதன்முதலில் சிருஷ்டித்தபோது தேவன் அவளுக்குக் குறித்த இடம்;

(2) வீழ்ச்சியில் அவளுடைய பங்கு.

(1) தேவன் முதலில் ஆதாமையும், பின்பு ஏவாளையும் சிருஷ்டித்தார்; 1 கொரிந்தியர் 11:3 சொல்லுகிறபடி, "ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாயிருக்கிறான்"; ஒருபோதும் மறுதலையாக அல்ல. தேவன் அவளுக்கு இரண்டாம் இடத்தைக் கொடுத்திருப்பதால், முதல் இடத்தை ஒருபோதும் நாடாமலிருப்பதே அவளுக்குத் தகுந்தது.

(2) "ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, ஸ்திரீயே வஞ்சிக்கப்பட்டு மீறுதலுக்கு உட்பட்டாள்". சாத்தான் பலவீனமான பாண்டத்தின் வழியாகப் பாவத்தை உள்ளே கொண்டுவந்தான் (இதனால் ஆதாமின் வீழ்ச்சி சிறந்ததாகவோ மன்னிக்கத்தக்கதாகவோ ஆகிவிடவில்லை; மாறாக மோசமானதே: அவன் வஞ்சிக்கப்படாததால், கண்களைத் திறந்துகொண்டே பாவம் செய்தான்): ஆகவே தேவன் அவளைத் தலைமையிலிருந்து விலக்குகிறார்.

அவர்களுடைய கீழ்ப்படிதலுக்கு அல்லது மௌனத்திற்கு இன்னொரு காரணம் 1 கொரிந்தியர் 14:36-இல் சொல்லப்படுவதுபோலத் தோன்றுகிறது.

“தேவனுடைய வசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா புறப்பட்டது? அல்லது உங்களிடத்திற்கு மாத்திரமா வந்தது?” இந்த வார்த்தையை நன்றாக எடைபோட்டு, அது எதை உள்ளடக்குகிறது என்று பாருங்கள். தேவனுடைய வார்த்தை சபையிடம் (பெண்ணிடம்) வருகிறது; ரோமன் சபை நமக்குப் போதிக்க விரும்புவதுபோல அதிலிருந்து புறப்படுவதில்லை; கிறிஸ்தவப் பெண் இந்தப் பெரிய கொள்கையைக் கற்றுக்கொண்டு அதன்படி நடக்க வேண்டும்; அவள் ஆணிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; ஆணுக்குப் போதிப்பவளாகத் தன்னை உயர்த்திக்கொள்ளக் கூடாது.

ஒரு பெண் பிரசங்கிப்பதைப் பரிசுத்த வேதாகமம் எங்குமே தடைசெய்யவில்லை என்பது கவனத்தை ஈர்க்கிறது; ஆனால் இதை எளிதாக விளக்கலாம். கிழக்கத்திய ஒரு பெண்ணுக்கு (வேதாகமம் முதலில் கிழக்கத்திய மக்களின் கைகளில்தான் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது) மிகவும் ஒதுங்கிய ஒரு இடம் இருந்தது; ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒன்றைப் பற்றி அவள் கனவுகூடக் கண்டிருக்க முடியாது. ஆனால் தேவனுடைய கூடுகையில், அங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாரும் ஒரே சரீரத்தின் அவயவங்களும் தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுமாக இருக்கும் இடத்தில், அவள் ஓரளவு சுதந்திரத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடும்; அதனால்தான் நாம் இங்கே ஆராய்ந்த அறிவுறுத்தல்கள்.

ஆனால் இப்போது சில ஆத்துமாக்களை ஆட்கொண்டிருக்கும் விஷயம் அது அல்ல; இப்போது அதற்கு வருகிறேன். சகோதரிகள் ஒரு ஜெபக் கூட்டத்திலோ ஒரு வேதாகம ஆய்விலோ பங்கெடுப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதா? இப்படிப்பட்ட கூட்டங்கள், கர்த்தருடைய பந்தியிலிருந்து ஏதோ ஒரு சமயத்தில் விசேஷமாகக் கூட்டப்பட்டாலொழிய, சபையின் கூடுகைகள் அல்ல என்பதை நான் வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்கிறேன்; ஆனால் சகோதரிகள் அவற்றில் பங்கெடுக்கலாமா? எனக்கு உறுதியான நம்பிக்கை உண்டு: பொதுமக்களுக்குக் கதவுகள் திறந்திருக்கும் ஒரு கூட்டத்தில் அவர்கள் பங்கெடுப்பது ஒழுங்கானதல்ல. ஒரு பெண் பொதுவில் முன்வந்து நிற்பதை அனுமதிக்கும் எந்த வேதப்பகுதியும் எனக்குத் தெரியாது. இப்படிப்பட்ட கூட்டங்கள் கண்டிப்பான அர்த்தத்தில் சபையின் கூடுகைகள் அல்லவென்றாலும், அதே கொள்கைகள் பொருந்தும் என்பது என் கருத்து; மேலும், உலகத்திலும், ஓரளவு சபையிலும்கூட, பெண்கள் தங்கள் நடத்தையில் (தங்கள் உடையில்கூட) முற்றிலும் மாறிவரும் இன்றைய காலத்தைப் போன்ற ஒரு காலத்தில், தேவனுடைய கிருபையால் கூடுகையில் தேவனுடைய ஒழுங்குக்காக நிற்பவர்கள் – பல சந்தர்ப்பங்களில் தங்களுக்குச் சிறிதல்லாத விலைகொடுத்து – இப்படிப்பட்ட ஒரு விஷயத்தில் உறுதியாக நிற்க வேண்டும். கிறிஸ்தவச் சகோதரிகள் நிச்சயமாகக் கர்த்தருடைய சித்தத்தைச் செய்ய

விரும்புகிறார்கள்; காலத்தின் போக்கைப் பின்பற்ற விரும்புவதில்லை – அதனால் தொற்றிக்கொள்ளப்படுவதுதான் மிக எளிதானது என்றாலும்.

1 கொரிந்தியர் 11-இலுள்ள அறிவுறுத்தல்கள், என் கருத்தில், வேறு தன்மையுடையவை. அங்கே பெண்கள் ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் மறுக்க முடியாதபடி அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் – "தூதர்களினிமித்தம்" அவர்கள் தலையை மூடிக்கொண்டு அதைச் செய்தால். இது தெளிவாகப் பொதுக் கூடுகையில் நடப்பதல்ல; ஏனெனில், நாம் கண்டபடி, அதே நிருபம் அதை வெளிப்படையாகத் தடைசெய்கிறது (வேதவாக்கியம் தனக்குத்தானே முரண்படுகிறது என்று பயபக்தியுள்ள எந்த வேத வாசகரும் நம்புவதில்லை); ஆகவே அது தனிப்பட்ட தன்மையுடைய கூட்டங்களில்தான் இருக்க வேண்டும். ஆரம்ப காலத்தில், இன்றையதைவிட அதிகமாக, விசுவாசிகள் ஜெபிக்கவும் பக்திவிருத்தியடையவும் தனியார் வீடுகளிலும் வேறு இடங்களிலும் அடிக்கடி முறைசாராத விதத்தில் கூடிவந்தார்கள். சரியான அர்த்தத்தில் சபையின் கூடுகைகளும் அல்லாத, பொதுத் தன்மையும் இல்லாத இப்படிப்பட்ட கூட்டங்களைத்தான், என் கருத்தில், 1 கொரிந்தியர் 11-இலுள்ள புத்திமதிகள் குறிக்கின்றன. நான் குறிப்பிடலாமென்றால், சமீப காலத்தில் சிலர் இதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள்.

நான் தெளிவாக எழுதி, வெளிப்படுத்தப்பட்டபடியே கர்த்தருடைய சிந்தையை எடுத்துரைத்திருக்கிறேன் என்று நம்புகிறேன். நான் அதை நம்புகிறேன்; ஆனால் ஏதாவது விதத்தில் தவறுகள் இருந்தால், கர்த்தர் அதற்கு யாரைத் தெரிந்துகொண்டாலும், அவரால் திருத்தப்படுவதற்கு நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன். W. W. F.

HJR-இன் கருத்துரை: மௌனம் என்ற தலைப்பைப் பற்றிய இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலிலும், இன்றும் அடிக்கடி நடப்பதுபோல, வாதங்களின் முழு ஆயுதக் கிடங்கும் மீண்டும் ஒன்றாகக் கலக்கப்படுகிறது.

முதலாவது, 1 கொரிந்தியர் 14 எந்தத் தயக்கமுமின்றி 1 தீமோத்தேயு 2-ஓடு கலக்கப்படுகிறது. பின்னதும் கூடுகையைக் குறிக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது பெரும்பாலும் அப்படியல்ல; ஏனெனில் "எல்லா இடங்களிலும்" என்பது, ஆண்கள் ஜெபிப்பதற்குப் பதிலாக ஒருவரையொருவர் சந்தித்து வாக்குவாதம் செய்யும் இடங்களைக் குறிக்கிறது. கூடுகையும் அவற்றில் ஒன்றாக இருக்கலாம். ஆனால் பிறகு சொல்லப்படுகிறது: "ஸ்திரீகளும் அப்படியே" – அதாவது அவர்களும் எல்லா இடங்களிலும் ஜெபிக்க வேண்டும்; கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக ஆடம்பரமாக உடுத்திக்கொள்ளாதபடி மட்டும் கவனமாயிருக்க வேண்டும். பிறகு கற்றுக்கொள்வதைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது; இந்த விஷயத்தில் வீட்டில், கூடுகையில் அல்ல. கற்றுக்கொள்ளாத ஒரு பெண் போதிக்கவும் கூடாது என்பது இயல்பே;

ஏனெனில் கற்றுக்கொள்ளாமல் அவளால் அதைச் செய்யவும் முடியாது. அவள் அதிகாரத்தைப் பறித்துக்கொள்ளவும் கூடாது. "ஆணின்" அதிகாரத்தைப் பற்றி இந்தப் பகுதியில் எதுவும் இல்லை. குறிக்கப்படுவது, துஷ்பிரயோகமான, தீங்கு விளைவிக்கும், கட்டாயப்படுத்தும் போதனை நடத்தை – மேலும், முழு நிருபத்தின் கருப்பொருளாக இருப்பதுபோல, தவறான போதனைகளைப் பரப்புவது.

தலைமை தாங்குவதற்கும், கூடுகையில் போதிப்பதற்கும் அல்லது பேசுவதற்கும் நேரடியாக எந்தத் தொடர்பும் இல்லாவிட்டாலும், பெண்கள் தலைமை தாங்கக் கூடாது என்பதற்கு, ஏவாள் அல்ல, ஆதாமே முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்பதை அவர் காரணமாகக் காட்டுகிறார். ஆனால் ஒரு காலவரிசை ஒருபோதும் தலைமை தாங்கக் கூடாது என்பதற்குக் காரணமாக இருக்க முடியாது. வரமே எப்போதும் தீர்மானிக்கிறது. ஒரு ஆண் மோசமாகத் தலைமை தாங்கினால், அதை நன்றாகச் செய்யக்கூடிய ஒரு பெண் அதைச் செய்வதுதான் நிச்சயமாகச் சரி. ஆண் தலை, மறுதலையாக அல்ல, ஆகவே அவன் தலைவன் என்கிறார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இது "தலை" என்பதற்கு இப்படி நியாயப்படுத்த முடியாத ஒரு விளக்கம். தலை என்பது பெரும்பாலும் தோற்றுவாய், ஊற்று என்று அர்த்தப்படுகிறது. எபேசியர் 5-இல் தலை என்பவர் பராமரிப்பவரும் இரட்சகருமே; அதிகாரமோ தலைவரோ அல்ல. ஒரு கணவன் தன் மனைவிக்கு முன்னே செல்வதும், அவளுக்குப் பாதுகாவலனாகவும் பராமரிப்பவனாகவும் இருப்பதும் நல்ல காரியமே. ஆனால் இயல்பு, குணம், வரம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்துப் பங்குகள் வேறுவிதமாக இருக்கலாம். சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்காக ஒருதலைப்பட்சமான கீழ்ப்படிதல் என்பது இன்னும் பலர் நம்பும் ஒரு கட்டுக்கதை – அவர்கள் அதன்படி வாழாவிட்டாலும், வீட்டில் பெண்களே அதிகாரம் செலுத்தி, வெளியே மட்டும் பக்தியான தோற்றத்தைக் காத்துக்கொண்டாலும்கூட.

பெண் வஞ்சிக்கப்பட்டாள் என்பதே, உலகின் எந்தப் பெண்ணும் தலைமை தாங்கக் கூடாது என்பதற்குக் காரணம் என்று பிறகு சொல்லப்படுகிறது. தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதப்பட்ட பகுதி இப்படித்தான் விளக்கப்படுகிறது. அதில் எந்தத் தர்க்கமும் இல்லை. தவறான போதனையால் வஞ்சிக்கப்படும் ஆண்களைப் பற்றியும் முழு நிருபம் பேசுகிறது. பெண் எளிதில் வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவளா, ஆகவே தலைமை தாங்கக் கூடாதா? எளிதில் வஞ்சிக்கப்படக்கூடிய பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான்; ஆனால் அவர்கள் தலைவர்களாக இருப்பதாலோ இருக்க விரும்புவதாலோ தனித்துத் தெரிவதில்லை. ஏதேனில் ஏவாள் தலைமையை எடுத்துக்கொண்டாளா? அதை அப்படி அழைக்க முடியுமா? ஒரு கனியை இன்னொருவருக்குக் கொடுப்பது ஒரு தலைமைச் செயலா? இந்த

ஊகிக்கப்பட்ட தலைமைச் செயலிலிருந்து தலைமை தாங்குவதற்கும் போதிப்பதற்குமான ஒரு தடையை எடுப்பதா? அதுவும் உலகின் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும்! இல்லை; இந்த வாதத்திற்குக் குறைந்தபட்சம் ஒரு வேதாகம இணைப்பகுதியாவது தேவை; அதற்காக நான் இன்றுவரை காத்திருக்கிறேன்.

ஹாமில்டன் ஸ்மித் (Hamilton Smith)

(வசனங்கள் 34, 35). கூடுகையில் ஒவ்வொருவராகத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க எல்லாருக்கும் உள்ள சுதந்திரம் பெண்களுக்குப் பொருந்தாது. அவர்கள் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அதற்கான திறமை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது இங்கே கேள்வியல்ல. பொதுவில் பெண்கள் மௌனமாயிருப்பது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்குக்கும் நியாயப்பிரமாணத்துக்கும் ஏற்றது. பெண்ணின் சுதந்திரத்தின் எல்லை வீட்டில் இருக்கிறது. பொதுவில் பேசுவது என்பது தன்னை வெட்கத்தால் மூடிக்கொள்வதாகும்.

HJR-இன் கருத்துரை: ஸ்மித்திடமிருந்து நான் நிறையக் கற்றுக்கொண்டேன்; அவருடைய நடையை விரும்பினேன். ஆனால் இங்கே, மேலே நான் பலமுறை விவாதித்துக் கேள்விக்குள்ளாக்கிய எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக ஒன்றுசேர்த்துவிடுகிறார்.

வில்லியம் மெக்டொனால்ட் (William MacDonald)

14:33 "தேவன் கலகத்திற்குத் தேவனாயிராமல், சமாதானத்திற்குத் தேவனாயிருக்கிறார்." வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், ஒரு கூட்டம் முற்றிலும் குழப்பமாக இருந்தால், இங்கே தேவனுடைய ஆவியானவர் செயல்படவில்லை என்று நிச்சயமாக இருக்கலாம்!

14:34 புதிய ஏற்பாட்டின் வசனப் பிரிவுகளும், நிறுத்தக்குறிகளும்கூட, மூலப் பிரதிகள் எழுதப்பட்டுப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகே சேர்க்கப்பட்டன என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். வசனம் 33-இன் கடைசி உட்பிரிவை, எங்கும் நிறைந்த தேவனைப் பற்றிய ஒரு பொதுவான சத்தியமாகப் பார்ப்பதைவிட, வசனம் 34-ஐ மேலும் விளக்கும் ஒரு பகுதியாகப் பார்க்கும்போது அது அதிக அர்த்தமுள்ளதாகிறது (சில கிரேக்க மூலப் பிரதிகளும் பல ஜெர்மன் வேதாகமப் பதிப்புகளும் இந்த நிறுத்தக்குறி முறையைப் பயன்படுத்துகின்றன). ஆகவே எங்கள் மொழிபெயர்ப்பில் இப்படி இருக்கிறது: "பரிசுத்தவான்களின் எல்லாச் சபைகளிலும் இருப்பதுபோல, உங்கள் பெண்கள் சபைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும்; ஏனெனில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை; மாறாக, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும்." பவுல் கொரிந்தியர்களுக்குக் கொடுக்கும் அறிவுறுத்தல்கள் அவர்களுக்கு மட்டுமே

பொருந்துவதில்லை. அதே போதனைகள் "பரிசுத்தவான்களின் எல்லாச் சபைகளுக்கும்" கொடுக்கப்பட்டன. பெண்கள் மதிப்புள்ள பல ஊழியங்களைச் செய்ய முடியும் என்றாலும், உள்ளூர் சபை முழுவதிலும் அவர்கள் தலைமை நிலையை வகிக்கக் கூடாது என்று புதிய ஏற்பாடு பல இடங்களில் சாட்சியிடுகிறது. குடும்பத்திலும் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதிலும் மிக முக்கியமான பணிகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் சபையில் பொதுவில் பேசுவது அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய நிலை ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பதால் குறிக்கப்படுகிறது.

சேர்க்கப்பட்ட சொற்றொடர் ("நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி") பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பதைக் குறிக்கிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இந்தக் கீழ்ப்படிதல் நியாயப்பிரமாணத்தில் – இங்கே அது பெரும்பாலும் மோசேயின் 5 புத்தகங்களைக் குறிக்கிறது – வெளிப்படையாகப் போதிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக ஆதியாகமம் 3:16 சொல்லுகிறது: "உன் ஆசை உன் புருஷனைப் பற்றியிருக்கும், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்!"

ஆராதனையின்போது பெண்கள் தங்களுக்குள் அரட்டை அடித்துச் சமீபத்திய வம்புப் பேச்சுகளைப் பரிமாறிக்கொள்வதைப் பவுல் இந்த வசனத்தில் தடைசெய்கிறார் என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட விளக்கம் நிலைநிற்க முடியாதது. இங்கே "பேசுதல்" (laleo) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சொல் கொய்னே கிரேக்கத்தில் "அரட்டை அடித்தல்" என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. இதே சொல் அதே அதிகாரத்தின் வசனம் 21-இலும் எபிரெயர் 1:1-இலும் தேவனுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதன் அர்த்தம்: "அதிகாரத்தோடு பேசுதல்." (HJR: ??)

14:35 சபையில் பொதுவில் கேள்விகள் கேட்பதும் பெண்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. "அவர்கள் ஒரு காரியத்தைக் கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டிலே தங்கள் புருஷரிடத்தில் விசாரிக்கக்கடவர்கள்." சில பெண்கள் கேள்விகள் கேட்பதன் மூலம் முந்தைய தடையிலிருந்து தப்பிக்க விரும்பியிருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட எளிய கேள்விகள் மூலம் மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பது சாத்தியம். ஆகவே இந்த வசனம் இந்த ஓட்டையையும் அடைக்கிறது.

இதை மணமாகாத ஒரு பெண்ணுக்கோ ஒரு விதவைக்கோ எப்படிப் பொருத்த வேண்டும் என்று ஒருவர் கேட்டால், பதில் இதுதான்: வேதவாக்கியம் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தையும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை; பொதுவான கொள்கைகளை மட்டுமே வகுக்கிறது. ஒரு பெண்ணுக்குக் கணவன் இல்லையென்றால், அவள் தன் தகப்பனிடமோ, தன் சகோதரனிடமோ, சபையின் மூப்பர்களில் ஒருவரிடமோ கேட்கலாம். இதை இப்படியும்

மொழிபெயர்க்கலாம்: “அவர்கள் வீட்டில் தங்கள் ஆண்களிடம் கேட்கட்டும்.” நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அடிப்படை விதி இதுதான்: “ஒரு பெண் சபையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது.”

14:36 தன்னுடைய போதனை இங்கே கணிசமான எதிர்ப்பைத் தூண்டும் என்பதை அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார். அவர் எவ்வளவு சரியாக இருந்தார்! இப்படிப்பட்ட எதிர்வாதங்களைச் சந்திப்பதற்காக, வசனம் 36-இல் அவர் நையாண்டியாகக் கேட்கிறார்: “தேவனுடைய வசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா புறப்பட்டது? அல்லது உங்களிடத்திற்கு மாத்திரமா வந்தது?” வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால்: இந்த விஷயத்தில் அப்போஸ்தலரைவிடத் தாங்கள் அதிகம் புரிந்துகொண்டிருப்பதாகக் கொரிந்தியர்கள் சொல்ல விரும்பினார்களா? பிறகு அவர், சபையாக அவர்கள் “தேவனுடைய வசனத்தை” எழுதினார்களா, அல்லது அதைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் அவர்கள் மட்டும்தானா என்று அவர்களிடம் கேட்டார். தங்கள் மனப்பான்மையால் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் தங்களையே அதிகாரமாக நியமித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், எந்தச் சபையும் தனியாகத் தேவனுடைய வசனத்தை எழுதவில்லை; எந்தச் சபைக்கும் அதன்மேல் தனியுரிமை இல்லை.

14:37 முந்தைய எல்லா அறிவுறுத்தல்களோடும் தொடர்புபடுத்தி, அவை தன் சொந்தக் கருத்துகளிலிருந்தோ விளக்கங்களிலிருந்தோ வந்தவை அல்ல, “கர்த்தருடைய கற்பனைகள்” என்று அப்போஸ்தலர் இங்கே வலியுறுத்துகிறார். கர்த்தருடைய “தீர்க்கதரிசியாக” அல்லது உண்மையில் “ஆவிக்குரியவனாக” இருக்கிற ஒவ்வொருவனும் இதை ஒப்புக்கொள்வான். பவுலின் சில போதனைகள் (குறிப்பாகப் பெண்களைப் பற்றிய அவருடைய அறிவுறுத்தல்கள்) அவருடைய சொந்தத் தப்பெண்ணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்று நினைப்பவர்களுக்கு இந்த வசனம் போதுமான பதில். இந்த அறிவுறுத்தல்கள் பவுலின் தனிப்பட்ட கருத்துகள் அல்ல; அவை “கர்த்தருடைய கற்பனை”.[4]

ஆண்ட்ரியாஸ் ஸ்டைன்மைஸ்டர் (Andreas Steinmeister)

மேற்கோள் எடுக்கப்பட்ட இடம்: “Das Schweigen der Frauen. Eine Studie über 1. Korinther 14,34”, www.soundwords.de

6. 1 கொரிந்தியர் 14:26-இல் “சகோதரர்” விளிக்கப்படுகிறார்கள்; வசனம் 34-இல் “பெண்கள் மௌனமாயிருக்கட்டும்” (1 கொரிந்தியர் 14:34) என்று சொல்லப்படுகிறது. இங்கே “சகோதரர்” என்பது “சகோதர சகோதரிகள்” என்று அர்த்தப்பட்டால், அது வசனம் 34-க்கு முரணாக இருக்கும். வசனம் 26-இலுள்ள காரியங்களுக்குப் பவுல் “சகோதரர்களையும்” “சகோதரிகளையும்”

எப்படி உற்சாகப்படுத்திவிட்டு, அதே நேரத்தில் வசனம் 34-இல் பெண்கள் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் பெண்கள் போதிக்கக் கூடாது என்று கட்டளையிட முடியும்?

"ஏனெனில் ஒரு பெண் கூடுகையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது." ஒரு பெண்ணுக்கு மயிர் கத்தரிக்கப்பட்டிருப்பது அல்லது சிரைக்கப்பட்டிருப்பது வெட்கக்கேடானது என்று சொல்லப்படும் 1 கொரிந்தியர் 11:6-இல் உள்ள அதே சொல்தான் இங்கேயும் இருக்கிறது. பல பெண்களுக்குப் பின்னது பல பத்தாண்டுகளாகவே அவமானமாக இல்லை; ஏனெனில் இது அக்காலத்தின் ஒரு கலாச்சாரப் பழக்கம் என்று அவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டது. அப்படியிருக்க, இப்போது பெண்கள் கூடுகைகளில் பேசுவதும் அவமானமாக இல்லை என்பதில் யாருக்கு ஆச்சரியம்? சில பெண்களுக்கு, தனிப்பட்ட முறையில் ஜெபிக்கும்போதும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதும், கூடிவரும்போதும் "தூதர்களினிமித்தம்" (ஏதோ ஒரு கலாச்சாரத்தினிமித்தமோ, ஏதோ சில சகோதர சகோதரிகளினிமித்தமோ அல்ல) தலையை மூடிக்கொள்ளாமல் இருப்பதும் இனி ஒரு பிரச்சினையே இல்லை. இதை ஏற்கனவே நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே முடித்துவிட்டவர்கள், 1 கொரிந்தியர் 14:34-இல் "மௌனமாயிருத்தல்" என்ற சொல்லுக்கு எந்த அர்த்தமும், ஆகவே எந்த ஆவிக்குரிய வல்லமையும் இனி இல்லாதபோது, நிச்சயமாக ஆச்சரியப்படுவதில்லை.

HJR-இன் கருத்துரை: ஆண்ட்ரியாஸ் மிக முன்னதாகவும் திடீரென்றும் வீட்டுக்குச் சென்றுவிட்டார் (மரித்துவிட்டார்). ஆகவே துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவர் பெயர்பெற்றிருந்த அதே தீவிரத்தோடு அவருக்கு மறுப்புச் சொல்ல எனக்கு இனி வாய்ப்பு இருக்கவில்லை.

பீட்டர் ஷ்ட்ரைட்டன்பெர்கர் (Peter Streitenberger)

கிரேக்கப் பெரும்பான்மைப் பாடம்	ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு	விளக்கவுரை
14:34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ᾽ ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.	உங்கள் பெண்கள் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும். ஏனெனில் பேசுவது அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை; மாறாக, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள்	λαλέω ("பேசுதல்") என்பதில் "சொல்லுதல்" என்பதற்குரிய சொல்லைவிட வேறொரு சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது; ஆகவே பெண்கள் "வணக்கம்" அல்லது "ஆமென்" என்று சொல்லலாமா என்பது இங்கே கேள்வியல்ல; இது கூட்டங்களில் பங்களிப்புகள் என்ற அர்த்தத்தில்

கிரேக்கப் பெரும்பான்மைப் பாடம்	ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு	விளக்கவுரை
	கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்.	பேசுவது, அல்லது பவுல் 1 தீமோத்தேயுவில் தெளிவுபடுத்துவதுபோல, போதித்தல், ஜெபம், விளக்கம், பாடல் பரிந்துரைகள், தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் (அல்லது வசனம் 35-இன்படி கேள்விகள் கேட்டல்) போன்ற வழிகாட்டும் செயல்கள்; ஏனெனில் இவை எல்லாம் ஏற்கனவே சகோதரர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ὑποτάσσεσθαι ("அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்") என்ற வினையெச்ச வடிவம் (Infinitiv) கட்டளை வடிவமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.
14:35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστιν γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.	அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும். ஏனெனில் பெண்கள் கூடுகையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது.	ἐν οἴκῳ ("வீட்டில், வீட்டிலே") என்ற இடக்குறிப்பு முன்னால் வைக்கப்பட்டு, மேலே உள்ள "கூடுகையில்" என்பதற்கு எதிர்நிலையாக அமைகிறது. பெண்கள் பேசாமல் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பவுல், அது வெட்கக்கேடானது, அதாவது தகாதது என்பதைக் காரணமாகக் காட்டுகிறார்; ஏனெனில் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு ஆணைத் தலையாக நியமித்திருக்கிறது; அவனிடமிருந்தே அதிகாரம் புறப்படுகிறது (ஒப்பிடுக 1 கொரிந்தியர் 11).
14:36 Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν; Ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;	அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா? அல்லது அது உங்களிடம் மட்டுமே வந்து சேர்ந்ததா?	பவுல் எல்லாக் கூடுகைகளிலும் பெண்களின் மௌனத்தைக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்; ஆகவே இப்போது, கொரிந்தியர்கள் மட்டுமே தேவனுடைய வார்த்தையைக் கொடுத்தார்களா அல்லது பெற்றுக்கொண்டார்களா என்ற

கிரேக்கப் பெரும்பான்மைப் பாடம்	ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு	விளக்கவுரை
		சொல்லாட்சிக் கேள்விகளைக் கேட்கிறார் – அது அப்படியல்லவே. தேவனுடைய வார்த்தை மற்ற எல்லாருக்கும் வந்தது; ஆகவே எந்தக் கூடுகையும் இன்னொரு கூடுகையிலிருந்து வேறுபட்ட கருத்துகளைக் கொண்டிருக்க முடியாது.

முழு நிருபத்திற்கான இணைப்பு: (1) Der erste Korintherbrief Text und Übersetzung mit Kommentar | Peter Streitenberger - Academia.edu

HJR-இன் கருத்துரை: இந்தச் சூழலில் பீட்டர், நன்கு அறியப்பட்ட சகோதரர் போதனையை – அதைக் கேள்விக்குள்ளாக்கப் பல காரணங்கள் இருந்தும் – கேள்விக்குள்ளாக்காமலேயே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். பண்டைய கிரேக்க மொழியில் நல்ல, மிக நல்ல அறிவு இருப்பது மட்டுமே துரதிர்ஷ்டவசமாக ஒருவரை நல்ல வேத விளக்கவுரையாளராக ஆக்கிவிடுவதில்லை.

கிரேக்கப் பாடங்களோடும் கையெழுத்துப் பிரதிகளோடும் ஏற்கனவே வேலை செய்கிறவர், மேற்கத்தியக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இந்த இரண்டு வசனங்களும் வசனம் 33-க்குப் பின் வராமல் அதிகாரத்தின் முடிவில் வருகின்றன என்பதைத் தன் வாசகர்களிடமிருந்து மறைக்கக் கூடாது. இது பவுலுடையதல்லாத, பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்ட ஒன்று என்ற சந்தேகத்தை எழுப்புகிறது.

ஆர்னோ ஹோஹாகே (Arno Hohage) (சுதந்திர சகோதரர்கள்)

பின்வரும் இரண்டு ஆசிரியர்களும் இந்த நூலிலிருந்து ஆங்காங்கே மேற்கோள் காட்டப்படுகிறார்கள்:

Frau sein, Mann sein in der Gemeinde, Brennpunkt Frauenfrage, 2012

c. ஏன் மௌனமாயிருக்க வேண்டும்?

ஆகவே முதலாவது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு பொருந்துகிறது: சபைகளில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்கட்டும் (1 கொரிந்தியர் 14:34). இது மனைவிகளுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லாப் பெண்களுக்கும் பொருந்தும். ஏனெனில் "உங்கள் பெண்கள்" என்று அங்கே சொல்லப்படவில்லை. சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் காணப்படும் "உங்கள்" என்ற உடைமைச் சொல்லை மூலப்

பாடமாகக் கருத முடியாது; Textus Receptus பின்பற்றிய ஒரு சேர்க்கையாகவே கருத வேண்டும் (cf. Metzger, p. 500). இங்கே முன்னுகமாகக் கொள்ளப்படும் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு குடும்பத்திற்கும் அப்பால் செல்கிறது; அது அடிப்படையாக ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இதைத் தவிரப் பெண்ணுக்கான மௌனக் கட்டளைக்கு இன்னும் இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. அவை அழுத்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன:

1. “பேசுவதற்கு அவளுக்கு அனுமதி இல்லை” (1 கொரிந்தியர் 14:34). செயப்பாட்டு வினை அனுமதியைக் கொடுப்பவரைக் குறிப்பிடவில்லை; ஆனால் எந்த உயர்ந்த அதிகாரமும், முக்கியமாகக் கர்த்தர், அவளுக்குப் பேசுவதற்கான உரிமையைக் கொடுக்கவில்லை. வெளிப்படையான ஒரு அனுமதி தேவைப்படும்!
2. “ஒரு பெண் சபையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது.” இது மிகக் கூர்மையான ஒரு சொல். இது கனவீனத்தை, அவமானத்தை, கண்டிக்கத்தக்கதைக் குறிக்கிறது ... பெண் பேசுவது வெறுப்பை உண்டாக்குகிறது. இந்தத் தீர்ப்பு கடுமையானதாகவும் பொருத்தமற்றதாகவும் தோன்றுகிறது; ஆகவே அவர்கள் அதை வெறுமனே புறக்கணிக்கிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தையை நாம் புறக்கணிக்கலாமா?

1 கொரிந்தியர் நிருபத்தின் 11-ஆம் அதிகாரத்தை 14-ஆம் அதிகாரத்திற்கு முரணானது என்று சொல்பவர், அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சீரற்ற விதத்தில் சிந்தித்தார் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார். நாம் தேவனுடைய வார்த்தையைக் கையாளுகிறோம் என்று எடுத்துக்கொள்வதைப் பொருட்படுத்தாமலேயே, கற்றறிந்த ஒரு ரபீ சில பக்கங்களுக்குள்ளேயே தனக்குத்தானே வெளிப்படையாக முரண்படுகிறார் என்று குற்றம் சாட்டுவது அபத்தமாகத் தோன்றுகிறது. கர்த்தரால் நியமிக்கப்பட்ட எழுத்தாளரின் அதிகாரம் (14:37) இரண்டு அதிகாரங்களுக்கும் சமமாகப் பொருந்துகிறது. ஆகவே இரண்டும் முரண்பாடற்ற ஒரு அர்த்தத்தைத் தருகின்றன. உண்மையில் பழைய விளக்கவுரைகள் (உதா. Zahn, Hodge) ஏற்கனவே தீர்வைக் காட்டியிருக்கின்றன: அதாவது 11-ஆம் அதிகாரத்தில் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலுள்ள பெண்ணும், 14-ஆம் அதிகாரத்தில் சபையிலுள்ள பெண்ணும் விளிக்கப்படுகிறார்கள். சந்தர்ப்பவாதக் காரணங்களுக்காக இன்று இந்தக் கருத்து கைவிடப்பட்டிருக்கிறது; இப்போது வேத விளக்கவியல் ரீதியாகத் தீர்க்க வேண்டிய ஒரு இக்கட்டின் முன் நிற்கிறார்கள். ஆனால் விளைவு பெரும்பாலும் பொருத்தமற்றதாகவே இருக்கிறது.

பவுல் 1 கொரிந்தியர் 11:17-இல்தான் சபையாகக் கூடிவருவதைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்குகிறார் என்றாலும், அதிகாரத்தின் முதல் பகுதியும் அதைச் சேர்ந்ததுபோலச் சில சமயங்களில் காட்டப்படுகிறது. வசனம் 16-இலேயே "சபை" என்ற சொல் வருகிறதென்றால், அது சபையைச் சேர்ந்த "ஒருவன்" வாக்குவாதம் செய்கிறவனாக இருக்கக் கூடாது, ஆகவே சபையின் வழக்கங்களுக்கு அடங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக மட்டுமே.

HJR-இன் கருத்துரை: சுதந்திர சகோதரர்களின் அணியிலிருந்து, சகோதரிகள் திடீரென்று பங்கெடுக்கலாம் என்பதை எதிர்பார்க்க முடியவில்லை. மூடிய சகோதரர்களைப் போலவே அதே அழுத்தத்தோடு அவர்கள் முழுமையான மௌனக் கட்டளையை ஆதரிக்கிறார்கள்.

பாலினங்களுக்கிடையிலான வேறுபாட்டைத் தவிர அது எதில் அடங்கியிருக்கிறது என்பது தெளிவாகாமலேயே, ஹோஹாகே இந்த அறிவுறுத்தலுக்குச் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைக் காரணமாகக் காட்டுகிறார். ஆனால் இந்த ஊகிக்கப்பட்ட சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு முழுச் சிருஷ்டிப்பிலும் பொருந்துகிறது. ஆண்களும் பெண்களும் கூடியிருக்கும் சூரியனுக்குக் கீழுள்ள மற்றச் சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏன் இதற்கு ஒப்பான ஒரு ஏற்பாடு இல்லை? பாலினங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடு மட்டுமே ஒரு காரணம் ஆகிவிடாது. பாலினங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுதான் தேவன் தம்முடைய சபைக்குக் கொடுக்க விரும்பும் செழுமையை உண்டாக்குகிறது என்றும் வாதிடலாம் – என் கருத்தில் வேதாகமமும் அப்படித்தான் சொல்கிறது.

பெண்கள் பங்கெடுப்பதற்கு வெளிப்படையான ஒரு அனுமதி தேவை என்று ஹோஹாகே நினைக்கிறார். என் கருத்தில் அது தேவையில்லை. புதிய ஏற்பாடு முழுவதன் பின்னணியில், பெண்கள் பங்கெடுப்பது மிகவும் இயல்பானதாக இருக்கிறது; ஆகவே வெளிப்படையான அனுமதி எதுவும் தேவையில்லை.

கடைசியாக: இது வெட்கக்கேடானது! வெளிப்படையாகத் தெரியும் தாழ்மையான மனப்பான்மையோடு, எளிய வார்த்தைகளில் மீட்புக்காகத் தேவனுக்குச் சத்தமாக நன்றி சொல்லும் ஒரு சகோதரியைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். அதை அவமானம் என்று அழைப்பது நிச்சயமாக மிகப் பெரிய கவலையை எழுப்ப வேண்டும். உண்மையில் ஒரு மௌனக் கட்டளை, ஆகவே கூடுகையில் ஜெபிப்பதற்கான ஒரு தடை, இருக்குமானால், இந்தக் கட்டளையை ஒருமுறை கடைப்பிடிக்காமல் போவது ஒரு தவறான அடியாக இருக்கும் – ஆனால் ஒருபோதும் அவமானமாக அல்ல.

உல்ரிச் ப்ளெட்ஷ் (Ulrich Pletsch) (சுதந்திர சகோதரர்கள்)

1 கொரிந்தியர் 11:5-க்கும் 14:34-35-க்கும் இடையிலுள்ள "முரண்பாடு" என்று அழைக்கப்படுவதைப் பற்றி

பவுலின் இந்தக் கூற்றுகளிலிருந்து எதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்?

1. பேசுவதற்கும் கீழ்ப்படிதலுக்கும் இடையில் ஒரு எதிர்நிலையை அவர் வெளிப்படையாகக் காண்கிறார்; அதாவது, சபையில் பெண் பேசுவதால் கீழ்ப்படிதலின் கட்டளை மீறப்படுவதாக அவர் காண்கிறார்.
2. சபையில் கேள்விகள் கேட்பதோ பேசுவதோ ஒரு பெண்ணுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பது வெளிப்படை.
3. ஒரு பெண் சபையில் பேச வேண்டுமா மௌனமாயிருக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியைப் பற்றிப் பவுல் இங்கே தெளிவாகப் பல கூற்றுகளைச் சொல்கிறார்.
4. தன் கூற்றுகள் சபையின் ஆராதனைகளைக் குறிக்கின்றன என்பதில் பவுல் இங்கே எந்தச் சந்தேகத்தையும் விட்டுவைக்கவில்லை.
5. சபையில் பெண்ணின் மௌனத்தைப் பற்றியோ பேசுவதைப் பற்றியோ பவுல் இங்கே மூன்று கட்டளைகளையும் ஒரு தடையையும் வகுக்கிறார்.
6. வடிவம் சார்ந்த அம்சங்கள் (கட்டளை, தடை, சொல் தேர்வு) மட்டுமே, பவுல் இங்கே தெளிவான ஒரு போதனைக் கூற்றை வகுக்கிறார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. ஆனால் குறிப்பாக உள்ளடக்கம் சார்ந்த கூற்றுகள், இவை ஒரு பெண் சபையில் பேசலாமா அல்லது மௌனமாயிருக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியைப் பற்றிய போதனைக் கூற்றுகள் என்பதைத் தெளிவாக வலியுறுத்துகின்றன.

அவதானிப்புகள், முடிவுகள், மேலும் கேள்விகள் அவதானிப்புகள் 1. ஒரு பெண் சபையில் பேசலாமா மௌனமாயிருக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியைப் பற்றிய போதனைக் கூற்றுகளை நாம் 1 கொரிந்தியர் 14-இல் மட்டுமே காண்கிறோம்; 1 கொரிந்தியர் 11-இல் அல்ல.

2. பெண்கள் ஜெபிக்கிறார்கள் அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள் என்று பவுல் 1 கொரிந்தியர் 11-இல் குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் அதைச் சபையில் செய்கிறார்களா இல்லையா என்பதை அவர் 1 கொரிந்தியர் 11-இல் குறிப்பிடவில்லை. (இதுதான் இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாட்டின் காரணமும் மையமும்!) 3. 1 கொரிந்தியர் 14-இல் பவுல் சபையில் பெண் பேசுவதைத் தடைசெய்து, மௌனமாயிருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார். இந்தத் தடைகளை அல்லது இந்தக் கட்டளையைப்

பலவீனப்படுத்தும் அல்லது செல்லாததாக்கும் எந்தக் கூற்றும் 1 கொரிந்தியர் 11-இல் இல்லை.

முடிவுகள்

1. பெண்கள் சபையில் ஜெபிக்கிறார்களா இல்லையா என்ற கேள்வி 1 கொரிந்தியர் 11-இல் பவுலுக்கு முக்கியமே அல்ல. ஜெபிக்கும்போது அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போது பெண்கள் எதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்ற கேள்விதான் அவருக்கு முக்கியம். அது சபையில் நடக்கிறதா இல்லையா என்பது இங்கே அவருடைய தலைப்பு அல்ல.
2. நம்முடைய சபைக் கூடுகைகளில் பெண்கள் பங்கெடுப்பது தொடர்பான நம்முடைய கேள்வியைப் பற்றிய போதனைக் கூற்றுகள் 1 கொரிந்தியர் 14-இல் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.
3. நம்முடைய சபைக் கூடுகைகளில் பெண்கள் பங்கெடுப்பது பற்றிய நம்முடைய கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, 1 கொரிந்தியர் 14 தெளிவாகவே அதிகத் தெளிவான வேதப்பகுதி. ஆகவே 1 கொரிந்தியர் 11-ஐ 1 கொரிந்தியர் 14-இன் அடிப்படையில் விளக்க வேண்டும்; மறுதலையாக அல்ல!
4. 1 கொரிந்தியர் 14-க்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் ஒவ்வொரு கருத்தும், அது 1 கொரிந்தியர் 11-ஓடு எப்படிப் பொருந்துகிறது என்பதை விளக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நியாயமானதே; ஆனால் இந்தக் கட்டத்தில் அது எந்தப் பங்கும் வகிக்கவில்லை. மேலே சொன்ன கேள்வி தொடர்பான அவற்றின் கூற்றுகளின் அடிப்படையில் வேதப்பகுதிகளுக்கு எடை கொடுக்க, 1 கொரிந்தியர் 11-ஐ 1 கொரிந்தியர் 14-இன் அடிப்படையில் எப்படிப் புரிந்துகொள்ளலாம் என்பதை விளக்க வேண்டியதில்லை. இங்கே முதலாவது நிறுவ வேண்டியது, 1 கொரிந்தியர் 14 நம்முடைய கேள்வியைப் பற்றித் தெளிவாகவே அதிகத் தெளிவான, அதிக எடையுள்ள கூற்றுகளைச் சொல்கிறது என்பதுதான். இதிலிருந்து நடைமுறைக்கு என்ன முடிவுகள் வருகின்றன, தேவைப்பட்டால் எந்தத் துணைக் கட்டமைப்புகளை நாட வேண்டும் என்பது இந்த இடத்தில் பொருத்தமானதல்ல. இரண்டு வேதப்பகுதிகளின் கூற்றுகளையும் ஒருவர் பாட ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில் எடைபோட்டு மதிப்பிடுகிறாரா, அல்லது ஒரு முன்புரிதலின் அடிப்படையில் மதிப்பிடுகிறாரா என்பது இந்த இடத்தில்தான் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

மேலும் கேள்விகள்

1. 1 கொரிந்தியர் 14:34, 35-இலுள்ள மௌனக் கட்டளையை அல்லது பேசுவதற்கான தடையை முழு அதிகாரத்தின் சூழலில் எப்படிப்

புரிந்துகொள்ள வேண்டும்?

“நிபந்தனைக்குட்பட்ட மௌனம்” என்ற அணுகுமுறை, 1 கொரிந்தியர் 14-ஐ 1 கொரிந்தியர் 11-இன் அடிப்படையில் விளக்கும் முயற்சியிலிருந்து உண்டானது என்பதை இங்கே முன்கூட்டியே பதிவுசெய்ய வேண்டும். ஆனால் 1 கொரிந்தியர் 14 இந்தக் கேள்வியைப் பற்றி அதிகத் தெளிவான, அதிக எடையுள்ள கூற்றுகளைச் சொல்வதால், இந்த அணுகுமுறை ஒரு முன்புரிதலின் விளைவு, அல்லது பாடத்தின் உண்மையான கூற்றுகளுக்கு மேலாக வைக்கப்படும் ஒரு துணைக் கட்டமைப்பு.

2. 1 கொரிந்தியர் 14-இலுள்ள மௌனக் கட்டளை அல்லது பேசுவதற்கான தடை, 1 கொரிந்தியர் 11-இலுள்ள ஜெபித்தலையோ தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தலையோ உள்ளடக்குகிறதா?

1 கொரிந்தியர் 14 அதிக எடையுள்ள பகுதியாக இருந்தால் – அது தெளிவாகவே அப்படித்தான் (!) –, சபையாகக் கூடிவருவதைப் பற்றிப் பேசும்போது, மௌனக் கட்டளையும் பேசுவதற்கான தடையும் 1 கொரிந்தியர் 11-இலுள்ள ஜெபித்தலையோ தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தலையோ உள்ளடக்க வேண்டும்.

1 கொரிந்தியர் 14-இலுள்ள மௌனக் கட்டளையை அல்லது பேசுவதற்கான தடையை 1 கொரிந்தியர் 11-இன் வெளிச்சத்தில் வரையறுக்கப்பட்டதாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமா என்பது இங்கே கேள்வியல்ல! 1 கொரிந்தியர் 14 1 கொரிந்தியர் 11-இன் வெளிச்சத்தில் விளக்கப்படுவதில்லை; மறுதலையாக: 1 கொரிந்தியர் 11-ஐ 1 கொரிந்தியர் 14-இன் வெளிச்சத்தில் விளக்க வேண்டும்.

[...] 4. மௌனக் கட்டளையையும் பேசுவதற்கான தடையையும் முழுமையானதாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடாது என்று சொல்பவர், வேதப்பகுதிகளின் உதவியோடும், துணைக் கட்டமைப்புகளை நாடாமலும் பின்வருவனவற்றைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்:

- 1 கொரிந்தியர் 11, 1 கொரிந்தியர் 14-ஐப் போலவே தெளிவாகவும் திட்டவட்டமாகவும் சபைக் கூடுகையின் சூழலைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்பதை,
- 1 கொரிந்தியர் 11, 1 கொரிந்தியர் 14-ஐப் போலவே, பெண் சபையில் மௌனமாயிருக்க வேண்டுமா அல்லது பேசலாமா என்ற கேள்வியைப் பற்றிப் போதனைக் கூற்றுகளைச் சொல்கிறது என்பதை,
- 1 கொரிந்தியர் 11, 1 கொரிந்தியர் 14-இலுள்ள மிகத் தெளிவான அறிவுறுத்தல்களை வரையறுக்கிறது என்பதையும், அது எப்படி என்பதையும்,

- 1 கொரிந்தியர் 14:34, 35-க்கும் 1 கொரிந்தியர் 14:29-க்கும் இடையில் தெளிவான ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது, அதாவது மௌனக் கட்டளையும் பேசுவதற்கான தடையும் தீர்க்கதரிசனப் பேச்சை நிதானிப்பதைக் குறிக்கின்றன என்பதை,
- வசனங்கள் 28, 30-இல் இருப்பதுபோலவே, பெண்ணின் மௌனமும் ஒரு "நிபந்தனைக்குட்பட்ட மௌனம்" என்பதை,
- தீர்க்கதரிசனப் பேச்சை நிதானிப்பதைப் பகிரங்கமாக விவாதிப்பது அல்லது கருத்துரைப்பது என்ற அர்த்தத்தில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை

மேலும், அங்கே கூடியிருக்கும் முழுச் சபையும் தீர்க்கதரிசனப் பேச்சை நிதானிப்பதில் பங்கெடுக்கிறது என்பதை,

- ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பும் பெண்களின் கேள்விகளும் தீர்க்கதரிசனப் பேச்சை நிதானிப்பதையே குறிக்கின்றன என்பதையும், புரிந்துகொள்வதற்காக மட்டுமே கேட்கப்படும் ஒரு கேள்வியைத் தீர்க்கதரிசனப் பேச்சை நிதானிப்பதாக எப்படிக் கருத முடியும் என்பதையும்.

5. 1 கொரிந்தியர் 11:5-இலுள்ள கூற்று 1 கொரிந்தியர் 14-இன் வெளிச்சத்தில் விளக்கப்படும்போது, அதன் அர்த்தம் வரையறுக்கப்படுவதுமில்லை, மாற்றப்படுவதுமில்லை. பெண்கள் ஜெபிக்கிறார்கள், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள் என்பது கேள்வியே அல்ல. 1 கொரிந்தியர் 14-இன் விளக்கத்திலிருந்து, பெண் சபைக் கூடுகையில் ஜெபிப்பதோ தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதோ இல்லை என்று வந்தால், அது 1 கொரிந்தியர் 11-இலுள்ள கூற்றுக்கு எந்த விதத்திலும் முரணாக இல்லை. 1 கொரிந்தியர் 11-இலுள்ள கூற்று மாறாமல் அப்படியே நிற்கிறது.
6. ஆனால் 1 கொரிந்தியர் 14-ஐ 1 கொரிந்தியர் 11-இன் வெளிச்சத்தில் விளக்கினால், 1 கொரிந்தியர் 14:34, 35-இலுள்ள கூற்றுகளின் அர்த்தத்தை வரையறுக்க வேண்டியிருக்கும்.

C. இறுதிச் சுருக்கம்

1. வெவ்வேறு முன்புரிதல்களின் தாக்கத்தை முடிந்தவரை விலக்கும்படி, இரண்டு வேதப்பகுதிகளின் கூற்றுகளையும் ஒப்பிடுவதிலிருந்து தொடங்கினால், சபையில் பெண் பேசுவது அல்லது மௌனமாயிருப்பது என்ற தலைப்பைப் பற்றி வெளிப்படையாகப் போதனைக் கூற்றுகளைச் சொல்லும் பகுதி 1 கொரிந்தியர் 14:34, 35 என்ற முடிவுக்குத் தவிர்க்க முடியாதபடி வருவோம்.

2. பாட ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில், 1 கொரிந்தியர் 11-ஐ 1 கொரிந்தியர் 14-இன் வெளிச்சத்தில் விளக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு. அதாவது, சபையில் பெண்ணின் ஊழியம் தொடர்பான கேள்வியைத் தெளிவுபடுத்துவது 1 கொரிந்தியர் 14-இன் விளக்கத்திலிருந்து தொடங்குகிறது.
3. 1 கொரிந்தியர் 14-இன் விளக்கம், பெண் சபையில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும், பேசக் கூடாது என்ற தெளிவான ஏற்பாட்டைத் தருகிறது. மௌனக் கட்டளையும் பேசுவதற்கான தடையும், முழுச் சபைக்கும் முன்பாக ஒருவர் தனியாகச் சொல்லும் எல்லா வாய்மொழிக் கூற்றுகளையும் உள்ளடக்குகின்றன.

உல்ரிச் ப்ளெட்ஷ், பிறப்பு 1956, திருமணமானவர், ஒரு மகளும் இரண்டு பேரப்பிள்ளைகளும் உண்டு; ஒரு கிறிஸ்தவ ஆரம்பப் பள்ளியின் தலைவரும், ஒரு சகோதரர் சபையில் உடன் மூப்பருமாக இருக்கிறார்.

HJR-இன் கருத்துரை: முழுமையான மௌனக் கட்டளைக்கு ஆதரவாக எனக்குத் தெரிந்த ஜெர்மன் மொழி வாதங்களில் ப்ளெட்ஷின் கட்டுரையே மிக வலிமையானது. உற்சாகத்தோடும் பல வாதங்களோடும் மௌனக் கட்டளை ஆதரிக்கப்படுகிறது. இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாடு – நான் அதை ஒரு முரண் என்றே அழைப்பேன் – இப்படித் தீர்க்கப்படுகிறது: நிருபத்தில் பின்னால் வரும் பகுதிக்கு விளக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. காரணம்: அதிகத் தெளிவு. நம்மிடம் இந்த இரண்டு பகுதிகள் மட்டுமே இருந்தால், இந்த வாதத்தைப் பின்பற்றலாம். ஆனால் ஒரு அடிப்படைப் பிழை இருக்கிறது: 14-ஆம் அதிகாரத்தின் மீதிப் பகுதியை முழுமையாக ஒதுக்கிவைத்தால் மட்டுமே – மேலும், என் ஊகத்தின்படி, சகோதரிகள் வாய்மொழியாகப் பங்கெடுப்பதை மௌனமாக முன்னுகமாகக் கொள்ள வேண்டிய புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற எல்லாப் பகுதிகளையும் ஒதுக்கிவைத்தால் மட்டுமே – வசனங்கள் 34, 35-இன் அதிகத் தெளிவு உண்டாகிறது.

சபைப் பிதாக்கள்

சார்லஸ் J. எலிகாட் (Charles J. Ellicott)

C. J. எலிகாட் இந்தப் பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

வசனம் 34. αἱ γυναῖκες κ.τ.λ.] பெண்கள் சபைகளில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும், அதாவது சபையின் பெரிய, பொதுக் கூடுகைகளில்; இந்த அதிகாரம் அவற்றைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறது: ஒப்பிடுக வசனங்கள் 4, 5, 12, 16, 19, 23, 26; மேலும் 11:5 பற்றிய குறிப்புகளைப் பார்க்கவும். அப்போஸ்தலர் இங்கே

குறிப்பாகப் பொதுவில் போதிக்கும் பணியை நினைத்திருக்கலாம்: ஒப்பிடுக 1 தீமோத்தேயு 2:12, διδάσκειν δὲ γυναικὶ οὐκ ἐπιτρέπω. ஆரம்ப காலச் சபையில் இந்த விதி கவனமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது: பார்க்க Const. Apost. III. 6, மற்றும் Conc. Carthag. IV. 99. யூதர்களிடையே, ஒரு பெண் பகிரங்கமாக நியாயப்பிரமாணத்தை வாசிப்பது ஜெப ஆலயத்திற்கு அவமானமாகக் கருதப்பட்டது; பார்க்க Lightfoot, Hor. in h. l., Schoettg. Hor. p. 658.

அப்போஸ்தலிக்க விதிமுறைகள் (நூல் III)

பெண்கள் போதிக்கக் கூடாது, ஏனெனில் அது தகாதது; மேலும் எந்தப் பெண்கள் நம்முடைய கர்த்தரைப் பின்பற்றினார்கள் என்பது பற்றி.

VI. சபையில் போதிக்க நாங்கள் எங்கள் பெண்களை அனுமதிப்பதில்லை (1 கொரிந்தியர் 14:34); ஜெபிக்கவும், போதிப்பவர்களுக்குச் செவிகொடுக்கவும் மட்டுமே அனுமதிக்கிறோம்; ஏனெனில் நம்முடைய போதகரும் கர்த்தருமாகிய இயேசுவே, மனிதர்களையும் தேசங்களையும் சீஷராக்கும்படி பன்னிருவராகிய எங்களை அனுப்பியபோது, பிரசங்கிக்கும்படி எங்குமே பெண்களை அனுப்பவில்லை – அப்படிப்பட்டவர்கள் அவருக்குக் குறைவில்லாதிருந்தும். ஏனெனில் எங்களோடு நம்முடைய கர்த்தருடைய தாயாரும் அவருடைய சகோதரிகளும், மகதலேனா மரியாளும், யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாளும், லாசருவின் சகோதரிகளாகிய மார்த்தாளும் மரியாளும், சலோமேயும் வேறு சிலரும் இருந்தார்கள். பெண்கள் போதிப்பது அவசியமாக இருந்திருந்தால், எங்களோடுகூட மக்களுக்குப் போதிக்கும்படி அவரே அவர்களுக்கு முன்பே கட்டளையிட்டிருப்பார். ஏனெனில் ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாயிருந்தால் (1 கொரிந்தியர் 11:3), சரீரத்தின் மீதிப் பகுதி தலையை ஆளுவது நியாயமல்ல.

ஸ்ட்ராக் (Strack) மற்றும் பில்லர்பெக் (Billerbeck)

14:34 A: பெண்கள் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும்.

பழைய ஜெப ஆலயம், ஆராதனைக் கூடுகைகளில் பெண்கள் பகிரங்கமாகப் பேசுவதைக் கொள்கையளவில் தடைசெய்யவில்லை; ஆனால் நடைமுறையில் தடைசெய்தது. அவர்கள் செவிகொடுப்பதற்காகவும், தர்கும் (Targum) வாசிப்பிலிருந்து கட்டளைகளைக் கற்றுக்கொள்வதற்காகவும் ஆராதனைகளில் பங்கெடுக்க வேண்டும்.[5]

14:34 B: நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும்.

இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும்போது அப்போஸ்தலர் ஆதியாகமம் 3:16-ஐ மனதில் வைத்திருந்திருக்கலாம். ஆனால் νόμος என்ற சொல்லை அதிகமாக

அழுத்தக் கூடாது. பாரம்பரிய வழக்கமும் தோராவாகக் (Tora) கருதப்பட்டது; ஒப்பிடுக உதா. RH 19a: பாரம்பரியத்தின் வார்த்தைகள் தோராவின் வார்த்தைகளைப் போன்றவை.

14:35 A: அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்.

பெண்களுக்குத் தோராவில் போதிக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வியில் ஒருமித்த கருத்து இருக்கவில்லை. தகப்பனுக்குத் தன் குமாரத்திகளுக்கு வேதவாக்கியத்தில் போதனை அளிக்கச் செய்யக் குறைந்தபட்சம் எந்தக் கடமையும் இல்லை என்பதே பொதுவான நம்பிக்கையாக இருந்திருக்கலாம்.

14:35 B: ஒரு பெண் ஒரு கூடுகையில் பேசுவது இழிவானது. ஒப்பிடுக ஷெமுவேலின் (Schemuël, † 254) வார்த்தை: பெண்ணின் குரல் வெட்கக்கேடானது (ஒழுக்கக்கேடானது) קול באשה ערוה; பார்க்க Berakh 24a, மத்தேயு 5:28-இல், பக். 299.[6]

புராட்டஸ்டன்ட் உலகின் விளக்கங்களும் விளக்கவுரைகளும்

கேத்தரின் C. புஷ்னெல் (Katharine C. Bushnell)

கேத்தரின் C. புஷ்னெல்: Wach auf, Eva! (ஜெர்மன் மொழியில்: "விழித்தெழு, ஏவாளே!"; முதல் வெளியீடு 1908, ஜெர்மன் மொழியில் 2020)

பெண்ணின் முழுச் சமத்துவம் பற்றிய தேவனுடைய ஆதி நோக்கம் மாறவில்லை என்ற வேதாகமச் சத்தியத்தை அறிந்துகொள்ளுங்கள்

பகுதி பகுதியாக எடுக்கப்பட்ட பகுதிகள்

மேலும், அவர் "அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை" என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகிறார்; பவுலுக்கு முன்பே மற்றவர்கள் இந்தக் காரியத்தைத் தடைசெய்திருந்தார்கள் என்பதே இதன் தெளிவான அர்த்தம்; ஆனால் பவுலின் இதே வார்த்தைகளைத் தவிர, வேதாகமத்தில் எங்குமே அப்படிப்பட்ட ஒரு தடையின் சுவடுகூடக் காணப்படவில்லை. ஆகவே முக்கியமான கேள்வி எழுகிறது: இது எங்கே, யாரால் அனுமதிக்கப்படவில்லை? அடிக்குறிப்புகளில் "நியாயப்பிரமாணத்திற்கு" கொடுக்கப்படும் ஒரே குறிப்பு ஆதியாகமம் 3:16; அது இரண்டு காரணங்களுக்காகப் பொருந்தவில்லை. (1) ஆதியாகமம் 3:16 என்பது "உன் ஆசை உன் புருஷனைப் பற்றியிருக்கும், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்" என்று அர்த்தப்படுமானால், கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளைப் பொதுவில் பேசும்படி கட்டளையிட்டால், அவர்கள் பேசியே ஆக வேண்டும். (2) ஆனால் கொரிந்து சபை அங்கத்தினர்களில் சிலருக்கே – ஒருவேளை ஒருவருக்கும் – ஆதியாகமம் 3:16-இன் இந்த வாசிப்பு தெரிந்திருக்கும்; ஏனெனில் அவர்கள் செப்துவஜிந்த் (Septuaginta) பதிப்பைப்

பயன்படுத்தினார்கள். இந்த நிருபத்தில் பவுல் ஏறக்குறைய இந்த மொழிபெயர்ப்பை மட்டுமே மேற்கோள் காட்டுகிறார்; பழைய ஏற்பாட்டைப் பற்றிய அவருடைய பதினேழு குறிப்புகளில், ஒரே ஒருமுறைதான் தெளிவாக எபிரெயப் பாடத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார். ஆகவே கொரிந்தியர்கள் அந்த வசனத்தை இப்படி வாசித்திருப்பார்கள்: "நீ உன் கணவனிடம் திரும்புகிறாய், அவன் உன்னை ஆளுவான்".

அடுத்ததாக நீங்களே கேட்டுப்பாருங்கள்: பெண்களை மௌனமாக்குவதற்காகப் பவுலின் இந்த ஒரே ஒரு கூற்று வேதாகம "நியாயப்பிரமாணமாக" நிறுவப்பட வேண்டுமென்றால், பெண்களைத் தங்கள் வாயைத் திறக்கும்படி கட்டளையிடும் பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான மற்ற "நியாயப்பிரமாணங்களுக்கு" என்ன ஆக வேண்டும்? உதாரணமாக: "கர்த்தரால் மீட்கப்பட்டவர்கள் இப்படிச் சொல்வார்களாக", "தேவனை அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் துதியுங்கள்!" (சங்கீதங்களில் மட்டுமே ஏறக்குறைய நூறு முறை திரும்பத் திரும்ப வருகிறது), "பூமியின் குடிகளே, நீங்கள் எல்லாரும் கர்த்தரை நோக்கி ஆர்ப்பரியுங்கள்! மகிழ்ந்து கெம்பீரியுங்கள்!", "ஜனங்களுக்குள்ளே அவர் செய்கைகளை அறிவியுங்கள்", "சுவாசமுள்ள யாவும் கர்த்தரைத் துதிப்பதாக!", "அவருடைய அதிசயங்களையெல்லாம் தியானித்துப் பேசுங்கள்!"? ஏனெனில் பழைய ஏற்பாட்டிலுள்ள இந்தப் புத்திமதிகளும் அழைப்புகளும் எல்லாம் தங்களுக்கு மட்டுமே உரியவை என்று ஆண்கள் வலுவாக நிறுவுவது வெறுமனே சாத்தியமற்றது. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அவை அப்படிப் புரிந்துகொள்ளப்படவுமில்லை, போதிக்கப்படவுமில்லை. நூறு அல்லது இருநூறு மற்ற வேதாகமக் கூற்றுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் (அந்த ஒரு வாக்கியத்தை மற்றவற்றோடு இசைவிக்க எந்த முயற்சியும் இல்லாமல்) வேதவாக்கியத்தின் ஒரு தனி வாக்கியத்திற்கான அப்படிப்பட்ட ஒரு விளக்கத்திற்காகச் சில மதப் போதகர்கள் காட்டும் இந்த அளவுக்கு மீறிய வைராக்கியம், அவர்களுடைய விளக்கத்தை அவசரப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்வதைக் குறித்து நம்மை எச்சரிக்க வேண்டும். உதாரணமாக, இங்கே ஒரே ஒரு வாக்கியத்தை எழுத்தின்படியும் உலகளாவியதாகவும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று வாதிடுகிறவர்கள், மணமாகாத பெண்கள் மணமாகாமலேயே இருப்பது நல்லது என்று பவுல் சொல்லும் இடத்தில் (1 கொரிந்தியர் 7:8, 34-35) பவுலின் அதிகாரத்தை எழுத்தின்படியும் உலகளாவியதாகவும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று ஏன் அதே அளவு வாதிடவில்லை? ஆனால் இல்லை! திருமணமும் வீட்டுப் பணிகளும்தான் பெண்களுக்கு ஒரே ஒரு அழைப்பு என்று வாதிடுகிறவர்கள் பொதுவாக இவர்களேதான். "பூமியெல்லாம் அவருக்கு முன்பாக மௌனமாயிருக்கக்கடவது!" (ஆபகூக் 2:20) என்ற வாக்கியம் பெண்களின்

வாய்களை மட்டுமல்ல, முழுச் சபையின் வாய்களையும் மூட வேண்டும் என்று அவர்கள் ஏன் சொல்வதில்லை?

"அனுமதிக்கப்படவில்லை" என்ற வார்த்தைகளில் பவுல் இங்கே வேதவாக்கியத்திற்குள் அல்ல, அதற்கு வெளியே உள்ள ஒரு விதியைக் குறிப்பிடுகிறார். கேள்வி என்னவென்றால், இந்த மௌன விதியை நாம் எங்கே காண வேண்டும்? சிறந்த ஜெர்மன் அகராதியியலாளர் ஷ்லொய்ஸ்னர் (Schleusner) தன் கிரேக்க-லத்தீன் அகராதியில் விளக்குகிறார்: "நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி" என்ற சொற்றொடர் யூதர்களின் வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தைக் குறிக்கிறது. அவருடைய வார்த்தைகள் இவை: "யூதர்களின் வாய்மொழி நியாயப்பிரமாணங்கள் அல்லது யூதப் பாரம்பரியங்கள் ... பழைய ஏற்பாட்டில் இந்த விஷயத்தில் எந்தக் கட்டளையும் இல்லை"; மேலும் "பெண்கள் ஜெப ஆலயத்தில் பேசுவது யூதப் பாரம்பரியங்களால் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது" என்று விட்ரிங்கா (Vitringa) சொன்னதை அவர் மேற்கோள் காட்டுகிறார். ஆனால் சற்று யோசித்துப் பாருங்கள்! சபையில் சர்ச்சைக்குரிய ஒரு விஷயத்தில் இறுதி அதிகாரமாக இருக்கும் "நியாயப்பிரமாணம்" என்று அழைத்து, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் யூதர்களின் பாரம்பரியங்களை மேற்கோள் காட்டுவார் என்பது சாத்தியமில்லாதது. தன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் போலவே, யூதர்களின் அதே "பாரம்பரியங்களுக்கு" எதிராகப் போராடுவதில் அவர் தன் ஆற்றலின் பெரும்பகுதியைச் செலவிட்டார். "யூதருடைய கட்டுக்கதைகளுக்கும், சத்தியத்தை விட்டு விலகுகிற மனுஷருடைய கற்பனைகளுக்கும் செவிகொடாதிருங்கள்!" (தீத்து 1:14) என்று பவுல் புத்திசொன்னார். இல்லை; யூத நியாயப்பிரமாணம் அப்படிப் போதிப்பதால் பெண்கள் "மௌனமாயிருக்க வேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொரிந்து சபையில் யூதமயமாக்குபவர்கள் (Judaisten) போதிப்பதைத்தான் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இங்கே மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

பழைய ஏற்பாட்டுக்கு மாறாக, தால்முத் பெண்களை மௌனமாக்கியது என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை. "சபைக்கு மரியாதை காட்டும்பொருட்டு, ஒரு பெண் தானே நியாயப்பிரமாணத்தை வாசிக்கக் கூடாது." "ஆண்கள் நடுவே ஒரு பெண் தன் குரலைக் கேட்கச் செய்வது அவமானம்." "ஒரு பெண்ணின் குரல் அசுத்தமான நிர்வாணம்." இவை அதன் பல சொற்களில் சில. கேள்விகள் கேட்பதைப் பொறுத்தவரை: செல்வச் செழிப்புள்ள ஒரு யூதப் பெண் ஒருமுறை பெரிய ரபீ எலியேசரிடம் (R. Eliezer) இப்படிக் கேட்கத் துணிந்தாள்: "பொன் கன்றுக்குட்டியின் பாவம் ஒன்றே ஒன்றாக இருந்தபோதிலும், அது ஏன் மூன்று விதமான மரணத்தால் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்?" அந்தக் கேள்வி அவருடைய அறிவுக் கருவூலத்திற்கு

அப்பாற்பட்டதாக இருந்தது என்று என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது; ஏனெனில் அவர் பதிலளித்தார்: "ஒரு பெண் தன் நூல் நூற்கும் கதிரைத் தவிர வேறெதிலும் ஞானியாக இருக்கக் கூடாது." ஹிர்கானஸ் (Hyrcanus) என்ற ஒருவர், இப்படிக் கடிந்துகொள்ளப்பட்ட அந்தப் பெண்மணி பழிவாங்கும்விதமாகத் தன் தசமபாகத்தை நிறுத்திவைக்கக்கூடும், அது கணிசமான தொகையாக இருந்தது என்று ரபீ எலெயாசரிடம் (R. Eleazer) தனியாக நினைவூட்டினார். ஆனால் ரபீ எலெயாசர் பதிலளித்தார்: "நியாயப்பிரமாணத்தின் வார்த்தைகளை ஒரு பெண்ணிடம் ஒப்படைப்பதைவிட அவை எரிக்கப்படுவதே மேல்." இந்த வாக்கியம் யூதர்களிடையே வருங்காலத் தலைமுறைகளுக்கு ஒருவிதச் சட்ட வாக்கியமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்: 1 கொரிந்தியர் 14-இன் வசனங்கள் 34, 35-இல் அப்போஸ்தலர் இப்படி எழுதியபோது தன் சொந்தக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தவில்லை என்று நம்ப நான் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறேன்: "பெண்கள் சபைகளில் மௌனமாயிருக்க [வேண்டும்]; ஏனெனில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை; மாறாக, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும். அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்; ஏனெனில் ஒரு பெண் சபையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது." இது கொரிந்துவிலிருந்த யூதமயமாக்குபவர்களின் மொழி என்று நான் நம்புகிறேன்; அது பவுலுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது; பவுல் அதை மேற்கோள் காட்டி, "தேவனுடைய வசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா புறப்பட்டது? அல்லது உங்களிடத்திற்கு மாத்திரமா வந்தது?" என்ற வார்த்தைகளாலும், அதிகாரத்தின் முடிவில் வரும் எல்லாவற்றாலும் பதில் சொல்கிறார்.

நம்முடைய சந்தர்ப்பம் இந்தச் சோதனைகள் எல்லாவற்றிலும் தேறுகிறது. இந்த வழிகாட்டலைப் பின்பற்றி, பேராசிரியர் ராம்சேயின் (Ramsay) வழிகாட்டு நெறிகளின் மூன்று அம்சங்களையும் பொருத்திப் பார்ப்போம்: (1) "பவுல் அவர்களுடைய அறிவைக் குறிப்பிடும் ஒவ்வொரு முறையும்." – பவுல் வசனம் 37-இல் அவர்களுடைய அறிவைக் குறிப்பிடுகிறார்; வசனம் 38-இல் அவர் அறிவிக்கிறார்: "ஒருவன் இதை அறியாவிட்டால், அவனும் தேவனால் அறியப்படமாட்டான்." (2) "ஒரு கூற்று உடனடிச் சூழலுக்குத் தெளிவாக எதிர்மாறாக நிற்கும்போது." – வசனங்கள் 34, 35, வசனம் 31-க்கும் வசனம் 39-க்கும் தெளிவான எதிர்நிலையில் நிற்கின்றன; ஏனெனில் "சகோதரர்" என்ற சொல்லைப் பவுல் இங்கே ஆண்பாலுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்துகிறார் என்று சொல்வது ஒருபோதும் நிலைநிற்க முடியாதது. (3) "ஒரு கூற்று பவுலின் அறியப்பட்ட கருத்துகளுக்குத் தெளிவாக எதிர்மாறாக நிற்கும்போது." – அப்போஸ்தலர் பெண்களை "மௌனமாயிருக்கும்படி" கட்டளையிட்டால்,

பெண்கள் முக்காடிடுவதைப் பற்றி 11-ஆம் அதிகாரத்தில் அவர் சொன்னவற்றிலிருந்து நாம் எடுக்க வேண்டிய முடிவுக்கு அது நேர் எதிராக இருக்கும்.

யூதமயமாக்குபவர்களின் இந்த எல்லா முணுமுணுப்புகளுக்கும், யூதர்களின் வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தை மேற்கோள் காட்டித் தங்கள் வாதங்களை வலுப்படுத்த அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளுக்கும் பவுலின் பதில் இதுதான்: "தேவனுடைய வசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா புறப்பட்டது? அல்லது உங்களிடத்திற்கு மாத்திரமா வந்தது?" பிறகு வசனங்கள் 37-40-இல் இந்தத் தலைப்பைப் பற்றித் தன் சொந்தக் கருத்தை – அது பரிசுத்த ஆவியானவரின் கருத்து – வெளிப்படுத்துகிறார்.

பிறகு அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறார்: "ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசியென்றாவது, ஆவிக்குரியவனென்றாவது எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறவைகள் கர்த்தருடைய கற்பனைகளென்று அவன் ஒத்துக்கொள்ளக்கடவன்." யூதர்களின் வாய்மொழியாகக் கடத்தப்பட்ட நியாயப்பிரமாணம் போதித்த "மனுஷருடைய கற்பனைகளுக்கு" எதிராக அவர் இங்கே "கர்த்தருடைய கற்பனையை" வைக்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், ஒரு உண்மையான தீர்க்கதரிசி அல்லது ஒரு ஆவிக்குரிய நபர், இந்த விஷயத்தில் தன்னுடைய ஏற்பாடு வேதவாக்கியத்திற்கு ஒத்திருந்தது, யூத ரபீக்களின் ஏற்பாடு அப்படி இருக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்துகொள்வார் என்று பவுல் உறுதியாகச் சொல்கிறார்.

மேத்யூ ஹென்றி (Matthew Henry)

வசனங்கள் 34-35

இங்கே அப்போஸ்தலர் 1. பொதுக் கூடுகைகளில் பெண்களை மௌனமாயிருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார்; எந்த அளவுக்கு என்றால், சபையில் தங்கள் சொந்த அறிவுக்காகக்கூட அவர்கள் கேள்விகள் கேட்கக் கூடாது; வீட்டில் தங்கள் கணவர்களிடம் கேட்க வேண்டும். அவர்கள் எல்லா அமைதலோடும் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; ஆனால், அவர்கள் போதிப்பதை நான் அனுமதிப்பதில்லை என்று அப்போஸ்தலர் சொல்லுகிறார், 1 தீமோத்தேயு 2:11-12. உண்மையில் (11:5) பெண்கள் சில சமயங்களில் தங்கள் கூடுகைகளில் ஜெபித்ததாகவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்ததாகவும் ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது; அந்தப் பகுதியில் அப்போஸ்தலர் அதை வெறுமனே கண்டனம் செய்யவில்லை; அவர்கள் அதைச் செய்த விதத்தைக் – அதாவது தலையை மூடாமல் ஜெபிப்பதை அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதைக் – கண்டனம் செய்கிறார்; அந்தக் காலத்திலும்

அந்த நாட்டிலும் அது பாலினங்களுக்கிடையிலான வேறுபாட்டை நீக்கி, பெண்களை ஆண்களுக்குச் சமமான நிலையில் வைத்தது. ஆனால் இங்கே அவர்கள் பொதுவில் முன்வருவது எல்லாவற்றையும் அவர் தடைசெய்வதுபோலத் தோன்றுகிறது. சபையில் பேசுவது அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை (வசனம் 34) – ஜெபிப்பதிலும் இல்லை, தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதிலும் இல்லை. சூழல் தெளிவாகப் பின்னதை உள்ளடக்குவதுபோலத் தோன்றுகிறது; அதுவும் இந்த அதிகாரத்தில் அது புரிந்துகொள்ளப்படும் வரையறுக்கப்பட்ட அர்த்தத்தில், அதாவது தேவ ஆவியின் ஏவுதலால் பிரசங்கிப்பது அல்லது வேதவாக்கியத்தை விளக்குவது என்ற அர்த்தத்தில். உண்மையில், இந்த அர்த்தத்தில் ஒரு பெண் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பது போதிப்பதாக இருக்கும்; அது அவளுடைய கீழ்ப்படிதலின் நிலைக்கு அவ்வளவாகப் பொருந்தாது. மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பவருக்கு இந்த விஷயத்தில் அவர்கள்மேல் ஒரு மேன்மை இருக்கிறது; அது ஆணுக்கு மேலாக ஸ்திரீக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை; ஆகவே அவள் ஒரு சபையில் போதிக்கவும் கூடாது: அவர்கள் போதிக்க நான் அனுமதிப்பதில்லை. ஆனால் ஜெபிப்பதும், தேவ ஆவியால் அருளப்பட்ட பாடல்களைச் சொல்வதும் போதனை அல்ல. சபையின் அந்தக் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஆவிக்குரிய வரங்களைப் பெற்றிருந்த பெண்கள் இருந்ததால் (பார்க்க அப்போஸ்தலர் 21:9), கூடுகையில் இந்த ஏவுதலின்கீழ் அவர்கள் இருக்கக்கூடுமானால், அவர்கள் அதை முழுமையாக அடக்கிவைக்க வேண்டுமா? அல்லது அது ஒருபோதும் பொதுவில் பயன்படுத்தப்படக் கூடாதென்றால், அவர்களுக்கு இந்த வரம் ஏன் இருக்க வேண்டும்? இந்தக் காரணங்களுக்காக, இந்தப் பொதுவான தடைகள் சாதாரண சந்தர்ப்பங்களுக்கு மட்டுமே என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும், அசாதாரணச் சந்தர்ப்பங்களில், பெண்கள் ஒரு தெய்வீகத் தாக்கத்தின்கீழ் இருந்து அது அறியப்படும்போது, அவர்களுக்குப் பேசும் சுதந்திரம் கொடுக்கப்படலாம் என்றும் சிலர் கருதுகிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் போதிக்கவும் கூடாது, சபையில் விவாதித்துக் கேள்விகள் கேட்கவும் கூடாது; அங்கே மௌனமாகக் கற்றுக்கொண்டு, சிரமங்கள் எழுந்தால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்க வேண்டும். கவனி: கீழ்ப்படிதலோடு கற்றுக்கொள்வது பெண்ணின் கடமையாக இருப்பதுபோல, அவளுக்குப் போதிக்கக்கூடியவனாக இருப்பதன் மூலம் தன் மேன்மையைக் காத்துக்கொள்வது ஆணின் கடமை; வீட்டில் தன் கணவனிடம் கேட்பது அவளுடைய கடமையென்றால், அவளுடைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லக்கூடியவனாக இருக்கக் குறைந்தபட்சம் முயல்வது அவனுடைய அக்கறையும் கடமையும்; அவள் மௌனமாயிருக்க வேண்டிய சபையில் அவள் பேசுவது அவளுக்கு அவமானமென்றால், அவன் பேச வேண்டியபோது மௌனமாயிருப்பதும், அவள் வீட்டில் அவனிடம் கேட்கும்போது பதில் சொல்ல

முடியாமல் இருப்பதும் அவனுக்கு அவமானம். 2. இந்தக் கட்டளைக்கான காரணம் இங்கே நமக்கு இருக்கிறது: அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்பது தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணமும் கட்டளையும் (வசனம் 34); அவர்கள் ஆணுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள்; நிலைமாற்றத்தை அபகரிப்பதுபோலத் தோன்றும் எதையும் செய்வது அவர்களுக்கு அவமானம் – குறைந்தபட்சம் அந்தக் காலத்திலும் அந்த மக்களிடையிலும் பொதுவில் பேசுவது அப்படித் தோன்றியது; பொதுவில் போதிப்பது இன்னும் அதிகமாக அப்படித் தோன்றியது: ஆகவே பெண்கள் சபையில், கூடுகையில் பேசுவது அவமானம் என்று அப்போஸ்தலர் முடிவுசெய்கிறார். வெட்கம் என்பது, தகாத ஒன்றைச் செய்ததைப் பற்றி மனதில் உண்டாகும் விரும்பத்தகாத பிரதிபலிப்பு. ஒரு பெண் தன் அந்தஸ்தைக் கைவிடுவதையும், தன் பாலினத்தின் கீழ்ப்படிதலைத் துறப்பதையும், அல்லது பொதுவான கருத்தின்படி அப்படித் தோன்றும் ஏதாவது ஒன்றைச் செய்வதையும்விடத் தகாதது எது? கவனி: நம்முடைய மனமும் நடத்தையும் நம்முடைய நிலைக்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும். தேவன் உண்டாக்கிய இயற்கையான வேறுபாடுகளை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர் மற்றவர்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தியவர்கள் தங்களைச் சமநிலையில் வைத்துக்கொள்ளவும் கூடாது, மேன்மையை அபகரித்துக்கொள்ளவும் கூடாது. பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டாள்; அவள் தன் இடத்தைக் காத்து, அதில் திருப்தியாக இருக்க வேண்டும். இந்தக் காரணத்திற்காகப் பெண்கள் சபைகளில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும்; தங்களைப் போதிப்பவர்களாக உயர்த்திக்கொள்ளக் கூடாது; ஏனெனில் அது ஆணின்மேல் மேன்மையை அபகரிப்பதாக இருக்கும்.[7]

HJR-இன் கருத்துரை: போதிப்பது மேன்மையை உள்ளடக்குகிறது என்பது விசித்திரமானது; அதை நான் வேதவாக்கியத்தில் காணவில்லை. இந்தப் பகுதியை விளக்குவதற்காக என்னென்ன வாதங்கள் எல்லாம் இழுத்துவரப்படுகின்றன என்பதற்கு இது இன்னொரு உதாரணம். போதிப்பது, தேவன் ஒருவருக்கு மற்றவர்களின் நன்மைக்காகக் கொடுத்த அதற்கேற்ற வரத்தோடு சேவைசெய்வது; தன்னிலேயே ஒரு நோக்கமாக அல்ல.

வாரன் W. வியர்ஸ்பி (Warren W. Wiersbe)

இரண்டாவதாக, பெண்கள் கூடுகையில் பேசக் கூடாது (1 கொரிந்தியர் 14:34-35). பவுல் ஏற்கனவே பெண்களுக்கு ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் அனுமதி கொடுத்திருந்தார் (1 கொரிந்தியர் 11:5); ஆகவே இந்த அறிவுறுத்தல், தீர்க்கதரிசனச் செய்திகளை மதிப்பிடுவது என்ற உடனடிச் சூழலையே குறிக்க வேண்டும். ஆரம்ப காலச் சபையில் போதனையின் தூய்மைக்கான முக்கியப் பொறுப்பு ஆண்களின் – குறிப்பாக மூப்பர்களின் – தோள்களில் இருந்ததுபோலத் தோன்றுகிறது (1 தீமோத்தேயு 2:11-12).

கூடுகையிலிருந்த பெண்களில் சிலர் கேள்விகள் கேட்டு, ஒருவேளை வாக்குவாதத்தையும் உண்டாக்கிப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தினார்கள் என்று இந்தத் தடையின் சூழல் குறிப்பிடுகிறது. மணமான பெண்கள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்து, தங்கள் கேள்விகளுக்கு வீட்டில் பதில் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பவுல் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். (மணமாகாத பெண்கள் மூப்பர்களிடமோ தங்கள் சொந்தக் குடும்பங்களிலுள்ள மற்ற ஆண்களிடமோ ஆலோசனை கேட்கலாம் என்று நாம் ஊகிக்கிறோம்.) துரதிர்ஷ்டவசமாக, இன்று மிக அதிகமான கிறிஸ்தவக் குடும்பங்களில், தேவனுடைய வார்த்தையில் அதிகம் கற்றறிந்தவளாக இருப்பதால், ஆணின் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியவள் மனைவியே.

1 கொரிந்தியர் 14:34-இல் பவுல் எந்த "நியாயப்பிரமாணத்தைக்" குறிப்பிட்டார்? பெரும்பாலும் ஆதியாகமம் 3:16-ஐ. (நியாயப்பிரமாணம் என்ற சொல் பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்துகளுக்கு, குறிப்பாக முதல் ஐந்து புத்தகங்களுக்கு, ஒரு மாற்றுச் சொல்லாக இருந்தது.) 1 கொரிந்தியர் 11-இல் சபையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் உள்ள உறவைப் பற்றிப் பவுல் ஏற்கனவே விவாதித்திருந்தார்; ஆகவே விவரங்களுக்குள் போக வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை.

ஃபிரெடெரிக் கோடெ (Frédéric Godet)

பொதுவில் பேசுவதைச் செவிகொடுக்கும் கூடுகையின்மேல் அதிகாரம் செலுத்தும் ஒரு செயலாக அப்போஸ்தலர் கருதுகிறார் (ஒப்பிடுக 1 தீமோத்தேயு 2:12). ஆணின்மேல் அதிகாரம் செலுத்தும் மனப்பான்மை கீழ்ப்படிதலின் மனப்பான்மைக்கு எதிரானதாக இருப்பதால் [...], பெண் பொதுவில் பேசுவது, நியாயப்பிரமாணத்தில் வெளிப்படுகிற தெய்வீகச் சித்தத்தால் கொடுக்கப்பட்ட நிலைக்கு முரணானது என்று அவர் முடிவுசெய்கிறார். ... ஆராதனையில் பெண்கள் மௌனமாயிருப்பது, ஆணைப் பொறுத்தவரை அவர்கள்மேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கும் கீழ்ப்படிந்திருத்தல் என்ற பொது நிபந்தனையின் ஒரு வெளிப்பாட்டு வடிவம் மட்டுமே. ... பெண் பொதுவில் பேசுவதில், இயற்கையாலும் சிருஷ்டிகரின் கட்டளையாலும் அவளுக்குக் குறிக்கப்பட்ட மனப்பான்மைக்கு எதிரான ஒரு செயலைப் பவுல் காண்கிறார் (ஒப்பிடுக 11:1-16). ... பெண்கள் ஒவ்வொருவரையும் அவரவருடைய சொந்தக் கணவரோடு இணைக்கும் சார்பின் பிணைப்பைப் பாதிக்கும் எதையும் அவர்கள் செய்யக் கூடாது.

(ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Thomas Jettel.)

அடோல்ஃப் ஷ்லாட்டர் (Adolf Schlatter)

14:34, 35: பெண்கள் சபையின் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும். ஏனெனில் பேசுவது அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை; மாறாக, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் அடங்கியிருக்கட்டும். அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்; ஏனெனில் ஒரு பெண் கூடுகையில் பேசுவது இழிவானது. அந்நாட்களில் கிறிஸ்தவக் கூடுகைகளின் அடையாளமாக இருந்த, சபையிலுள்ள எல்லா ஆற்றல்களையும் அவற்றுக்காகப் பயன்படுத்தச் செய்த அந்தப் பெரிய, நம்பிக்கை நிறைந்த சுதந்திரத்தின் நடுவே, இந்தச் சுதந்திரம் ஆணுக்குப் பொருந்துவதுபோலவே பெண்ணுக்கும் பொருந்துமா என்ற கேள்வியும் எழுந்தது. மற்றப் பல விஷயங்களில் இருந்ததுபோலவே இந்த விஷயத்திலும், சபை தன் வழியை முதலில் தேடி, தன்னிடம் எது வழக்கமாக வேண்டும் என்பதைத் தானாகவே அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஜெபிக்கும்போது பெண்ணின் நடத்தையைப் பற்றிப் பவுல் 11-ஆம் அதிகாரத்தில் சொன்னதிலிருந்தே, அவர் இரு பாலினங்களுக்கும் இடையிலான சமநிலைக்கு எதிராகப் பேசுகிறார் என்று நாம் அறிகிறோம். இயற்கையால் அவற்றுக்கிடையில் நிறுவப்பட்டிருக்கும் எல்லை கிறிஸ்தவ உலகில் மீறப்படாமல் இருக்க வேண்டும். கூடுகைகளில் பெண்ணுக்குப் பேச அனுமதி கொடுக்கப்படாததால் இது அடையப்படுகிறது. 11-ஆம் அதிகாரத்தில் பவுல் இதை இன்னும் சொல்லவில்லை; ஏனெனில் அங்கே அவர் கூடுகைகளில் பெண்களுக்குரிய உரிமையைப் பற்றியல்ல, ஜெபிக்கும்போது அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போது அவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாக எப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியே பேசினார். தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பது கூடுகையோடு கட்டாயமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை; ஜெபிக்கும்போது பெண் நடந்துகொள்ளும் விதம் முற்றிலும் தனியான ஒரு விஷயம்; அவளும் பேச வேண்டுமா என்ற கேள்வி அதோடு ஒன்றிவிடுவதில்லை. எந்தப் பெண்ணும் தீர்க்கதரிசன அழைப்பைப் பெற முடியாது என்று பவுல் சொல்லவில்லை. தேவனுடைய விசேஷ நியமனத்தால் அவள் ஒரு தெய்வீக வார்த்தையைச் சொல்ல வேண்டியிருந்தால், பொது உரையைத் தவிர வேறு விதத்திலும் அவள் அதைச் செய்யலாம். ஆனால், தன்னுடைய மிக உயர்ந்த ஆவிக்குரிய திறன்களிலும், அவள் ஜெபிக்கும்போது அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதும், பெண் பெண்ணாகவே நடந்துகொள்ள வேண்டும், அதனால் அவள் ஒருபோதும் தன்னை ஆணுக்குச் சமமாக்கவோ அவனோடுள்ள தன் இணைப்பைக் களைந்தெறியவோ மறக்கவோ முடியாது என்று பவுல் 11-ஆம் அதிகாரத்தில் சொன்னபிறகு, கூடுகைகளில் ஆண்களுக்கு முன்பாகவும் அவர்களுக்குப் பதிலாகவும் பேச ஒரு பெண் விரும்புவதை அவர் இழிவானதாக உணர்ந்தார் என்பதையும் நாம்

எளிதாகப் புரிந்துகொள்கிறோம். அப்படிச் செய்வதாலும் அவள் தான் ஒரு பெண் அல்ல, ஒரு ஆண் என்பதுபோல நடந்துகொள்கிறாள். அறிவுக்கான அவளுடைய வாஞ்சைக்குப் பவுல் மகிழ்ச்சியோடு எல்லா உதவியையும் அளிக்கிறார்; ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பற்றிய தெளிவான, ஆழமான அறிவுக்கு அவள் வந்துசேர, கூடுகைகளில் பொதுவில் கேள்விகள் கேட்பதோ உரைகள் நிகழ்த்துவதோ மட்டுமே ஒரே வழி அல்ல. மாறாக, அவள் விளக்கம் பெற விரும்புவதைத் தன் கணவனோடு பேசட்டும். அவளுடைய உள்ளான வாழ்க்கையின் எல்லாக் காரியங்களிலும், தேவனை அறியும் அவளுடைய வாஞ்சையிலும்கூட, அவளுக்கு உதவ வேண்டிய மிக நெருக்கமானவர் அவனே.

14:36: அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா, அல்லது அது உங்களிடம் மட்டுமே வந்ததா? பெண்கள் பிரச்சினையிலும், ஒரு தனிச் சபை தனக்குச் சரியெனத் தோன்றியதைத் தன்னிச்சையாகச் செய்யாமல், ஒவ்வொரு சபையும் மற்றச் சபைகளோடு ஒற்றுமையைக் காத்து, கிறிஸ்தவ உலகின் பொதுவான, எல்லா இடங்களிலும் செல்லுபடியாகும் ஒரு வழக்கம் உருவாக உதவுவது முக்கியமாக இருந்தது. மற்ற எல்லாச் சபைகளும் சுவிசேஷத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட முதல் சபையாகவோ, ஒரே சபையாகவோ கொரிந்தியர்கள் இருந்திருந்தால், மற்றவர்களைப் பொருட்படுத்த மறுப்பதற்கு ஓரளவு நியாயம் இருப்பதுபோலத் தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் இப்போது அவர்கள் முதல் சபையும் அல்ல, ஒரே சபையும் அல்ல; ஆகவே மற்றச் சபைகள் சரியானதாகவும் தகுதியானதாகவும் கடைப்பிடிப்பது அவர்களுக்கும் பொருந்தும்.[8]

வில்லியம் பார்க்லே (William Barclay)

எல்லா வாய்ப்புகளின்படியும், பவுல் முக்கியமாகக் கொரிந்துவின் தளர்ந்த ஒழுக்க நிலையையும், இளம் சபையை ஒழுக்கக்கேடு பற்றிய மிகச் சிறிய சந்தேகத்திற்குக்கூட உள்ளாக்கக்கூடிய எதையும் முற்றிலும் செய்யக் கூடாது என்ற உணர்வையும் மனதில் வைத்திருந்தார். இந்த வார்த்தைகளை அவற்றின் சூழலிலிருந்து பிடுங்கி எடுத்து, அவற்றைச் சபைக்கு ஒரு பொதுவான விதியாக்குவது நிச்சயமாக மிகவும் தவறாக இருக்கும்.

பவுல் ஒருவிதக் கண்டிப்போடு தொடர்ந்து பேசுகிறார். ஒரு மனிதனுக்கு ஆவிக்குரிய வரங்கள் இருந்தாலும், அதிகாரத்திற்கு எதிராகக் கலகம் செய்ய அவனுக்கு உரிமை இல்லை என்பதில் அவர் முழு நிச்சயமாக இருக்கிறார். தான் கொடுத்த ஆலோசனைகளும் தான் வகுத்த விதிகளும் இயேசு கிறிஸ்துவிடமிருந்தும் அவருடைய ஆவியானவரிடமிருந்தும் வந்தவை என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறார்; ஒரு மனிதன் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள

மறுத்தால், அவன் தன் வேண்டுமென்றே கொண்ட அறியாமையிலேயே இருக்க வேண்டும்.

லியோன் மோரிஸ் (Leon Morris)

Morris, L., 1 Corinthians: an introduction and commentary, VII, Tyndale New Testament Commentaries

34-35. "பரிசுத்தவான்களின் எல்லாச் சபைகளிலும் இருப்பதுபோல" (ஒப்பிடுக 4:17) என்பது இந்த வசனத்தைச் சேர்ந்ததென்றால், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கிறிஸ்தவ நடைமுறைக்கு ஒத்துப்போகும்படி பவுல் கொரிந்தியர்களை அழைக்கிறார். பெண்கள் போதிப்பவர்களின் பங்கை ஏற்றிருந்தால், பெரும்பாலான மக்களின் பார்வையில் கிறிஸ்தவம் மதிப்பிழந்திருக்கும். கிரேக்கர்களிடையே பெண்கள் பொதுவில் எதையாவது சொல்வதுகூடத் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது. நற்குணமுள்ள பெண் "அடக்கமாக இருந்து, வெளியாட்களுக்கு முன்பாக எதையும் சொல்லாமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும்" என்று புளூட்டார்க் (Plutarch) சொல்கிறார் (மணமகளுக்கும் மணமகனுக்கும் அறிவுரைகள், 31); மேலும் "ஒரு பெண் தன் கணவனோடு பேச வேண்டும், அல்லது தன் கணவன் மூலமாகப் பேச வேண்டும்" (மேற்படி, 32). வழக்கங்களைக் கடைப்பிடிக்கும்படி பவுல் அவர்களை அழைக்கிறார். ஆனால் அவர் இன்னும் அதிகமாகச் செய்கிறார். அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவதற்காக அவர் நியாயப்பிரமாணத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார் ("தங்கள் கணவர்களுக்கு" என்று அவர் சேர்க்கவில்லை; அவர் பேசுவது ஒரு பொதுவான நிலையைப் பற்றி, ஒப்பிடுக எபேசியர் 5:21). அவர் ஆதியாகமம் 3:16-ஐ நினைக்கிறார் என்று பெரும்பாலானோர் கருதுகிறார்கள் (அவர் ஆதியாகமம் 1:26 முதலியவற்றையும் 2:21 முதலியவற்றையும்கூட நினைத்திருக்கலாம் என்றாலும்). சபைகளில் பெண்களின் மௌனம் ஒருவிதப் பிரச்சினையாகவே இருக்கிறது. அவர்கள் ஜெபிப்பதையோ தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதையோ பவுல் அங்கீகரித்திருப்பதால் (11:5), அவர்கள் பேசுவதற்கு எதிரான விதி முழுமையானதல்ல (ஒப்பிடுக அப்போஸ்தலர் 2:18 முதலியன; 21:9). பவுல் "பக்தியுள்ள ஒரு பெண், பொது ஆராதனையில்கூட, ஆதிச் சபையில் பல பெண்கள் பெற்றிருந்த தீர்க்கதரிசன வரத்தைப் பயன்படுத்துவதை ஒருபோதும் தடைசெய்யவில்லை" என்ற கருத்தை மொஃபாட் (Moffatt) கொண்டிருக்கிறார். இந்தத் தடை, "ஆராதனையின்போது ஒரு தீர்க்கதரிசியோ போதிப்பவரோ சொன்னதைப் பற்றிய விவாதத்திலோ விளக்கத்திலோ பங்கெடுக்கும் பெண்களைக்" குறிக்கிறது என்று அவர் புரிந்துகொள்கிறார் (Grudem, பக். 249-251, அடிப்படையில் இதை ஒப்புக்கொள்கிறார்; Thrall-உம் மற்றவர்களும் அப்படியே). "பிரசங்கிக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் ... சபையின்

சாதாரண அங்கத்தினராக மட்டுமே ஆராதனையில் இருக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் இடையில் தெளிவான ஒரு வேறுபாட்டை" எரிங் (Héring) காண்கிறார். ஜி. டெல்லிங் (G. Delling) இங்கே "சுயவிருப்பமான பேச்சைத் தடுப்பதைக்" காண்கிறார் (TDNT, viii, பக். 43). ஒரு பெண் பொதுவில் பேசலாம், ஆனால் ஒரு வழக்கமான ஆராதனையில் பேசக் கூடாது என்று கால்வின் (Calvin) பவுலைப் புரிந்துகொண்டார். முதலாம் நூற்றாண்டில் பெண்கள் கல்வியறிவற்றவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பெண்ணுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதை யூதர்கள் பாவமாகக் கருதினார்கள்; மற்ற இடங்களிலும் நிலைமை அவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கவில்லை. கொரிந்தியப் பெண்கள் சபையில் மௌனமாயிருக்க வேண்டியிருந்தது – அர்த்தமுள்ளதாக அவர்கள் சொல்லக்கூடியது மிகக் குறைவாக, அல்லது ஒன்றுமே இல்லாமல் இருந்ததனால் மட்டுமேயானாலும். ஆரம்பத்திலிருந்தே கிறிஸ்தவம், பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே சுதந்திரமாகக் கற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய அளவுக்கு அடிக்கடி கவனிக்கப்படுவதில்லை (ஒப்பிடுக லூக்கா 10:39-42). பெண்கள் எந்த விதத்தில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியே பவுல் இங்கே அக்கறை கொள்கிறார். அதற்காக அவர் வாதிடவில்லை; அதை ஏற்கனவே நிச்சயமானதாக எடுத்துக்கொள்கிறார். அவர்கள் தங்கள் கேள்விகளை வீட்டில் தங்கள் கணவர்களிடம் கேட்க வேண்டும், கூடுகையைக் குழப்பக் கூடாது என்று மட்டுமே அவர் சொல்கிறார். அது ஒழுக்க நாகரிகத்திற்கு எதிரானதாக இருக்கும்; அது வெட்கக்கேடானதாக இருக்கும் (11:6-இல் உள்ள அதே சொல்); அதை புல்ட்மான் (Bultmann) "மனிதர்களின் தீர்ப்பின்படி வெட்கக்கேடானது" என்று புரிந்துகொள்கிறார் (TDNT, i, பக். 190).

36. இந்த நடைமுறை கொரிந்துவில் உண்மையில் நடந்தது என்பதை இது குறிப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. கொரிந்தியர்களின் பெருமையைப் பற்றி முறையிடப் பவுலுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முறை வாய்ப்பு இருந்தது. கிறிஸ்தவக் காரியங்களைப் பற்றிய தங்கள் சொந்தப் புரிதலால் மட்டுமே நியாயப்படுத்தப்பட்ட புதிய வழிகளில் செல்லத் தங்களுக்குச் சுதந்திரம் இருப்பதாக அவர்கள் வெளிப்படையாக உணர்ந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையைக் கண்டு, தேவனுடைய வார்த்தையின் பூமிக்குரிய தோற்றம் கொரிந்தியர்களிடம் இருக்கிறதா, அல்லது அது அவர்களிடம் மட்டுமே வந்ததா என்று பவுல் நையாண்டியாகக் கேட்கிறார். கிறிஸ்தவம் என்றால் என்ன என்பது தங்களுக்கு மட்டுமே தெரியும் என்று அவர்கள் நம்பக் கூடாது. "பரிசுத்தவான்களின் எல்லாச் சபைகளின்" வழக்கங்களையும் சிந்தனையையும் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் (வசனம் 33).[9]

பென் வித்தரிங்டன் III (Ben Witherington III)

Conflict and Community in Corinth: A Socio-Rhetorical Commentary on 1 and 2 Corinthians

தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானித்துக்கொண்டிருந்தபோது, சில பெண்கள் – பெரும்பாலும் மணமான பெண்கள், ஒருவேளை அவர்களே தீர்க்கதரிசினிகளாக இருந்து, ஆகவே சொல்லப்பட்டதை நிதானிக்க உரிமை பெற்றவர்கள் – கேள்விகள் கேட்டார்கள், ஒருவேளை பொருத்தமற்ற கேள்விகள்; அதனால் ஆராதனை குழப்பமடைந்தது. கிறிஸ்தவ ஆராதனையை ஒரு கேள்வி-பதில் சுற்றாக மாற்ற வேண்டாம் என்று பவுல் வசனங்கள் 34 முதலியவற்றில் புத்திசொல்கிறார். புறஜாதித் தீர்க்கதரிசனத்தைப் பற்றி மேலே செய்த விவாதத்தின் வெளிச்சத்தில், கிறிஸ்தவத் தீர்க்கதரிசிகளும் தீர்க்கதரிசினிகளும், கேள்விகளுக்குப் பதிலாக மட்டுமே – முற்றிலும் தனிப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றிய கேள்விகள் உட்பட – தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த டெல்ஃபி (Delphi) குறிசொல்லும் தலத்தைப் போலவே செயல்படுகிறார்கள் என்று இந்தப் பெண்கள் எடுத்துக்கொண்டது மிகவும் சாத்தியம். கிறிஸ்தவத் தீர்க்கதரிசனம் வேறுபட்டது என்று பவுல் வாதிடுகிறார்: எந்த மனிதனும் காரியங்களைத் தூண்டாமல்/கிளறாமல், தீர்க்கதரிசிகளும் தீர்க்கதரிசினிகளும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஏவுதலுக்குப் பதிலாகப் பேசுகிறார்கள். பிறகு பவுல் அப்படிப்பட்ட கேள்விகளை வேறோர் இடத்திற்கு, அதாவது வீட்டிற்கு, வரையறுக்கிறார். கேட்கப்பட வேண்டிய கணவன் அல்லது ஆண் ஒரு தீர்க்கதரிசியாக இருந்தான், அல்லது குறைந்தபட்சம் அப்படிப்பட்ட கேள்விகளுக்கு அதிகப் பொருத்தமான ஒரு நேரத்தில் பதில் சொல்லக்கூடியவனாக இருந்தான் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறாரோ என்னவோ.

இங்கே இருப்பது ஒரு கற்பித்தல் சார்ந்த பிரச்சினை என்று கீனர் (Keener) சொல்வது ஒருவேளை சரியாக இருக்கலாம். கிறிஸ்தவ ஆராதனையில் எது பொருத்தமானது, எது பொருத்தமற்றது என்பதை அறியும் அளவுக்குக் கேள்வி கேட்டவர்கள் கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் இன்னும் போதுமான கல்வி பெற்றிருக்கவில்லை. கற்றுக்கொள்வதற்கான அவர்களுடைய உரிமையைப் பவுல் உறுதிப்படுத்துகிறார்; ஆனால் வேறொரு சூழலைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். எப்படியிருந்தாலும், பவுல் ஒரு சிலாக்கியத்தின் தவறான பயன்பாட்டைத் திருத்துகிறார்; 11-ஆம் அதிகாரத்தில் அவர் ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கும், கூடுகையில் பேசுவதற்கான ஒரு பெண்ணின் உரிமையைத் திரும்பப் பெறவில்லை.

கிரெய்க் L. ப்ளொம்பெர்க் (Craig L. Blomberg)

The NIV Application Commentary: From Biblical Text … to Contemporary Life

11:2-16-இல் இருப்பதுபோலவே, பவுல் மௌனமாக்கும் பெண்கள் மனைவிகளாக மட்டுமே இருக்க முடியும். அவர்கள் சபையின் தீர்க்கதரிசனங்களைப் பொதுவில் கேள்விக்குள்ளாக்கக் கூடாது, மாறாக வீட்டில் "தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம்" ஆலோசனை கேட்க வேண்டும் என்பதை இது விளக்கும் (வசனம் 35; NIV-இல் இருப்பதுபோல, நிச்சயமாகக் கணவர்களைக் குறிப்பது). இல்லையென்றால், தேவன் நியமித்த அவர்களுக்கான தங்கள் கீழ்ப்படிதலுக்கு முரணான விதத்தில் அவர்கள் சபையில் தங்கள் கணவர்களுக்குச் சவால் விடக்கூடும் (வசனம் 34). பொது ஆராதனையில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடும் ஒரு குறிப்பிட்ட பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியை "நியாயப்பிரமாணம்" குறிக்க முடியாது; ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட பகுதி எதுவும் இல்லை. அது ஆதியாகமம் 3:16-ஐயும் குறிக்க வாய்ப்பில்லை; ஏனெனில் விரும்பத்தக்க கிறிஸ்தவ நடத்தைக்குக் காரணமாகப் பவுல் வேறு எந்த இடத்திலும் வீழ்ச்சியின் விளைவுகளைக் காட்டுவதில்லை. மாறாக, தங்கள் தலைக்குப் பெண்கள் காட்டும் மரியாதையைப் பற்றி 11:8-9-இல் செய்ததுபோலவே, ஆதியாகமம் 2-இலுள்ள சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கையும் நோக்கத்தையும் அவர் பெரும்பாலும் குறிப்பிடுகிறார்.

ராய் E. சியாம்பா (Roy E. Ciampa) மற்றும் பிரையன் S. ரோஸ்னர் (Brian S. Rosner) (G. K. Beale / D. A. Carson [பதி.] நூலில்)

Commentary on the New Testament use of the Old Testament

புதிய ஏற்பாட்டில் பழைய ஏற்பாட்டின் பயன்பாடு பற்றிய விளக்கவுரை

14:33-35 சபைக் கூடுகையின்போது பெண்கள் (அல்லது மனைவிகள்) மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று பவுல் சொல்கிறார்; பேசுவது அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை; "நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறபடியே" அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் (பாடப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பார்க்க Niccum 1997; Thiselton 2000: 1148-50). பெண்கள் பேசவே கூடாது என்று பவுல் அர்த்தப்படுத்த முடியாது; ஏனெனில் 11-ஆம் அதிகாரத்தில் ஆராதனையில் ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் அவர்களுக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பற்றி அவர் விவாதிக்கிறார் (மௌனத்தின் தன்மை சூழலைச் சார்ந்ததாக இருக்கலாம் என்பதற்கான ஆதாரங்களுக்குப் பார்க்க Grudem 1982: 242-44). பெண்கள் மற்றவர்களின் தீர்க்கதரிசனச் செய்திகளை நிதானிப்பதில்/மதிப்பிடுவதில் பங்கெடுக்கக் கூடாது என்று அவர் அர்த்தப்படுத்துகிறார் (Grudem 1982; Carson 1987: 129 [ஒப்பிடுக 14:29] இப்படிச் சொல்கிறார்கள்; அல்லது ஒருவேளை குறிப்பாகத் தங்கள் சொந்தக் கணவர்கள் சொல்லும் செய்திகளை? (ஒப்பிடுக 14:35)), அல்லது அவர்கள் குழப்பமுண்டாக்கும்

அரட்டையிலிருந்தோ பொருத்தமற்ற உரையாடல்களிலிருந்தோ விலகியிருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்துகிறார் (Paige 2002 இப்படிச் சொல்கிறார்) – ஒருவேளை குறிப்பாக மற்ற ஆண்களோடு (ஒப்பிடுக 14:35: "அவர்கள் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் [tous idious andras] கேட்கட்டும்").

"நியாயப்பிரமாணத்தின்" போதனையைப் பவுல் குறிப்பிடுவது, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான உறவுகளில் ஒழுங்கு, நாகரிகம் ஆகியவற்றுக்கான அவற்றின் உட்குறிப்புகளோடு ஆதியாகமத்தின் சிருஷ்டிப்பு விவரணைகளை மனதில் வைத்திருக்கலாம் (ஒப்பிடுக Thiselton 2000: 1153-54; Bruce 1980: 136; Carson 1987: 129; Keener 1992: 86-87; மேலே 1 கொரிந்தியர் 11:2-16 பற்றிய விளக்கவுரையையும் பார்க்கவும்). பவுல் ஆதியாகமம் 3:16-ஐயும், அவளுடைய கணவன் அவளை ஆளுவான் என்று அங்கே பெண்ணுக்குச் சொல்லப்பட்ட கூற்றையும் குறிப்பிடுகிறார் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள் (ஒப்பிடுக 4Q416 2 IV, 1-8). ஆனால் அந்தப் பகுதி வீழ்ச்சியின் சாபத்திலிருந்து விளையும் ஒரு ஆட்சியைப் பற்றியது (ஆனால் பார்க்க Grudem [1982: 253-54]; ஆதாரம் ஆதியாகமம் 2:18-23-ஓடு இணைந்த ஆதியாகமம் 3:16 என்று அவர் கருதுகிறார்). பெண்கள் (அன்றும் இன்றும்) "ஆண்கள்மேல் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு போதனை அதிகாரத்தைப்" பெறுவதை இந்தப் பகுதி தடைசெய்கிறது என்று பலர் புரிந்துகொள்கிறார்கள் (உதா. Carson 1987: 130). ஆராதனைச் சூழலில் மரியாதையையும் ஒழுங்கையும் (இங்கே முக்கியமாகப் பெண்கள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் காட்டும் மரியாதையை) காத்துக்கொள்வது எவ்வளவு முக்கியம் என்று வேதவாக்கியம் போதிக்கிறது என்பதையே பவுல் இதன் மூலம் சொல்ல விரும்புகிறார் என்றும், ஆனால் கணவர்கள், மனைவிகள் பற்றிய சமூக எதிர்பார்ப்புகள் பவுலின் உலகத்தில் இருந்தவற்றிலிருந்து தெளிவாக வேறுபடும் கலாச்சாரங்களில் இந்தக் கொள்கை முற்றிலும் வேறுவிதமாகப் பொருத்தப்படலாம் என்றும் மற்றவர்கள் நம்புகிறார்கள்.[10]

ஆண்டனி C. திசெல்டன் (Anthony C. Thiselton)

The First Epistle to the Corinthians: A Commentary on the Greek Text

33b-34 மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றி ஒரு தீர்ப்புச் சொல்வது மிகவும் கடினமாகிறது; ஏனெனில் σιγάτωσαν (அவர்கள் மௌனமாயிருக்கட்டும்; அவர்கள் அமைதியாயிருக்கட்டும்; அவர்கள் பேசுவதை நிறுத்தட்டும்; அவர்கள் இடைமறிக்காதிருக்கட்டும்), λαλεῖν (பேசுதல், இப்போது விவரிக்கப்பட்ட விதத்தில் பேசுதல், அவர்கள் செய்யும் விதத்தில் பேசுதல்) போன்ற சொற்களைக் கொரிந்திய வாசகர்கள், எழுத்தாளருக்கும் பெறுநர்களுக்கும் தெரிந்திருந்த சூழ்நிலைச் சூழலுக்கு ஏற்ப விளக்கிப்

புரிந்துகொள்வார்கள் என்ற பவுலின் ஊகத்தோடு அது பிரிக்க முடியாதபடி பிணைந்திருக்கிறது. இங்கே, சொல்லகராதித் தேர்வை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு "சுருக்கமான" மொழிபெயர்ப்பு, சூழல் சார்ந்த புரிதலுக்கு உண்மையில் எதிராகப் போகக்கூடும்.

வசனங்கள் 34-35 ஒரு கொரிந்தியக் கோஷத்தையோ கொரிந்திய இறையியலின் ஒரு பகுதியையோ குறிக்கின்றன, அதைப் பவுல் மேற்கோள் காட்டிப் பிறகு நிராகரிக்கிறார் என்று பலர் வாதிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து தொலைவில் இழுக்கப்பட்டதல்ல; ஏனெனில் பவுல் 6:12; 7:1; 10:23 ஆகியவற்றிலும், ஒருவேளை வேறு இடங்களிலும் (உதா. 8:1-6-இல்) சரியாக இதைத்தான் செய்வதாகத் தோன்றுகிறது.

தான் நிராகரிக்கும் ஒரு கொரிந்தியக் கருத்தைப் பவுல் மேற்கோள் காட்டுகிறாரா?

D. W. ஓடெல்-ஸ்காட் (D. W. Odell-Scott) இந்தக் கருத்தோடு ஒருவேளை மிக அதிகமாகத் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறார் – 1983-ஆம் ஆண்டின் ஒரு கட்டுரையிலும், 1987-இல் ஜெரோம் மர்ஃபி-ஓ'கானருக்கு (Jerome Murphy-O'Connor) கொடுத்த இன்னொரு பதிலிலும். ஆனால் மானுஸ் (Manus), ஃபிளானகன் (Flanagan) மற்றும் ஸ்னைடர் (Snyder), அலிசன் (Allison) ஆகியோரும் இந்தக் கருத்தின் வகைகளை முன்வைக்கிறார்கள் (கீழே பார்க்கவும்). வசனம் 36-இன் தொடக்கத்திலுள்ள ἢ ("அல்லது") என்ற முக்கிய இடைச்சொல்லில், வசனங்கள் 34-35-இன் வார்த்தைகளில் கொரிந்துவிலுள்ள ஒரு குழுவினரால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பழமைவாத ஆணாதிக்க ஆட்சிக்கு ஒரு தீர்க்கமான சொல்லாட்சி மறுமொழியை ஓடெல்-ஸ்காட் காண்கிறார்: "அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா?" (வசனம் 36). ஓடெல்-ஸ்காட்டின்படி, இதை வசனங்கள் 34-35-க்கு ஒரு வலுவான மறுப்பாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்; ஆகவே இந்தப் பகுதி பொதுக் கூடுகையில் பேசுவதற்குப் பெண்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை உறுதியாக ஆதரிக்கிறது.

(d) குறிப்பிடப்படும் பேச்சு, தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளைச் சோதிப்பது அல்லது நிதானிப்பது என்ற செயலைக் குறிக்கிறது என்று வித்தரிங்டனோடு (Witherington) சேர்ந்து நாங்களும் கருதுகிறோம் – குறிப்பாகத் தீர்க்கதரிசியின் இறையியலைப் பற்றியோ அவருடைய வாழ்க்கை முறையைப் பற்றியோகூடப் பொதுவில் துருவித் துருவிக் கேள்விகள் கேட்பதன் மூலம். தீர்க்கதரிசனச் செய்தியை அறிவிப்பதாகக் கூறும் உரிமைகோரலின் உண்மைத்தன்மையை ஆதரித்த அல்லது பலவீனப்படுத்திய பேச்சையும் நடத்தையையும் பற்றி மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களைக் குறுக்கு விசாரணை செய்தால், இது குறிப்பாக நுட்பமானதாகவும் பிரச்சினைக்குரியதாகவும் இருக்கும்; ஒரு குறிப்பிட்ட வகைக் கேள்விகளைப்

பவுல் ஏன் வீட்டுக்கென்று ஒதுக்குகிறார் என்பதையும் இது எளிதாக விளக்கும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பெண்கள் (i) பொதுவில் தங்கள் கணவர்கள்மேல் நீதிபதிகளாகச் செயல்படுவார்கள்; (ii) ஒருவேளை தனிப்பட்ட நலன்களோடு, ஆராதனையை ஒரு நீண்ட விவாதச் சுற்றாக மாற்றும் அபாயத்தை ஏற்படுத்துவார்கள்; (iii) சபை ஒருவரையொருவர் ஆர்வத்தோடு விளிப்பதற்குப் பதிலாக அமைதியாகத் தேவனுக்குச் செவிகொடுக்க வேண்டிய, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட, அடக்கமான பேச்சின் நெறிமுறைக்கு எதிராகப் போராடுவார்கள்; மேலும் (iv) தேவனுடைய ஆவியானவரின் சிருஷ்டிப்புச் செயலுக்கு முன்னிருந்த குழப்பத்திற்கு எதிராக, சிருஷ்டிப்பிலும் உலகத்திலும் தேவனுடைய செயல்பாட்டின் ஒழுங்கின்மேல் உள்ள மரியாதை உணர்வைக் குலைப்பார்கள்.

பால் எல்லிஸ் (Paul Ellis)

மௌன அரசி (Kindle நிலைகள் 1319-1323).

10. பெண்கள் சபையில் மௌனமாயிருக்க வேண்டுமா?

பெண்கள் அமைதியாக இருக்கும் ஒரு சபையை நான் கற்பனை செய்கிறேன். அவர்கள் பாடுவதில்லை, வேதாகமத்திலிருந்து வாசிப்பதில்லை, பொது ஜெபத்தில் பங்கெடுப்பதில்லை. அவர்கள் தங்கள் நண்பர்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்வதில்லை; தங்கள் அருகிலிருப்பவரிடம் திரும்பி "ஹலோ" என்றும் சொல்வதில்லை. போதகர் "ஒரு 'ஆமென்' கிடைக்குமா?" என்று கேட்கும்போது, அவர்கள் அதைக் கொடுப்பதில்லை. மாறாக, அவர்கள் ஊமையாகவே இருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும் எந்தச் சபையும் எனக்குத் தெரியாது; இருந்தாலும், "பெண்கள் சபைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும்" என்று சொன்ன அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் இலட்சியம் இதுவே என்று தோன்றுகிறது.

கிரேக்கர்கள் தங்கள் பெண்கள் மௌனமாயிருப்பதை விரும்பினார்கள்; யூத ரபீக்களும் ஞானிகளும்கூட அப்படியே.

ஆனால் பவுலைப் பற்றி என்ன? "நீங்கள் எல்லாரும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம்" என்றும், "நீங்கள் எல்லாரும் அந்நியபாஷைகளில் பேச வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்" என்றும் அப்போஸ்தலர் சொல்லவில்லையா? "நீங்கள் கூடிவரும்போது, உங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு பாடலையோ, ஒரு வார்த்தையையோ, ஒரு அந்நியபாஷையையோ, ஒரு அர்த்தத்தையோ கொண்டுவரலாம்" என்று அவர் கொரிந்தியர்களிடம் சொல்லவில்லையா? உங்களில் பாதிப் பேர் மௌனமாயிருக்க வேண்டுமென்றால், உங்களில் ஒவ்வொருவரும் எப்படி ஒரு பாடலையும் ஒரு வார்த்தையையும் கொண்டுவர முடியும்? பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டுமென்றால், எல்லாரும் எப்படித் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க முடியும்?

இந்தக் கேள்வியில் பரிசுத்த வேதாகமம் கண்ணாடிபோலத் தெளிவாக இருக்கிறது:

பெண்கள் சபையில் பேசலாம் என்று சுட்டிக்காட்டும் வேதப்பகுதிகள்:

அப்போஸ்தலர் 1:14; 2:4, 17-18; 4:31; 21:9; ரோமர் 12:6; 16:1, 3, 6, 12; 1 கொரிந்தியர் 12:7, 11, 27; 14:5, 26-27, 29, 31, 39; 2 கொரிந்தியர் 5:17; எபிரெயர் 5:12; 1 பேதுரு 2:9; 4:10-11

அவர்கள் பேசக் கூடாது என்று குறிப்பதாகத் தோன்றும் வேதப்பகுதிகள்: 1 கொரிந்தியர் 14:34

பெண்கள் பேச முன்வரவும் சபையின் சமூக வாழ்க்கையில் முழுமையாகப் பங்கெடுக்கவும் கொடுக்கப்படும் உற்சாகமூட்டுதல்களால் புதிய ஏற்பாடு நிறைந்திருக்கிறது; இந்த முரசைப் பவுலைவிட உரக்க அடித்தவர் யாருமில்லை. அப்படியிருக்க, அவர் ஏன் திடீரென்று தன் தொனியை மாற்றி, கொரிந்துவிலுள்ள பெண்களிடம் மௌனமாயிருக்கும்படி சொல்கிறார்? அவர் அப்படிச் செய்வதில்லை. அவருடைய வார்த்தைகளைச் சூழலில் வாசியுங்கள்; அவர் அப்படி எதையுமே சொல்லவில்லை என்பதைக் காண்பீர்கள்.

சூழலைத் தெளிவுபடுத்துதல்

சூழல் எல்லாவற்றையும் தெளிவாக்கும் வேதப்பகுதிகளில் இதுவும் ஒன்று. கொரிந்து சபையில் இரண்டு வகைப் பெண்கள் இருந்தார்கள்: சிலர் கிரேக்கப் பெண்கள், மற்றவர்கள் யூதப் பெண்கள். அரிஸ்டாட்டிலும் (Aristoteles) மற்றவர்களும் காரணமாக, கிரேக்கப் பெண்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுவது குடிமைச் சட்டத்தால் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தது; பவுல் குறிப்பிட்டது துல்லியமாக இந்தச் சட்டத்தைத்தான். பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னது அவர் அல்ல, கிரேக்க அதிகாரிகளே. ஆனால் கொரிந்து சபையில் யூதப் பெண்களும் இருந்தார்கள்; ஆகவே பவுல் ஒரு யூதச் சட்டத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கவும் வாய்ப்பு உண்டு. பின்னர் தால்முதில் தொகுக்கப்பட்ட ரபீக்களின் போதனைகளை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கலாம்: பவுல்: பெண்கள் கூடுகையில் பேசுவது அவமானம். தால்முத்: ஒரு பெண் ஆண்கள் நடுவே தன் குரலை ஒலிக்கச் செய்வது அவமானம். ரபீக்களின்படி, இலட்சியப் பெண் அமைதியானவள், கவனத்தை ஈர்க்காதவள். ஜெப ஆலயத்தில் ஆண்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அவள் அமைதியாக உட்கார்ந்திருந்தாள். பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னது யார்? யூதர்களும் கிரேக்கர்களும் அப்படிச் சொன்னார்கள். ஆனால் பவுல் ஒருபோதும் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

பெண்கள் சபைகளில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று பவுல் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை; கொரிந்தியர்கள்தான் சொன்னார்கள். மேலே உள்ள பகுதி

ஒரு மேற்கோள். அது மேற்கோள் குறிகளுக்குள் இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் பவுல் அதை மேற்கோள் காட்டுகிறார். தன் பதிலைக் கொடுப்பதற்கு முன், அவர்கள் சொன்னதை – கிரேக்க, யூதச் சட்டங்கள் கட்டளையிடுவதுபோலப் பெண்கள் பேச அனுமதிக்கப்படக் கூடாது என்பதை – அவர் திரும்பச் சொல்கிறார்: "என்ன? தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா? அல்லது அது உங்களிடம் மட்டுமே வந்ததா?" வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால்: "உனக்குப் பைத்தியமா? பெண்களை மௌனமாயிருக்கும்படி கட்டளையிடும்போது பிதாவின் இருதயத்திலிருந்து பேசுகிறாய் என்று நினைக்கிறாயா? தேவனிடமிருந்து கேட்டிருக்கிறாய் என்று நம்புகிறாயா?" சபையில் பாதிப் பேர் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற பைத்தியக்காரத்தனமான யோசனை பவுலுக்குக் கோபமூட்டியது. அவர் தன் பதிலைக் கத்துவதை ஏறக்குறையக் கேட்க முடிகிறது. குறைந்தபட்சம், ஆங்கில வேதாகமங்கள் அவரைச் சரியாக மொழிபெயர்த்திருந்தால் கேட்க முடியும். வெவ்வேறு வேதாகமங்களில் பவுலின் பதில் எப்படித் தோன்றுகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள்:

NIV: அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா?

AKJV: என்ன சொன்னீர்கள்? தேவனுடைய வார்த்தை உன்னிடமிருந்து புறப்பட்டதா?

பவுல் ஒரு "என்ன?!" என்று வெடிக்கிறார்; ஆனால் சில வேதாகமங்கள் இந்த முக்கியமான சொல்லை விட்டுவிடுகின்றன. பவுலின் கொதிப்பின் சூட்டை நாம் உணர வேண்டும். தான் கேட்பதை அவரால் நம்ப முடியவில்லை. பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால், கொரிந்தியர்கள் கூட்டாகத் தங்கள் அறிவை இழந்துவிட்டார்கள்.

"The Source New Testament" (Ann Nyland) மொழிபெயர்ப்பில் பவுலின் கொதிப்பு மிகச் சரியாக வெளிப்படுகிறது: முழு அபத்தம்! தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்தா வந்தது? முழு முட்டாள்தனம்! அது சென்றடைந்தது உங்களை மட்டும்தானா?

தாமஸ் ஷிர்மாக்கர் (Thomas Schirrmacher)

சபைக் கூடுகைகளில் பெண்களுக்கான மௌனக் கட்டளையாகப் பாரம்பரியமாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்ட[11] 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இலுள்ள வசனங்களும் ஒரு மேற்கோளாக, அல்லது கொரிந்தியரின் நிலைப்பாட்டின் விவரிப்பாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன; ஏனெனில் ஒருபுறம் அவை சற்று முன் வரும் "நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவர் பின் ஒருவராகத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம்" (1 கொரிந்தியர் 14:31) என்ற கூற்றோடு பொருந்துவதாகத் தெரியவில்லை; வேறோர் இடத்தில் பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதும்

ஜெபிப்பதும் அனுமதிக்கப்படுகிறது (1 கொரிந்தியர் 11:13; ஒப்பிடுக 11:5); இரண்டாவதாக, அடுத்த வசனத்தை ஆண்களுக்கான மறுப்பாகவும் புத்திமதியாகவும் புரிந்துகொள்ளலாம்: "அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா, அல்லது உங்களிடம் மட்டுமே வந்ததா?" (1 கொரிந்தியர் 14:36) அப்படியானால் முழுப் பகுதியையும் பின்வருமாறு மொழிபெயர்க்க வேண்டும்:

"ஏனெனில் தேவன் குழப்பத்தின் [தேவன்] அல்ல, சமாதானத்தின் [தேவன்]; பரிசுத்தவான்களின் எல்லாச் சபைகளிலும் [பொருந்துவது]போல.

உங்கள் பெண்கள் சபைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும்; ஏனெனில் பேசுவது அவர்களுக்கு [உங்களால்] அனுமதிக்கப்படவில்லை; மாறாக, நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி, அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும். அவர்கள் ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்; ஏனெனில் ஒரு பெண் சபையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது.

அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து [ஆண்களே, அல்லது கொரிந்தியரே] புறப்பட்டதா, அல்லது உங்களிடம் மட்டுமே வந்ததா?" (1 கொரிந்தியர் 14:33-36)

[1 கொரிந்தியர் 14:33b "பரிசுத்தவான்களின் எல்லாச் சபைகளிலும் இருப்பதுபோல" என்பதை நான் 1 கொரிந்தியர் 14:33a-ஓடு சேர்த்திருக்கிறேன். டேனியல் C. அரிகியாவோடும் (Daniel C. Arichea) மற்றவர்களோடும் சேர்ந்து, 1 கொரிந்தியர் 14:33b எப்படியிருந்தாலும் முந்தைய வாக்கியத்தையே சேர்ந்திருக்க வேண்டும், 14:34a-ஐ அல்ல என்று நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன்; இல்லையென்றால் 'எல்லாச் சபைகளிலும்', 'சபையில்' (14:33b; 14:34a) என்ற சொற்றொடர் ஒரே வாக்கியத்தில் இருமுறை வரும்.[12] பல வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகள் இதை இப்படியே கண்டிருக்கின்றன என்று அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்; நவீன காலப் போக்கின் தாக்கத்தைப் பற்றிச் 'சந்தேகிக்கப்பட முடியாத' ஆங்கில King James Version (KJV)-உம் அப்படியே.]

மேற்கோள் கோட்பாட்டின் சில பிரதிநிதிகளைச் சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்துகிறேன்[13]. நீல் M. ஃபிளானகனுக்கும் (Neal M. Flanagan) எட்வினா ஹன்டர் ஸ்னைடருக்கும் (Edwina Hunter Snyder) இதில் ஒரு முக்கியப் பங்கு வகிப்பது, **இந்த வசனத்தில் பவுல் ஆண்பால் வடிவத்தில் எழுதுகிறார் என்பதுதான். 1 கொரிந்தியர் 14:36-இல் பவுல் உண்மையில் பெண்களை விளித்திருந்தால், அவர் அவர்களைப் பெண்பால் வடிவத்தில் விளித்திருக்க வேண்டாமா?**[14]

1 கொரிந்தியர் 14:36-இலுள்ள ‘e’ (ἢ) முன்பு சொல்லப்பட்டதற்கு எதிரான ஒரு வலுவான மறுப்பைத் தொடங்கிவைக்கிறது என்று டேனியல் C. அரிகியாவும் (Daniel C. Arichea) கிறிஸ் உகாசுக்வு மானுஸும் (Chris Ukachukwu Manus) காட்டியிருக்கிறார்கள் (உதா. 1 கொரிந்தியர் 11:22).[15]

ராபர்ட் W. அலிசன் (Robert W. Allison) கூடுதலாக, 1 கொரிந்தியர் 14:34-இல் நியாயப்பிரமாணத்தை ஆதாரமாகக் காட்டும் கேள்வியை ஆராய்ந்திருக்கிறார். பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாணத்தில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற எந்தக் கட்டளையும் இல்லை என்றும், ஆனால் 1 கொரிந்தியர் 14:34-இன் முடிவு ஆதியாகமம் 3:16 பற்றிய ரபீக்களின் வேத விளக்கத்திற்கு முழுமையாக ஒத்திருக்கிறது என்றும்[16] அவர் முடிவுக்கு வருகிறார்; அந்த விளக்கத்தைத் தொடக்கத்திலேயே தால்முதின் அடிப்படையில் நாம் அறிந்துகொண்டோம்; அது 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இலும் பிரதிபலிக்கிறது; ஆனால் இயேசுவும் பவுலும் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து எடுத்த போதனைக்கு அது முரணாக இருக்கிறது.

நியாயப்பிரமாணத்தை ஆதாரமாகக் காட்டுவது தால்முதிலுள்ள, பெண் பேசுவதற்கான முழுமையான தடைக்கு ஒத்திருக்கிறது என்றும், இங்கே பவுல் நியாயப்பிரமாணத்தை ஆதாரமாகக் காட்டவில்லை, மாறாக யூதப் போதகர்கள் தங்கள் நியாயப்பிரமாண விளக்கத்தைத் தவறாக ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்கள் என்றும் ஜாய்ஸ் ஹார்ப்பரும் (Joyce Harper) ஜான் A. ஆண்டர்சனும் (John A. Anderson) எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்[17]. அவர்கள் தால்முதை இந்த வார்த்தைகளோடு மேற்கோள் காட்டுகிறார்கள்:

“ஒரு பெண் ஆண்கள் நடுவே தன் குரலைக் கேட்கச் செய்வது அவமானம்.”[18]

‘அனுமதிக்கப்படவில்லை’ என்ற சொற்றொடர், ரபீக்கள் காரியங்களை அனுமதிக்கவும் தடைசெய்யவும் பயன்படுத்திய ஒரு ரபீக்களின் சூத்திர வடிவம்[19] என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, S. ஆலென் (S. Aalen) இதே கருத்துக்கு ஆதாரம் காட்ட முயன்றிருக்கிறார்.

1 கொரிந்தியர் 14:34-35 கொரிந்தியரின் ஒரு மேற்கோள் என்பதற்குக் கில்பர்ட் பிலெசிகியன் (Gilbert Bilezikian) மற்றவற்றோடு பின்வரும் வாதங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்[20]: 1) தலைப்பின் திடீர் மாற்றம்[21]; 2) இல்லையென்றால் 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-ஓடு உண்டாகும் முரண்பாடு[22]; 3) எல்லாரும் ஆராதனையில் பங்கெடுக்க வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 14:31), எல்லாரும் வரங்களை நாட வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 14:39) என்று சொல்லும் பாடச் சூழல்[23]; 4) பவுல் ஒருபோதும் நியாயப்பிரமாணத்தை ஆதாரமாகக் காட்டுவதில்லை என்பது[24] – இந்தக் கூற்று நிச்சயமாக

இப்படியே நிலைநிற்க முடியாது, அடுத்த வாதத்தோடும் இசைவிக்க முடியாது; 5) பெண்ணின் மௌனத்தைப் பற்றிப் பழைய ஏற்பாட்டுக் கூற்றுகள் எதுவும் இல்லை என்பது[25]; 6) 1 கொரிந்தியர் 14:36-இலுள்ள கிரேக்க 'e' ஒரு வலுவான மறுப்பைத் தொடங்கிவைக்கிறது என்பதும்[26] அதற்கு 1 கொரிந்தியரில் பல உதாரணங்கள் உள்ளன என்பதும் (1 கொரிந்தியர் 6:1-2; 6:9; 6:16; 6:19; 9:6; 9:8; 10:22; 11:13; 14:36)[27]; 7) 1 கொரிந்தியர் 14:35-இலுள்ள பெண்பாலிலிருந்து 1 கொரிந்தியர் 14:36-இலுள்ள முன்னிலை ஆண்பாலுக்கு ஏற்படும் திடீர் மாற்றம்[28] மற்றும் கடைசியாக 8) 1 கொரிந்தியரில் இதுபோன்ற பல மேற்கோள்கள் இருப்பது (அவரைப் பொறுத்தவரை: 1 கொரிந்தியர் 1:12; 3:4; 6:12=10:23; 6:13; 6:18; 7:1; 8:1; 8:4; 8:8)[29].

C. H. டால்பர்ட் (C. H. Talbert) 1 கொரிந்தியர் 14-இல் மேற்கோள் கோட்பாட்டுக்கான காரணங்களை[30] இதேபோலச் சுருக்கிச் சொல்கிறார்:

"இரண்டு வாதங்கள் இந்தப் புரிதலைச் சாத்தியமானதாக்குகின்றன. முதலாவது, வசனம் 36-இல் 'மட்டும்' (monous) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சொல் ஆண்பால் பன்மையில் இருக்கிறது. அதற்கு 'ஆண்களாகிய நீங்கள் மட்டும்' என்பதுபோன்ற ஒரு விளக்கம் தேவை. 14:34-35 பவுலின் கட்டளையென்றால், ஆண்பால் விளி இடம் தவறியது. ஆனால் 14:34-35 கொரிந்திய சமூகத்திலுள்ள ஒரு ஆண் குழுவின் வாதமென்றால், ஆண்பால் விளிக்கு அர்த்தம் உண்டு. இரண்டாவது, 14:34-35, கலாத்தியர் 3:27-28-இலும் 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இலும் உள்ள பவுலின் நிலைப்பாட்டுக்கு மிகவும் முரணாக இருக்கிறது; ஆகவே அவற்றை இசைவிக்கும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் திரிபுகளுக்கு வழிவகுக்க வேண்டியதாகிறது; பெரும்பாலும் முரண்பாட்டிலிருந்து விடுபடுவதற்காக இடைச்செருகல் கோட்பாட்டுக்கே அது இட்டுச்செல்கிறது. ஆனால் 14:34-35-ஐ ஒரு கொரிந்தியக் கூற்றாகவும், 14:36-ஐப் பவுலின் கொதிப்பான பதிலாகவும் புரிந்துகொண்டால், புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு ஒத்திசைவு கிடைக்கிறது ..."[31]

இந்தச் சிரமங்களின் காரணமாக, மற்ற ஆசிரியர்கள் 1 கொரிந்தியர் 14:34-36-ஐ, அல்லது அதன் சில பகுதிகளை, பவுலுடையது அல்லாததாக, பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டதாகத் தயக்கமின்றிக் கருதியிருக்கிறார்கள்[32]. 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இன் நிலைமைக்கு மாறாக, இடைச்செருகல் என்ற ஊகத்திற்கு உண்மையான ஒரு வரலாற்று ஆதாரக் குறிப்பு இருக்கிறது,[33] என் கருத்தில் இடைச்செருகல் கோட்பாட்டுக்கு அது போதுமான ஆதாரமாக இல்லாவிட்டாலும்; அதனால்தான் உதாரணமாக ஜெரோம் மர்ஃபி-ஓ'கானர் (Jerome Murphy-O'Connor) ஒரு ஆய்வில், 1 கொரிந்தியரில் முன்வைக்கப்பட்ட எல்லா இடைச்செருகல்களையும் (அதாவது 1 கொரிந்தியர் 2:6-16; 4:6; 6:14; 11:3-

16; 15:31-32; 15:44-48-இல் உள்ளவற்றை) நிராகரிக்கிறார்; ஆனால் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இல் மட்டும் துரதிர்ஷ்டவசமாக அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இலுள்ள இடைச்செருகலுக்குக் காட்டப்படும் காரணம் இதுதான்: புதிய ஏற்பாட்டின் சில பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளில், முக்கியமாக 'D'-இல் (Codex Bezae [குறிக்கப்படுவது Codex Claromontanus]) **மேலும் பொதுவாக முழு மேற்கத்தியக் கையெழுத்துப் பிரதி மரபிலும், வசனங்கள் 34-35-இலுள்ள மௌனக் கட்டளை வசனம் 40-க்குப் பின் செருகப்பட்டிருக்கிறது**[34]**.** யோவான் 8, மாற்கு 16 ஆகியவற்றிலுள்ள மிக நீளமான பகுதிகளைத் தவிர, புதிய ஏற்பாட்டில் வேறு எங்குமே இப்படிப்பட்ட ஒரு பகுதி வெவ்வேறு இடங்களில் காணப்படுவதில்லை என்று கார்டன் D. ஃபீ (Gordon D. Fee) சுட்டிக்காட்டுகிறார்; அந்தப் பகுதி முதலில் ஓரத்தில் இருந்தது என்றால் மட்டுமே இதை விளக்க முடியும்[35].

ஆனால் 1 கொரிந்தியர் 14:34-36-க்கு 'எதிராக' முன்வைக்கப்படும் பல காரணங்கள், என் கருத்தில், பிற்காலச் சேர்க்கை என்ற அர்த்தத்தில் பவுலுடையதல்லாத தன்மையைக் காட்ட வேண்டியதில்லை; பவுல் கொரிந்தியர்களை மேற்கோள் காட்டுகிறார் அல்லது அவர்களுடைய கருத்தை விவரிக்கிறார் என்ற அர்த்தத்தில் 'பவுலுடையதல்லாத' தன்மையாலும் அவற்றை விளக்கலாம். ஜெரோம் மர்ஃபி-ஓ'கானர் விளக்கக் குறிப்புக்கு (Glosse) ஆதரவாக முடிவெடுப்பதற்கு முன், மேற்கோளையும் விளக்கக் குறிப்பையும் இரண்டு தீர்வுகளாக அருகருகே வைப்பது தற்செயலானதல்ல[36].

1 கொரிந்தியர் 14:34-35 கொரிந்தியரின் கருத்தின் விவரிப்பாக அல்ல, தெளிவான ஒரு கட்டளையாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டாலும், முழு அதிகாரத்திலும் இருப்பதுபோலவே, "மௌனமாயிருத்தல்" என்பது அந்நியபாஷை பேசுதலையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும், அல்லது தீர்க்கதரிசனத்தை நிதானிப்பதையும் குறிக்கும்; பொதுவாகப் பேசுவதையே அல்ல[37]**. பவுல் தீர்க்கதரிசிகளை மௌனமாயிருக்கும்படி அழைக்கும்போது (1 கொரிந்தியர் 14:30), யாரும் அதைப் பேசுவதற்கான பொதுவான தடையாகப் புரிந்துகொள்வதில்லை; அவருடைய தீர்க்கதரிசனத்தை முடிப்பதாகவே புரிந்துகொள்கிறார்கள்.**

டெரன் வில்லியம்ஸ் (Terran Williams)

Wie Gott Frauen sieht: Das Ende des Patriarchats ("தேவன் பெண்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்: ஆணாதிக்கத்தின் முடிவு") (பக். 124). ஆங்கிலப் பதிப்பின் Kindle வடிவம். "Wie Gott Frauen sieht" என்ற ஜெர்மன் பதிப்பு 2026-இல் பேப்பர்பேக் புத்தகமாகவும் Kindle மின்னூலாகவும் வெளிவந்தது.

தெளிவற்ற ஒரு வேதப்பகுதி

சபை வேதவாக்கியத்தைப் பற்றிய நம்முடைய விளக்கங்களைத் தொடர்ந்து கேள்விக்குள்ளாக்கி, மேலும் மேலும் அதிகத் தெளிவுக்கும் உறுதியான நம்பிக்கைக்கும் வர வேண்டியிருக்கும் அதே வேளையில், இந்தப் பகுதி இன்னும் பதில்களைவிட அதிகக் கேள்விகளையே எழுப்புகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்வது முக்கியம். மிகவும் நம்பவைக்கும் கருத்துகளும்கூட நிச்சயமற்றவையே. ஆகவே தாழ்மை தேவை. தேவனுடைய வார்த்தையை அலட்சியம் செய்துவிடுவோமோ என்ற பயத்தால் நாம் மிகவும் பழமைவாதமான விளக்கத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தால் (கருத்து 1), பெண்களின் முழுமையான மௌனம் என்பது அவர்கள் பாடவும் கூடாது என்றும் அர்த்தப்பட வேண்டும்; ஏனெனில் பாடுவதைப் பவுல் பேசுவதன் ஒரு வகையாகக் குறிப்பிடுகிறார். பழமைவாத நிலைப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு பெண்களுக்குத் தீர்க்கதரிசனங்களை நிதானிப்பதையோ பிரசங்கிப்பதையோ மட்டும் தடைசெய்வது, எனக்கு மிகவும் தன்னிச்சையானதாகவும் சீரற்றதாகவும் தோன்றுகிறது. சீர்மையைப் பற்றிப் பேசும்போது: நாம் பழமைவாத அணுகுமுறையைப் பின்பற்றினால், உண்மையில் சீராக இருந்து, அடுத்த சபைக் கூடுகைக்குத் தங்கள் தலைமூடியை ஆயத்தமாக எடுத்துவைக்கும்படி எல்லாப் பெண்களுக்கும் அறிவுறுத்த வேண்டும்! மதிப்பிற்குரிய அறிஞர்கள் இந்தப் பகுதியை ஆராயும்போது இவ்வளவு வெவ்வேறு நிலைப்பாடுகளுக்கு வந்துசேர்வதால், இந்தப் பகுதி தெளிவற்றது என்பதில் நாம் எல்லாரும் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆகவே – எந்த நல்ல விளக்க முறையின்படியும் – உலகெங்குமுள்ள ஒவ்வொரு சபையின் நடைமுறையிலும் ஒரு போதனை முடிவுக்கோ உலகளாவிய கட்டளைக்கோ இது அடிப்படையாக இருக்கக் கூடாது.

சபையிலும் சமூகத்திலும் பெண்கள் தலைமைப் பங்கை ஏற்பதையோ, தங்கள் கணவர்களுக்குப் பங்காளிகளாகத் துணைநிற்பதையோ, ஆண்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்வதையோ 1 கொரிந்தியர் 11-உம் விலக்கவில்லை, 1 கொரிந்தியர் 14-உம் விலக்கவில்லை. இதே வசனங்கள் நிரப்புக் கோட்பாட்டாளர்களால் தங்கள் நிலைப்பாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காக மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருந்தாலும் இதுவே உண்மை.

சிந்தியா லாங் வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Long Westfall)

Paul and Gender: Reclaiming the Apostle's Vision for Men and Women in Christ (பக். 239). Baker Publishing Group. Kindle வடிவம்.

7.3.4 முதலாம் நூற்றாண்டுப் பெண்களும் அவர்களுடைய உரையாடல் பாணியும்

விதிமீறலுக்குப் பவுல் ஏன் குறிப்பாகப் பெண்களைப் பொறுப்பாக்கினார்? மற்றவர்கள் பேசும்போது தாங்களும் பேசுவதாக அறியப்பட்ட ஆண்களையும் அவர் ஏன் விளிக்கவில்லை? பல விதங்களில் பாலினப்படி பிரிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கலாச்சாரத்தில், வீட்டில் மட்டுமல்ல மற்றச் சூழல்களிலும் பெண்கள் ஒன்றுகூடியபோது அவர்களுடைய வழக்கமான நடத்தையில்தான் பதில் இருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்கள் சிறிய, நெருக்கமான வீட்டுச் சபைகளில் கூடினார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்; அவை பொது உணவைச் சுற்றி ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தன; அவற்றில் பெண்கள், அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய வரங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், உணவு தயாரிப்பதிலும், உணவு பரிமாறுவதிலும், சுத்தம் செய்வதிலும் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இது மட்டுமே, தங்கள் வேலையை எளிதாக்கவும் வேலை செய்யும்போது மகிழ்ந்திருக்கவும் பெண்கள் இயல்பாகவே சத்தமாக இருந்து ஒருவரோடொருவர் பேசும் ஒரு சூழலை உருவாக்குகிறது. ஆனால் இதற்கு அப்பாலும், பெண்கள் பொதுவில் ஒன்றுகூடியபோது குழப்பம் உண்டாக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். கிறிசோஸ்தோம் (Chrysostomus) பெண்களை விளித்து, சரியாக இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசினார்:

அந்நாட்களில் பெண்கள் இப்படிப்பட்ட போதனையைக் கேட்டு மௌனமாயிருந்தார்கள்; ஆனால் இப்போது அவர்கள் நடுவே பெரிய சத்தமும், மிகுந்த கூச்சலும் பேச்சும் இருக்கிறது; இந்த இடத்தில் [பேராலயத்தில்] இருப்பதுபோல வேறெங்கும் இல்லை. சந்தையிலோ குளியலறையிலோ இருப்பதைவிட இங்கே அவர்கள் எல்லாரும் அதிகமாகப் பேசுவதைக் காணலாம். ஏனெனில் ஓய்வெடுப்பதற்காக இங்கே வருவதுபோல, அவர்கள் எல்லாரும் பயனற்ற காரியங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் மூழ்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லாம் குழப்பமாக இருக்கிறது; அமைதியாக இல்லாவிட்டால் பயனுள்ள எதையும் கற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில் நம்முடைய பேச்சு [பிரசங்கம்] இந்த அரட்டைக்கு எதிராகப் போராட வேண்டியிருந்தால், சொல்லப்படுவதை யாரும் கவனிக்காவிட்டால், அது அவர்களுக்கு என்ன பயன் தர முடியும்?

எகிப்து, லெபனான், எருசலேம், சைப்பிரஸ் ஆகிய இடங்களில் தான் வசித்த நாற்பது ஆண்டுகளில் பெற்ற இதுபோன்ற அனுபவங்களைக் கென்னத் பெய்லி (Kenneth Bailey) விவரிக்கிறார் – பொது ஆராதனையில் பெண்களின் நடத்தையைப் பற்றியும், சிறு குழுக்களில் பெண்களுக்குக் கற்பிப்பதில் தன்

தனிப்பட்ட அனுபவங்களைப் பற்றியும். அவர் பல காரணிகளை விவரிக்கிறார் [...].

7.3.5 1 கொரிந்தியர் 12-14-இன் முடிவாக 1 கொரிந்தியர் 14:36-40-இன் பணி பவுல் திடீரென்று, கூர்மையான சொல்லாட்சிக் கேள்விகளோடு அதிக விவாதத் தன்மையுள்ள ஒரு தொனிக்கு மாறுகிறார்; இந்தக் கேள்விகள் பெண்களை நோக்கிச் சொல்லப்பட்டவை என்றும் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இன் முடிவாகச் செயல்படுகின்றன என்றும் பலர் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் இதில் இரண்டு காரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டும்: வசனங்கள் 36-40 ஒரு அலகாக அமைகின்றன; அந்த அலகு, அந்நியபாஷை பேசுதல், தீர்க்கதரிசனம், கண்ணியமாகவும் ஒழுங்காகவும் செயல்படுதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் ஒரு சுருக்கத்தோடு 14-ஆம் அதிகாரத்தைத் தெளிவாக முடிக்கிறது (வசனங்கள் 37, 39-40). ஆவியின் வரங்கள், அன்பு ஆகிய முந்தைய தலைப்பு 14-ஆம் அதிகாரத்திலுள்ள எல்லா விவாதங்களுக்கும் சூழலாக அமைகிறது; ஆகவே இந்தப் பகுதி 1 கொரிந்தியர் 12-14-இன் முடிவாகவும் செயல்படுகிறது.

14-ஆம் அதிகாரத்தில் பவுல் பல குழுக்களைக் கூர்மையாக எதிர்கொண்டு திருத்தியிருக்கிறார்; வசனம் 36-இல் அவர் எல்லாரையும் ஆண்பால் பன்மையான "நீங்கள்" (ὑμῶν, ὑμᾶς) என்று விளிக்கிறார். ஆகவே வசனம் 36-இலுள்ள அவருடைய கூர்மையான சொல்லாட்சிக் கேள்விகள் பெண்களை மட்டும் நோக்கியவை அல்ல; அவர் இப்போதுதான் திருத்திய எல்லாக் கொரிந்தியர்களிடமும் பேசுகிறார். அந்நியபாஷை பேசுதல், தீர்க்கதரிசனம், எல்லாரும் ஒரே நேரத்தில் பேசக் கூடாது என்பது ஆகியவற்றைப் பற்றித் தான் சொன்ன எல்லாவற்றுக்கும் எதிர்ப்புகள் வரக்கூடும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார்.

7.3.6 சுருக்கம்

ஆராதனையின்போது பேச வேண்டாம் என்று பவுல் பெண்களுக்குக் கொடுத்த அறிவுறுத்தல் (1 கொரிந்தியர் 14:34-35), ஊழியத்திலும் தலைமைத்துவத்திலும் பெண்களுக்காக நிற்கும் எல்லாருக்கும் ஒரு தீவிரமான சவாலாக அடிக்கடி கருதப்படுகிறது. ஆனால் பெண்களுக்கான மௌனத்தை முழுமையானதாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சில அறிஞர்களே கொண்டிருக்கிறார்கள். கேள்வி இதுதான்: மௌனத்தின் தன்மையை எந்தச் சூழலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், அல்லது பெண்கள் பேசக் கூடாது என்று சொன்னபோது பவுல் எதை அர்த்தப்படுத்தினார்?

மாறாக, வீட்டுச் சபைகளிலுள்ள ஆராதனைச் சூழ்நிலையின் சூழலும், நிருபத்திற்குள்ளான சூழலும், பெண்களின் கலாச்சாரத்தின் சூழலுமே இந்தப் பகுதியின் அர்த்தத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு மிக முக்கியமானவை. பெண்கள்

ஜெபத்திலும் ஆவியின் வரங்களின் முறையான பயன்பாட்டிலும் பங்கெடுப்பார்கள் என்று பவுல் எதிர்பார்க்கிறார் என்று இந்தச் சூழல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் பிறகு, ஆராதனையின்போது ஒழுங்கின்மைக்கும் குழப்பத்திற்கும் வழிவகுக்கும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளை அவர் கையாளுகிறார். அந்நியபாஷை பேசுபவர்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் கொடுத்த அறிவுறுத்தல்களைப் போலவே, ஆராதனையின்போது மற்றவர்களோடு ஒரே நேரத்தில் பேசாமல், அமைதியாகவும் தன்னடக்கத்தோடும் இருக்கும்படி பவுல் பெண்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்; பேச்சு நெறிமுறையின் எல்லா மரபுகளிலும் அதுவே நடத்தை விதி. ஆராதனையின்போது ஒருவரோடொருவர் பேசுவதன் மூலமோ தங்கள் கணவர்களிடம் கிசுகிசுப்பதன் மூலமோ தங்கள் கேள்விகளுக்குப் பதில் பெற வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இல்லாதபடி, தங்கள் மனைவிகளுக்கு வீட்டில் கற்பிக்கும்படி பவுல் ஆண்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

பிலிப் B. பெய்ன் (Philip B. Payne)

17.10.2022 அன்று Twitter-இல்

1 கொரிந்தியர் 14:34-35 பவுலுக்குப் பிந்திய ஒரு சேர்க்கை என்பதற்கான சில கூடுதல் கையெழுத்துப் பிரதிச் சான்றுகளைப் பற்றி இன்று பேசி, என் கருத்தில் அது பாடத்தில் எப்படிச் சேர்க்கப்பட்டது என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன். இந்த வசனங்களின் ஒரு தனித்தன்மை, ஆரம்பகாலக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் அவை இரண்டு வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றுகின்றன என்பது. 1/12

பெரும்பாலான கையெழுத்துப் பிரதிகளில், ஒருவேளை உங்கள் வேதாகமத்திலும் இருப்பதுபோல, இந்தப் பகுதி வசனம் 33-க்குப் பின் வருகிறது. ஆனால் மேற்கத்திய சபைகளின் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த ஒவ்வொரு கையெழுத்துப் பிரதியிலும், 34-35 பகுதி வசனம் 40-க்குப் பின் வருகிறது. மேற்கத்தியமல்லாத இரண்டு கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தவிர, இந்தப் பகுதி 33-க்குப் பின் இருக்கிறது. 2/12

சுவிசேஷக இயக்கத்தின் ஒருவேளை மிகப் பிரபலமான பாட ஆய்வாளரான கார்டன் ஃபீ (Gordon Fee), வசனங்கள் 34-35 பவுலுடையதல்லாத ஒரு சேர்க்கை என்று கருதுவதற்கு இது ஒரு முக்கியக் காரணம். சபையின் மீதிப் பகுதி வசனங்கள் 34-35-ஐ வசனம் 33-க்குப் பின் வைத்தபோது, மேற்கத்திய சபை 300 ஆண்டுகளாக ஒருமனதாக அவற்றை வசனம் 40-க்குப் பின் எப்படி வைக்க முடிந்தது? 3/12

மூன்று சாத்தியங்கள்:

1. அது முதலில் வசனம் 33-க்குப் பின் வந்தது, ஆனால் வசனம் 40-க்குப் பின் நகர்த்தப்பட்டது.
2. அது முதலில் வசனம் 40-க்குப் பின் வந்தது, ஆனால் வசனம் 33-க்குப் பின் நகர்த்தப்பட்டது.
3. யாரோ ஒருவர் அதை ஓரத்தில் எழுதினார்; பிற்காலத்து எழுத்தர்கள் தங்களுக்குச் சரியெனப் பட்ட இடத்தில் – வசனம் 33-க்குப் பின்னோ வசனம் 40-க்குப் பின்னோ – அதைப் பாடத்தில் செருகினார்கள். 4/12

பவுலின் நிருபங்களில் எதனுடைய எந்தக் கையெழுத்துப் பிரதியிலும், இவ்வளவு நீளமான ஒரு பகுதி தெரிந்த காரணம் எதுவுமின்றி இவ்வளவு தொலைவான ஒரு இடத்திற்கு நகர்த்தப்பட்ட சந்தர்ப்பம் இல்லை. இது சாத்தியங்கள் 1-ஐயும் 2-ஐயும் முன்னுதாரணமற்றவையாக்குகிறது; ஆகவே அவை மிகவும் சாத்தியமற்றவை. 5/12

ஆனால் எழுத்தர்கள் சில சமயங்களில் ஓரத்தில் கண்ட சொற்களை முதன்மைப் பாடத்தில் செருகினார்கள். மூலத்தைச் சரியாக மீண்டும் கட்டியெழுப்ப, அறிஞர்கள் இந்தச் சான்றுகளை ஆராய்ந்து, மிக ஆரம்பகாலக் கையெழுத்துப் பிரதிகளை ஒப்பிட வேண்டும். (அதனால்தான் ஆரம்பகாலக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் அவ்வளவு முக்கியம்!) 6/12

வசனங்கள் 34-35 இரண்டு வெவ்வேறு இடங்களில் ஏன் வருகின்றன என்பதற்கு, அறியப்பட்ட எழுத்தர் வழக்கங்களுக்குப் பொருந்தும் ஒரே ஒரு விளக்கம்தான் உண்டு: பாடம் கடத்தப்பட்ட ஒரு ஆரம்பகட்டத்தில், யாரோ ஒருவர் (பெரும்பாலும் 1 தீமோத்தேயு 2-இன் சொல்லகராதியின் தாக்கத்தால்) இந்தப் பகுதியை ஒரு விளக்கக் குறிப்பாக ஓரத்தில் சேர்த்தார். 7/12

பவுலின் வெளிப்படையான, உண்மையான அர்த்தம் என்று தான் கருதியதைத் தெளிவுபடுத்த அவர் விரும்பியிருக்கலாம் – நிருபத்தின் மீதிப் பகுதியின் அடிப்படையில் பெண்கள் சபையில் பேசலாம் என்று வாசகர்கள் எடுத்துக்கொள்ளாதபடி. 8/12

இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதியைப் பிரதியெடுத்த பிற்காலத்து எழுத்தர்கள், இந்த வாக்கியங்கள் முதலில் தவறுதலாக விடுபட்டுப்போயின என்றும், பக்கம் முடிந்தபிறகு அவற்றைச் செருகக்கூடிய ஒரே இடமான ஓரத்தில் அந்த வாக்கியங்களை எழுதிக் கையெழுத்துப் பிரதி திருத்தப்பட்டது என்றும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். 9/12

வசனங்கள் 28, 30-இலுள்ள மௌனக் கட்டளைகளைக் கவனித்த ஒரு எழுத்தர், புதிய மௌனக் கட்டளைக்கு இடம் கிடைத்த முதல் இடத்தில் (வசனம் 33-க்குப்

பின்) அந்த விளக்கக் குறிப்பைச் செருகினார். இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதி மேற்கத்தியமல்லாத எழுத்தர்களால் பிரதியெடுக்கப்பட்டது. 10/12

இன்னொரு எழுத்தர், அது பாடத்தின் ஒரு தர்க்கரீதியான இடைவெளியான வசனம் 40-க்குப் பின் சிறப்பாகப் பொருந்தும் என்று கருதினார். இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதி மேற்கத்திய எழுத்தர்களால் பிரதியெடுக்கப்பட்டது. இந்தப் பகுதியில் அர்த்தமுள்ள செருகல் இடங்கள் இந்த இரண்டு மட்டுமே. 11/12

முக்கியக் குறிப்பு: இது பவுலின் நிருபங்களின் வேறு எந்தக் கையெழுத்துப் பிரதியிலும் காணப்படாத ஒரு தனித்துவமான சந்தர்ப்பம் என்பதால், இது மற்றப் பகுதிகளின் நம்பகத்தன்மையைக் குலைப்பதில்லை. 12/12

1 கொரிந்தியர் 14-இல் பவுலின் வாதத்தின் சிந்தனை ஓட்டமும் அமைப்பும் (கையெழுத்துப் பிரதிச் சான்றுகளோடும் மற்ற உள்ளகச் சான்றுகளோடும் சேர்த்து), 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 பவுலிடமிருந்து வரவில்லை என்பதற்கான குறிப்புகளை நமக்குத் தருகின்றன. வசனம் 34-இலுள்ள இரண்டு அசாதாரணச் சொற்றொடர்களுக்கும் இது பொருந்தும்: "நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி", "சபைகளில்". 1/13

பாடத்தை வாசிக்கும்போது, வசனங்கள் 34-35 ஒன்றுமில்லாத இடத்திலிருந்து வருவதுபோலத் தோன்றுவதையும், இந்த வசனங்கள் இல்லாமல் பாடம் உள்ளுணர்வாகவே சிறப்பாக ஓடுவதையும் நீங்கள் கவனிக்கலாம். ஆனால் வசனங்கள் 34-35 கொண்டுவரும் அமைப்புசார் பிரச்சினைகள் இதைவிட இன்னும் ஆழமானவை. 2/13

1 கொரிந்தியர் 14:1-25, அந்நியபாஷை வியாக்கியானம் செய்யப்படாவிட்டால், அந்நியபாஷை பேசுவதைவிடத் தீர்க்கதரிசனம் அதிகப் பக்திவிருத்தியை உண்டாக்குகிறது என்பதற்கான தொடர்ச்சியான ஒரு வாதம். 26-40, பக்திவிருத்திக்காக அந்நியபாஷை பேசுதல்/தீர்க்கதரிசனம் பற்றிய அறிவுறுத்தல்களின் ஒரு வரிசையைப் பட்டியலிடுவதன் மூலம், 1-25-இன்மேல் கட்டப்படும் ஒத்திசைவான ஒரு அமைப்பு அலகு. 3/13

இந்த அறிவுறுத்தல்களை இணைக்கும் கொள்கை, ஆராதனைக் கூடுகைகளில் குழப்பம் அல்ல, ஒழுங்கு தேவை என்பதுதான். 26-40-இன் இலக்கிய அமைப்பு கியாஸ்டிக் (chiastisch) அமைப்பு. கியாஸ்மஸ் (Chiasmus) என்பது ஒரு சமச்சீரான இலக்கிய வடிவம். 4/13

ஒரு கியாஸ்டிக் அமைப்பில், முதல் கூற்று கடைசிக் கூற்றுக்கு இணையாகவும், இரண்டாவது கூற்று கடைசிக்கு முந்தைய கூற்றுக்கு இணையாகவும், இப்படியே தொடரும். முக்கியமானது என்னவென்றால், அப்படிப்பட்ட ஒரு பகுதியின் உச்சக்கட்டம் நடுவில் இருக்கிறது. 5/13

1 கொரிந்தியர் 14:26-40-இல் உச்சக்கட்டம் இதுதான்: “பரிசுத்தவான்களின் எல்லாச் சபைகளிலும் இருப்பதுபோல, தேவன் குழப்பத்தின் தேவனல்ல, சமாதானத்தின் தேவன்.” இந்த உச்சக்கட்டத்தின் கருப்பொருள் இலக்கிய அமைப்பின் தொடக்கத்தோடும் முடிவோடும் நெருக்கமாக இணைந்திருக்கிறது. பாடத்தின் சமச்சீர்மை 34-35-ஆல் குலைக்கப்படுகிறது. 6/13

34-35-இல் பெண்களுக்கான வரம்பற்ற மௌனத்தை அறிமுகப்படுத்துவது இலக்கிய அமைப்புக்குப் பொருத்தமற்றது; ஏனெனில் வசனங்கள் 37-39a செய்வதுபோலத் தீர்க்கதரிசனம் என்ற முந்தைய கருப்பொருளைச் சுருக்கிச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, அது உச்சக்கட்டத்திற்குப் பிறகு ஒரு புதிய கூறை அறிமுகப்படுத்துகிறது. 7/13

34-35 ஒரு உச்சக்கட்டம் அல்ல; பகுதியின் தொடக்கத்தோடோ முடிவோடோ தொடர்புடைய எந்தக் கருப்பொருளையும் அவை குறிப்பிடுவதில்லை; பகுதியின் கியாஸ்டிக் அமைப்பில் அவற்றுக்கு ஒத்திருக்கும் பாடமும் இல்லை. பவுலின் தர்க்கரீதியான சிந்தனை ஓட்டத்தில் அவை இடம் தவறியவை மட்டுமல்ல; இல்லையென்றால் சீராக இருக்கும் அமைப்பையும் அவை உடைக்கின்றன. 8/13

மேலும், வசனம் 34-இன் இலக்கணம் இரண்டு முக்கிய அம்சங்களில் பவுலுடையதாக ஒலிக்கவில்லை:

- “அவர்கள் பேசக் கூடாது, மாறாக நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறபடி கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்” என்பது பவுலைப் போலவே ஒலிக்கவில்லை. பவுல் “நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறபடி” என்பதைப் பயன்படுத்தும் ஒரே சந்தர்ப்பங்களில், அவர் அந்த நியாயப்பிரமாணத்தை மேற்கோள் காட்டுகிறார். 9/13
- ஆனால் இங்கே பவுல் பழைய ஏற்பாட்டை வெளிப்படையாக மேற்கோள் காட்டாதது மட்டுமல்ல; பெண்களின் மௌனத்தையோ கீழ்ப்படிதலையோ கட்டளையிடும் எந்தப் பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாணமும் இல்லை. இந்தப் பகுதி, பெண்களுக்கு மௌனத்தை/கீழ்ப்படிதலைக் கட்டளையிடும் வாய்மொழி யூத நியாயப்பிரமாணத்தையோ, பொதுக் கூட்டங்களில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்ட கிரேக்கச் சட்டங்களையோ குறிக்கலாம். 10/13

ஆனால் பவுல் வாய்மொழி யூத நியாயப்பிரமாணத்தையோ கிரேக்க-ரோமச் சட்டத்தையோ ஒருபோதும் “நியாயப்பிரமாணம்” என்று குறிப்பிடுவதில்லை; அப்படிப்பட்ட கட்டளைகளைக் கிறிஸ்தவ ஆராதனைக்கான விதிகளாக அவர் நிச்சயமாக ஆக்குவதில்லை. கிறிஸ்தவ ஆராதனைக்கான விதிகளை

வகுப்பதற்குப் பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டத்தைக்கூட அவர் ஆதாரமாகக் காட்டுவதில்லை. 11/13

2) கடைசியாக, 1 அல்லது 2 கொரிந்தியரிலுள்ள வேறு எந்தக் கட்டளையிலும் ஒரு வகை மக்கள் "சபைகளில்" என்று விளிக்கப்படுவதில்லை. நிருபம் அதன் ஆரம்பப் பெறுநர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் எல்லாச் சபைகளுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட ஒரு பிற்காலத்திற்கே இந்தச் சொற்றொடர் அதிகம் பொருந்துகிறது. 12/13

நாளை, 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இன் வழக்கமான ஒரு சமத்துவவாத வாசிப்பின் – அதாவது பவுல் வேறொருவரை மேற்கோள் காட்டி 36-38-இல் அவரை மறுக்கிறார் என்பதின் – பலங்களையும் பலவீனங்களையும் விவாதிப்பேன். 13/13

1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இல் பவுல் வேறொருவரை மேற்கோள் காட்டுகிறாரா, 14:36-38-இல் அவரை மறுப்பதற்காக? இது நான் மதிக்கும் பலர் கொண்டிருக்கும் வழக்கமான ஒரு சமத்துவவாத வாசிப்பு. இந்த விளக்கத்திற்குப் பல பலங்கள் உண்டு; ஆனால் சான்றுகள் இதற்கு எதிராகப் பேசுகின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். 1/7

பலங்கள்:

- 14:34-35-க்கும் 1 கொரிந்தியரின் மீதிப் பகுதிக்கும் (குறிப்பாக 11-ஆம் அதிகாரத்திற்கும் 14-இன் மீதிப் பகுதிக்கும்) இடையிலுள்ள முரண்பாட்டைத் தீர்க்கிறது
- "நியாயப்பிரமாணத்தைப்" பற்றிய குறிப்பு ஏன் தெளிவாகவே பவுலுடையதல்லாததாகத் தோன்றுகிறது என்பதை விளக்குகிறது
- ஒரு தவறான தீர்க்கதரிசனத்தை மறுப்பதற்கு 14:36-38-இன் பாடம் நன்றாகப் பொருந்துகிறது. 2/7

பலவீனங்கள்:

- பவுல் மறுக்கும் மற்றக் கொரிந்திய மேற்கோள்கள் இவ்வளவு நீளமானவை அல்ல
- அவர் 34-35-ஐ மறுக்கிறார் என்று 36-38-இல் எதுவும் கோரவில்லை
- ஒவ்வொரு மேற்கத்தியப் பாடக் கையெழுத்துப் பிரதியும் 34-35-ஐ 40-க்குப் பின் ஏன் வைக்கிறது என்பதை விளக்கவில்லை
- இன்னும் பவுலின் வாதத்தின் ஓட்டத்தை/அமைப்பைக் குலைக்கிறது 3/7

இந்த விளக்கத்தின் ஒரு வடிவம் இப்படிச் சொல்கிறது: தன் வார்த்தைகள் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற சொல்லை மறுக்கின்றன என்பதைக் காட்டுவதற்காக, பவுலே (அல்லது சரியாகச் சொன்னால் அவருடைய உதவியாளர்) 34-35-ஐ 36-38-க்கு அருகே ஓரத்தில் எழுதினார். பின்னர் பிரதியெடுப்பவர்கள் இது முதன்மைப் பாடத்தைச் சேர்ந்தது என்று கருதினார்கள். 4/7

இதன் மூலம் சில ஆட்சேபனைகளுக்கு – முக்கியமாக ஓட்டம் அல்லது அமைப்பு பற்றியும், கையெழுத்துப் பிரதிகளில் வசனங்கள் இரண்டு இடங்களில் தோன்றுகின்றன என்ற உண்மை பற்றியும் – போதுமான பதில் கிடைக்கிறது. 34-35 ஒரு ஆரம்பகால எழுத்தரால் ஓரத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு இடைச்செருகல் என்பதையே சான்றுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். 5/7

ஆனால் 34-35-ஐக் கொரிந்தியருக்குப் பவுல் எழுதிய மூல நிருபத்தின் பகுதியாகக் கருதும் எல்லா விளக்கங்களிலும், மிக நம்பத்தகுந்தது இதுதான்: 36-38 கொரிந்தியரின் ஒரு தவறான தீர்க்கதரிசனத்தை மறுக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்காகப் பவுல் அதை ஓரத்தில் எழுதினார். 6/7

எப்படியிருந்தாலும், பவுல் அதே நிருபத்தில் மிகக் குறுகிய இடைவெளிக்குள் தனக்குத்தானே தீவிரமாக முரண்படுகிறார் என்ற எண்ணத்தைவிடவும், 1 கொரிந்தியர் 11-க்கு அர்த்தம் கொடுப்பதற்குப் போதுமான விளக்க உடற்பயிற்சி செய்துகொண்டே அதே நேரத்தில் 14:34-35 பவுலின் கட்டளை என்று நம்ப முடியும் என்ற எண்ணத்தைவிடவும், இந்த வாசிப்புகள் மிக அதிக நம்பத்தகுந்தவை. 7/7

கார்டன் D. ஃபீ (Gordon D. Fee)

c. பெண்களின் மௌனத்தைப் பற்றி (14:34-35)

இந்த விளக்கவுரையில், இங்கே நான் விளக்கப்போகும் காரணங்களுக்காக, இந்த வசனங்களைப் பற்றிய விளக்கம் வேண்டுமென்றே வசனம் 40-க்குப் பின் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலான கையெழுத்துப் பிரதிகள் (P46 A B K Ψ 0243 33 81 1739 Maj உட்பட) இந்த வசனங்களை இந்த இடத்திலேயே கொண்டிருக்கின்றன; D F G 88* a b d f g Ambrosiaster Sedulius-Scotus ஆகியவற்றில் அவை வசனம் 40-க்குப் பின் காணப்படுகின்றன; அதாவது முழு மேற்கத்திய மரபிலும் (அதாவது கிரேக்கத்துக்கு மேற்கே). இந்த வாக்கியங்கள் உண்மையில் இந்த நிருபத்தில் பவுலிடமிருந்தே வந்தவை என்றால், முழுப் புதிய ஏற்பாட்டின் ஏறக்குறைய ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டுகால நகலெடுப்பு மரபில் இந்த அளவிலான ஒரே இடமாற்றம் இதுதான்; கிரேக்கத்திலோ வேறு மொழிபெயர்ப்புகளிலோ, இந்தப் பரம்பரை வரலாற்றில் வேறு எங்குமே

இதற்கு ஓரளவாவது ஒப்பான எதுவும் இல்லை. உண்மையில், முழுப் புதிய ஏற்பாட்டிலும் இந்த வகையான வேறொரு "இடமாற்றம்" என்றால், சில தொடக்ககாலக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் மத்தேயு 5:4-5-இல் உள்ள முதல் இரண்டு பாக்கியவசனங்களின் வரிசை மாற்றம் மட்டுமே. இந்த உண்மை மட்டுமே எந்தப் புதிய ஏற்பாட்டு அறிஞரையும் இந்தப் பாடத்தின் நம்பகத்தன்மையைப் பற்றித் தீவிரமாகச் சந்தேகிக்கச் செய்ய வேண்டும்; இந்தப் பகுதியில் வரும், பவுலுக்குச் சற்றும் பொருந்தாத வெளிப்பாட்டு முறையையும் சேர்த்துக்கொண்டால் இன்னும் அதிகமாக. கீழே வரும் விவாதத்தோடு, குறிப்பாக P. B. Payne, Man and Woman, One in Christ: An Exegetical and Theological Study of Paul's Letters (Grand Rapids, 2009), 217-67-இல் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய முழுமையான, சமநிலையான விளக்கத்தைப் பாருங்கள்; E. J. எப் (E. J. Epp) குறிப்பிட்டதுபோல, அது "நுணுக்கமாக எழுதப்பட்டது, நம்பத்தக்க வகையில் வாதிடப்பட்டது, நிலையான முக்கியத்துவம் உடையது". வேறு கருத்தைக் கொண்டிருப்பவர்கள் இப்போது அதே விதத்தில் பதிலளிக்க வேண்டும்; பெரும்பாலும் தற்காப்பான, புறக்கணிக்கும் தங்கள் மனப்பான்மையைக் கைவிட வேண்டும்.

ஆக, பாடம் சம்பந்தமான கேள்விகளோடு இசைந்து, அந்தப் பகுதியின் வேத விளக்கவியலே அது நம்பகமானதல்ல என்ற முடிவுக்கு வழிநடத்துகிறது – அதிலும் அதன் பெரும்பகுதி, பெரிய சந்தர்ப்பத்தில் பவுல் வாதிட்டு வந்ததற்கு முரணாக இருப்பதால்! அப்படியானால், பிற்காலக் கிறிஸ்தவர்களை அது நிச்சயமாகக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. அப்படி இல்லையென்றாலும், அதன் நம்பகத்தன்மையைப் பற்றிய கணிசமான சந்தேகங்கள் ஓர் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்: கூடுகையில் பெண்கள் இப்படிப் பேசுவது வெட்கக்கேடாகக் கருதப்படாத ஒரு கலாச்சாரத்தில் அதை ஒரு நித்தியத் தடையாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது; "ஜெபம்பண்ணுகிற அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிற ஒவ்வொரு பெண்ணையும்" பற்றி முன்பு சொல்லப்பட்ட நேரடியான கூற்றின் (11:5) வெளிச்சத்தில் இன்னும் அதிகமாக – அது "சத்தமாக" என்றும், கூடிவந்த தேவ ஜனத்தின் சந்தர்ப்பத்தில் என்றும் மட்டுமே பொருள்படக்கூடும்.

வேத விளக்க முறையியலின்படி கேள்விக்குரியதாகத் தோன்றுவதும், ஆனாலும் இவ்வளவு அதிகமான இலக்கியங்களில் சொல்லப்படாத உட்பொருளாக இருப்பதும் இதுதான்: முதன்மையான வேத விளக்க முறையியல் காரணங்களுக்காக, தீர்க்கதரிசனம், அந்நியபாஷை பேசுதல் பற்றிய சுற்றியுள்ள முழுப் பகுதியும் இன்றைய (பொதுவாக மேற்கத்திய) சபைக்குப் பொருந்தும் என்பது மறைமுகமாக மறுக்கப்படுகிறது; அதே வேளையில், இந்த ஒரே, ஒருவேளை நம்பகமற்ற பகுதி மட்டும் எல்லாக்

காலங்களுக்கும் எல்லாச் சூழ்நிலைகளுக்குமான வார்த்தையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. “மரியாதையான” மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தில், பெரும்பாலான சபைகளில், தன்னிச்சையாகச் சத்தமாக ஜெபிப்பதோ தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதோ உண்மையில் முற்றிலும் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. விழுந்துபோன மனிதர்களாகிய நாம் அனைவரும் இப்படிப்பட்டவற்றைச் செய்ய எளிதில் சாய்கிறோம். [38]

பிலிப் J. அபட் (Philip J. Abbott)

பிலிப் J. அபட் (Philip J. Abbott) எழுதிய முதுகலை ஆய்வேடு (Master of Arts), பெப்பர்டைன் பல்கலைக்கழகம் (Pepperdine University), மே 2015

முழு உரை இங்கே: Bringing Order to 1 Cor 14:34-35 | Philip Abbott - Academia.edu

1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இல் ஒழுங்கைக் கொண்டுவருதல்

முடிவுரை

1 கொரிந்தியர் 14:34-35 கொரிந்தியருக்குப் பவுல் எழுதிய நிருபங்களின் பாடத்தில் பவுலுடையதல்லாத ஓர் இடைச்செருகல் என்று பலர் கூறினாலும், இந்தக் கோட்பாடு சாத்தியமற்றது; சில அறிஞர்கள் கூறுவதுபோல, இந்த வசனங்கள் பவுலுக்கு அந்நியமான ஆணாதிக்க மனப்பான்மையைக் காட்டவில்லை. மாறாக, இந்த வசனங்களில் பவுல் கொரிந்துவிலுள்ள பெண்களை, தோராவுக்கு (Tora) அடிப்படையாக இருக்கும் ஒழுங்கின் கொள்கைக்குக் கீழ்ப்படியும்படி அழைக்கிறார். பெண்கள் தங்கள் கணவர்களைச் சபைக்கு முன்பாகக் குற்றம் சாட்டக் கூடாது என்ற பவுலின் அறிவுறுத்தல் இந்த வாதத்தை ஆதரிக்கிறது; இப்படிப்பட்ட நடத்தை ஆராதனையில் நிலவ வேண்டிய ஒழுங்கான சூழ்நிலையைச் சீர்குலைக்கிறது.

ஆனால் இந்தப் பகுதி நூற்றாண்டுகளாகத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கிறது; ஏனெனில், பவுல் கையாண்ட குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையைப் பற்றிய அறிவை அது முன்னூகித்துக்கொள்கிறது. இந்த வசனங்களில் பவுல் உலகளாவிய, காலத்தைக் கடந்த சபை நடைமுறைக்கான அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுக்கவில்லை; கொரிந்துவிலுள்ள ஒரு சிறிய கிறிஸ்தவக் குழுவின் ஒழுங்கான ஆராதனையைக் குலைத்த ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையைத் தீர்க்கவே அவர் முயன்றார். ஆனால் பென் வித்தரிங்டன் (Ben Witherington) கவனித்ததைப் பலர் புரிந்துகொள்ளாதது வருந்தத்தக்கது: “ஒரு தவற்றைத் திருத்துவதற்காக ஒருவர் சொல்வதை, ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றிய அவருடைய கருத்தின் முழுமையான அல்லது இறுதியான விளக்கமாகக் கருத முடியாது”.

சிலர் இந்த வசனங்களில் தெளிவான பெண் வெறுப்பைக் காண்கிறார்கள்; அப்படியிருந்தும், அப்போஸ்தலிக்கப் பிதாக்கள் (ரோமின் கிளெமெண்ட் (Clemens von Rom) போன்ற ஆணாதிக்கவாதிகளும்கூட) பெண்களை மௌனமாக்க இந்தப் பகுதியை மேற்கோள் காட்டவில்லை (அல்லது அதை மேற்கோள் காட்டவே இல்லை) என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த உண்மை, இந்தப் பகுதி பிற்காலத்தில் பாடத்தில் சேர்க்கப்பட்டது என்று சிலரைத் தவறாக முடிவு செய்ய வைத்திருக்கிறது; தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்கள் இந்த வசனங்களைக் குறிப்பிடாதது, அவை பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டன என்பதற்குச் சான்று என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். ஆனால் அலெக்சந்திரியாவின் கிளெமெண்ட் (Clemens von Alexandrien) இந்தப் பகுதியை அறிந்திருந்தார்; இரு பாலினத்தவருக்குமான ஆராதனை ஒழுங்கைப் பற்றிய அறிவுறுத்தலாக அதைப் புரிந்துகொண்டார். அப்போஸ்தலிக்கப் பிதாக்களும் ஒருவேளை இப்படியே நினைத்திருக்கலாம். மேலும், அப்போஸ்தலிக்கப் பிதாக்களின் காலத்திற்குப் பிறகுதான் பாடத்தில் வந்த ஒரு இடைச்செருகல், 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தின் இப்போது இருக்கும் ஒவ்வொரு கையெழுத்துப் பிரதியிலும் காணப்படுவது மிக மிகச் சாத்தியமற்றது.

சபையில் பெண்களை மௌனமாக்குவதற்காக 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-ஐ ஆதாரமாகக் காட்டிய முதல் அறியப்பட்ட நிகழ்வு, லத்தீன் சபைப் பிதாவான தெர்த்துல்லியனிடமிருந்து (Tertullian) (கி.பி. 160-220) வருகிறது. பெண்களை மௌனமாக்க இந்தப் பகுதியை மேற்கோள் காட்டும் அவரும் பிற்கால மேற்கத்திய சபைப் பிதாக்களும், இந்தப் பகுதி இடம் மாற்றப்பட்டிருக்கும் மேற்கத்திய பாட வகையையே பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது தற்செயலானதாக இருக்க வாய்ப்பில்லை.

பாடத்தின் இந்த இடமாற்றம் ஒருவேளை இரண்டாம் நூற்றாண்டில் நடந்திருக்கலாம்; அப்போது கையெழுத்துப் பிரதிகள் கட்டுப்பாடின்றி மாற்றப்பட்டன, சபையும் ரோம உலகில் தன்னை நிலைநாட்ட முயன்றது. மேற்கத்திய கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்தவ ekklesia-வை கிரேக்க-ரோம ekklesia-வோடு இசைவாக்க முயன்றார்கள்; சபை தன் நடைமுறைகளிலும் சமூக அமைப்பிலும் அரசைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். மேலும், காலென் (Galen) போன்ற ரோமத் தத்துவஞானிகள் நூல்களைத் திறனாய்வுடன் அணுகிய முறை கிறிஸ்தவர்களைப் பாதித்தது. இதனால் பலர் தங்கள் சபைசார்ந்த நோக்கங்களை ஆதரிப்பதற்காக நூல்களை விளக்கவும் மாற்றவும் தூண்டப்பட்டார்கள்; நூல்களின் போதனைகளுக்குத் தங்களை இசைவாக்குவதற்குப் பதிலாக, எழுத்துக்களைத் தங்கள் எண்ணங்களுக்கு ஏற்றபடி மாற்ற முயன்றார்கள்.

1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இன் இடமாற்றம் ஒருவேளை கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் நடந்திருக்கலாம்; அப்போது மேற்கத்திய கிறிஸ்தவர்கள், ரோமின் கண்காணியாகிய எலூத்தேரஸை (Eleutherus) (அவர் ஒரு கிழக்கத்திய கிறிஸ்தவர்) மொன்டானிசத்தைக் (Montanismus) கண்டிக்கும்படி இணங்கவைக்க முயன்றார்கள்.

தொடக்கத்தில் எலூத்தேரஸ் மொன்டானிச இயக்கத்தைச் சகித்துக்கொண்டார்; அந்தப் பிரிவுக்குத் தம் ஆசீர்வாதத்தைத் தெரிவிக்கும் ஒரு நிருபத்தையும் வெளியிட்டார். ஆனால் மொன்டானிஸ்டுகளின் மரபுக்கு மாறான அதிகாரக் கோரிக்கைகளாலும் அவர்களுடைய முறையற்ற நடத்தையாலும், மேற்கிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவர்கள் இறுதியில் அந்தக் கண்காணியைத் தம் ஆசீர்வாதத்தைத் திரும்பப் பெற்று அந்தப் பிரிவைக் கண்டிக்கும்படி இணங்கவைத்தார்கள். மொன்டானிச இயக்கத்தைப் பற்றிய இந்தச் சர்ச்சையின் நடுவில், மேற்கத்திய பாடத்தின் நகலெழுத்தாளர்கள், பெண்களின் தீர்க்கதரிசனத்தைக் கண்டிப்பதற்கு அப்போஸ்தலிக்க ஆதரவைப் பெறுவதற்காக மேற்கத்திய பாடத்தை மாற்றியிருக்கலாம்; ஏனெனில் மொன்டானிசத்தில், அதன் புகழ்பெற்ற தீர்க்கதரிசினிகளின் காரணமாக, அது பெரிய பங்கு வகித்தது. தங்கள் நோக்கத்தை அடைவதற்காக, மேற்கத்திய நகலெழுத்தாளர்கள் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-ஐ ஒழுங்கான ஆராதனையின் சந்தர்ப்பத்திலிருந்து அகற்றுவதற்காக, அதைச் சில வசனங்கள் தள்ளிப் பாடத்தில் பின்னால் நகர்த்தியிருக்கலாம். வசனங்களின் இந்த நுட்பமான இடமாற்றம், சபையில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற உலகளாவிய ஆணையாக இந்தப் பகுதியை வாசகர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதை அதிகச் சாத்தியமாக்கியது.

இங்கே ஒரு தெளிவுபடுத்தல் தேவை: பெண் வெறுப்பாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதற்கு இந்தப் பகுதி இடம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதல்ல. ஆனால் இந்த இடமாற்றம் பாடத்தை ஒழுங்கான ஆராதனையின் சந்தர்ப்பத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்து, பாடத்தின் வெளித்தோற்றத்தில் பெண் வெறுப்பான தொனியை வலியுறுத்துகிறது. இடம் மாற்றப்பட்ட பகுதியின் பெண்களுக்கு எதிரானதாக இருக்கக்கூடிய செய்தி, மொன்டானிசத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் மேற்கத்திய கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவியிருக்கலாம்.

மொன்டானிஸ்ட் சர்ச்சையும், இரண்டாம் நூற்றாண்டு ரோமில் பாடப் பரம்பரையின் “பெருமளவு சீர்கெட்ட அடிப்படையும்” மேற்கத்திய பாடத்தின் பின்னணியாக அமைகின்றன. மிகவும் மாறக்கூடிய இந்தப் பாட வடிவம், அதன் சொல்மாற்றங்களுக்கும், மூல வாசிப்புகளிலிருந்து அதன் ஏராளமான விலகல்களுக்கும், அதன் பாட மறுவடிவமைப்புகளுக்கும் பெயர்பெற்றது.

மேற்கத்திய பாடத்தில் குறிப்பாகக் கண்ணில்படுவது பெண் வெறுப்பான மாற்றங்கள்; அவை தெளிவான பெண் வெறுப்பு நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. மேற்கத்திய பாடத்தை எழுதியவர்கள் சபையைப் பற்றிய தங்கள் ஆணாதிக்கக் கனவை முன்னேற்றுவதற்காகப் புதிய ஏற்பாட்டைக் கையாள விரும்பினார்கள் என்பது வெளிப்படை. வருத்தத்திற்குரியவிதமாக, அவர்கள் இதில் பெருமளவு வெற்றி பெற்றார்கள்; அவர்களுடைய பல வாசிப்புகளை நிராகரித்த ஓரிஜென் (Origenes) போன்றவர்களிடம்கூட; அவர் அவர்களுடைய பெண் வெறுப்புப் பேச்சால் நம்பவைக்கப்பட்டார்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், மொன்டானிஸ்ட் சர்ச்சையும், பெண் வெறுப்பு வாசிப்புகளுடன் கூடிய மேற்கத்திய பாடத்தின் வளர்ச்சியும் இரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே நடந்தன; ஒரே காலத்தில் நிகழ்ந்த இந்தக் காரணிகள் ஒன்றையொன்று பாதித்திருக்க வேண்டும். மேற்கத்திய பாடங்களின் பெண் வெறுப்பு வாசிப்புகள், மேற்கின் கிறிஸ்தவக் கருத்தியலை அச்சுறுத்திய ஓர் இயக்கத்திற்கு (மொன்டானிசத்துக்கு) எதிர்வினையாக இருந்தன என்பது மிகவும் சாத்தியமாகத் தோன்றுகிறது. தங்கள் நிலைப்பாட்டைப் பாதுகாக்க, இந்த மேற்கத்திய கிறிஸ்தவர்கள் – குறிப்பாக மொன்டானிஸ்டுகளின் விலகிய அதிகாரக் கோரிக்கைகளின் முன்பாக – அதிகாரமுள்ள அப்போஸ்தலிக்க நூல்கள் தங்கள் தத்துவங்களை ஆதரிப்பதை உறுதிசெய்வது மிகவும் சாதகமானது என்று கண்டார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக, 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இல் உள்ள, யாரையும் தூண்டாத பவுலின் ஒழுங்குக்கான வேண்டுகோளும், கிறிஸ்தவப் பெண்களும் அவர்களுடைய பதிப்புச் சூழ்ச்சிகளுக்குப் பலியானார்கள்; அந்தப் பகுதி இடம் மாற்றப்பட்டவுடனே, அது கிறிஸ்தவப் பெண்களுக்கும் அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய வரங்களுக்கும் ஒரு தடையாகவும் மௌனக் கட்டளையாகவும் ஆனது.

ஒழுங்கைக் கொண்டுவருவதற்கான ஒரு முயற்சி

1 கொரிந்தியர் 14:34-35-ஐப் பற்றி வியக்கத்தக்க அளவு இலக்கியம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, இந்தப் பகுதி பாலினம் சார்ந்த கேள்விகளைப் பற்றியது என்பதால், பலர் அதன் செய்தியிலும் அதைச் சூழ்ந்துள்ள பாடச் சூழ்நிலையிலும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். கொரிந்தியருக்குப் பவுல் எழுதிய நிருபத்திலுள்ள இந்த அறிவுறுத்தலின் பெண் வெறுப்பாக இருக்கக்கூடிய தன்மையைப் புரிந்துகொள்ள முயலும் பலருக்கு, இன்றைய கிறிஸ்தவத்தில் பெண்ணின் பங்கு பற்றிய கேள்வியே ஆபத்தில் இருக்கிறது.

1 கொரிந்தியர் 14:34-35-ஐக் கையாளும் இலக்கியத்தின் அளவும் பன்முகத்தன்மையும் இருந்தபோதிலும், இந்த இடமாற்றத்தைக்

கொண்டிருக்கும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் எவ்வளவு குறைவான கவனத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன என்பது வியப்பானது. 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 இடம் மாற்றப்பட்டிருக்கும் பாடங்களின் தன்மையையோ தோற்றத்தையோ விளக்கவுரையாளர்கள் ஆராய்வது அரிது. மாறாக, அந்தப் பகுதி சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இடம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று பலர் வெறுமனே குறிப்பிட்டு, 14:34-35 ஒருவேளை ஓர் இடைச்செருகலாக இருக்கலாம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்த ஆய்வின் தலைப்பு "1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இல் ஒழுங்கைக் கொண்டுவருதல்". 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 எழுதப்படுவதற்கு வழிவகுத்த சமூகச் சூழல், அதன் இலக்கியச் சந்தர்ப்பம், மேற்கத்திய பாடங்களில் அதன் இடமாற்றம், பின்னர் பெண்களுக்கான மௌனக் கட்டளையாக அது பயன்படுத்தப்பட்டது ஆகியவற்றை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவருவதே அதன் நோக்கம். 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 பற்றிய ஆய்வின் தற்போதைய ஒழுங்கற்ற நிலைக்குப் பெருமளவு காரணம் இந்தக் காரணிகளைப் புறக்கணித்ததே.

இந்த ஆய்வு 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இன் செய்தியையும் வரலாற்றையும் வெளிப்படுத்த முயன்றிருக்கும் அதே வேளையில், புதிய ஆய்வு அணுகுமுறைகளுக்கு வழிவகுக்கக்கூடிய சில புதிய தலைப்புகளையும் கேள்விகளையும் அது எழுப்பியிருக்கிறது. முதலாவது: பெண்களை ஒடுக்குவதைத் தவிர, வேறு எந்தச் சபை நடைமுறைகள் கையாளப்பட்ட நூல்களால் பாதிக்கப்பட்டன? ஒரு குறிப்பிட்ட சபை நடைமுறையை நியாயப்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்பட்ட ஒரே பதிப்புத் தலையீடு 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இன் இடமாற்றம் மட்டுமல்ல என்பது நிச்சயம். பாடத் திறனாய்வு பொதுவாகப் புதிய ஏற்பாட்டின் மூலப் பாடங்களை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவருவதற்கு உதவுகிறது. ஆனால் நவீன கிறிஸ்தவத்தை வடிவமைத்த சமூக நோக்கங்களைப் பற்றி அது என்ன சொல்ல முடியும்? இரண்டாவது: பண்டைய கிறிஸ்தவத்தில் மௌனமாக்கப்பட்ட பெண்களின் குரல்களைக் கண்டறிய முயலும், ஏற்கனவே பரவலாக இருக்கும் இயக்கத்தோடு இந்த ஆய்வு இணைகிறது. தொடக்ககால விசுவாசிகளாகிய இவர்கள் யார், அவர்கள் சொல்ல வேண்டியிருந்தது என்ன? மூன்றாவது: இந்த ஆய்வு வாசகரைத் தன் சொந்த வேத விளக்க நடைமுறையைச் சோதித்துப் பார்க்கத் தூண்ட விரும்புகிறது. மொன்டானிசத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் இருந்த மேற்கத்திய பிதாக்களைப் போல, நாமும் எந்த அளவுக்கு வேதத்தைத் திரிக்கிறோம்? நம்முடைய நவீன உலகில் பரிசுத்த நூல்களை உடல்ரீதியாகக் கையாள்வது சாத்தியமில்லை என்றாலும், ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் ஓரளவு,

வேதத்தைச் சந்தர்ப்பத்திலிருந்து பிரித்தெடுத்து, தன் தனிப்பட்ட நோக்கங்களை நியாயப்படுத்த அதைப் பயன்படுத்துவதில் குற்றவாளியாக இருக்கிறார். இறுதியில், புதிய ஏற்பாட்டின் வாசகர்களாகிய நாம், தனிப்பட்ட நோக்கங்களின் கண்மூடிகளை அகற்றி, வேதம் தானே பேசும்படி விட்டு, நம்முடைய சொந்த விளக்கங்களை மதிப்பிட வேண்டும்.

டான் கார்சன் (Don Carson)

இந்த இணைப்பில் முழு உரையையும் பதிவிறக்கம் செய்யலாம்; இங்கே சில பகுதிகள் மட்டுமே மேற்கோள் காட்டப்படுகின்றன:

6. "Silent in the Churches": On the Role of Women in 1 Corinthians 14:33b-36 | Bible.org

1 கொரிந்தியர் 14:33b-36-இன் விளக்கம் எவ்விதத்திலும் எளிதானதல்ல. சிக்கலின் மையம் இதுதான்: 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இல் பவுல், சில கட்டுப்பாடுகளுடன் என்றாலும், பெண்கள் ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் அனுமதிக்க முழுமையாக ஆயத்தமாக இருக்கிறார்; ஆனால் இங்கே பாடத்தின் முதல் வாசிப்பு அவர் கட்டளையிடும் மௌனத்தை முழுமையானதாக்குவதுபோலத் தோன்றுகிறது. முன்வைக்கப்படும் தீர்வுகள், பிசாசு பிடித்திருத்தலின் சில நிகழ்வுகளில் உள்ள பிசாசுகளைப் போல, லேகியோன் (ஏராளம்). அவற்றில் சிலவற்றைப் பட்டியலிட்டு, என் ஓரிரு கவலைகளைக் குறிப்பிடுவதைத் தவிர என்னால் அதிகம் செய்ய முடியாது; அதன் பிறகு, சந்தர்ப்பத்தின்படியும் வேத விளக்கவியலின்படியும் மிக உறுதியானது என்று நான் காணும் விளக்கத்துக்குத் திரும்புவேன்.

HJR: இதைத் தொடர்ந்து வரும் உரையில் கார்சன் பாடத் திறனாய்வு சார்ந்த கேள்விகளையும் வேறு கேள்விகளையும் கையாளுகிறார்; நீளத்தின் காரணமாக அவற்றை நான் இங்கே தரவில்லை. இறுதியில் உள்ள அவருடைய விளக்கத்தை மட்டுமே மேற்கோள் காட்டுகிறேன்.

IV. சந்தர்ப்பத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் (கார்சனின்) ஒரு விளக்கம்

வேறொரு விளக்கம் பல ஆசிரியர்களால் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; அதற்கு எதிராக எழுப்பப்படும் ஆட்சேபனைகளுக்கும் அது பதிலளிக்கிறது. அது வேறோர் இடத்தில் விரிவாகப் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது; இங்கே அதன் சுருக்கத்தை மட்டுமே என்னால் தர முடியும். தங்களுக்கு முன்வைக்கப்படும் தீர்க்கதரிசனங்களைக் கவனமாக மதிப்பிடும்படி பவுல் இப்போதுதான் கொரிந்து சபையை அழைத்திருக்கிறார். பெண்கள் இப்படிப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்களில் பங்கெடுக்கலாம் என்பது சொல்லத் தேவையில்லை; இது 11-ஆம் அதிகாரத்தில் நிறுவப்பட்டது. ஆனால் இங்கே பவுல் சொல்ல விரும்புவது, இப்படிப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்களை வாய்மொழியாக

மதிப்பிடுவதில் அவர்கள் பங்கெடுக்கக் கூடாது என்பதே. இது எந்தச் சபையிலும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் பேசக் கூடாது – "நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி". "நியாயப்பிரமாணத்துக்கு" விடுக்கப்படும் இந்த முறையீட்டை கொரிந்தியரின் நிலைப்பாட்டின் ஒரு அம்சமாகக் கருதும் கருத்துக்கு இசைவாக என்று தோன்றுகிறது, எவன்ஸ் (Evans), இதைப் பவுலின் சொந்த முறையீடாகப் புரிந்துகொள்வது பவுலுக்கு "வினோதமாக இயல்புக்கு மாறானதாக" ஒலிக்கிறது என்று நினைக்கிறார். இது மிகவும் வினோதமான ஒரு மதிப்பீடு; ஏனெனில் இந்த அதிகாரத்திலேயே பவுல் ஏற்கனவே ஒருமுறை "நியாயப்பிரமாணத்துக்கு" முறையிட்டிருக்கிறார் (ஒப்பிடுக 14:21); அதன் மூலம் அவர் பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்களைக் குறிக்கிறார். இந்த வாக்கியத்தின் மூலம் பவுல், பலர் நினைப்பதுபோல ஆதியாகமம் 3:16-ஐக் குறிப்பிடவில்லை; மாறாக ஆதியாகமம் 2:20b-24-இல் உள்ள சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கையே குறிப்பிடுகிறார் என்று தோன்றுகிறது; ஏனெனில் பெண்ணின் பங்கைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது, வேறு இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் பவுல் இந்த வசனங்களை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுகிறார் (1 கொரிந்தியர் 11:8-9; 1 தீமோத்தேயு 2:13). ஆதியாகமம் 2-ஆம் அதிகாரத்தின் இந்தப் பகுதி மௌனமாயிருக்கும்படி கட்டளையிடவில்லை என்பது சொல்லத் தேவையில்லை; ஆனால் ஆண் முதலில் படைக்கப்பட்டதாலும், பெண் ஆணுக்காகப் படைக்கப்பட்டதாலும், அந்த இருவரும் வகிக்கும் பங்குகளுக்கு ஒருவித மாதிரி நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பதை அது சுட்டிக்காட்டுகிறது. பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் – அல்லது குறைந்தபட்சம் மனைவி தன் கணவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் – என்பதைப் பவுல் இந்தச் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கிலிருந்து எடுத்துக்கொள்கிறார். கொரிந்துவில் தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடும் சந்தர்ப்பத்தில், மனைவிகள் அதில் பங்கெடுத்தால் இப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படிதலைக் கடைப்பிடிக்க முடியாது: தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் முதல் கணவனே பிரச்சினையைத் தூண்டிவிடுவான்.

பரந்த பொருளில், சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, ஆண்கள் மேலான போதக அதிகாரத்தை ஒரு பெண் செலுத்துவதைப் பவுல் நிராகரித்தார் (1 தீமோத்தேயு 2:11 முதலியன) என்றும், தீர்க்கதரிசனங்களைக் கவனமாக மதிப்பிடுவது இந்தப் போதிக்கும் பணியின் கீழ் வருகிறது என்றும் வாதிடலாம். பெண்கள் கற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று இதற்கு அர்த்தமல்ல: அவர்கள் வீட்டுக்கு வரும்போது, இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றித் தங்கள் கணவர்களிடம் கேட்க வேண்டும். எல்லாச் சபைகளின் நடைமுறையை (வசனம் 33b) மட்டுமல்ல, பரிசுத்த வேதத்தையுமே (வசனம் 34) கொரிந்தியர் ஏன் புறக்கணிக்க வேண்டும்? தாங்கள் பெற்ற வெளிப்பாடுகளால் அவர்கள் எந்த அளவுக்குப் பரவசமடைந்திருக்கிறார்கள்

என்றால், பரிசுத்த வேதத்திலும் அப்போஸ்தலிக்கப் பாரம்பரியத்திலும் உள்ள நம்பகமான போதனைக்கு எதிராக அவற்றை நிறுத்தத் துணிகிறார்களா? ஆவியானவரின் ஏவுதல்களின் கீழ் இந்தப் பாரம்பரியத்தை மட்டுமே தாங்கள் விளக்குகிறோம் என்று அவர்கள் நினைத்தால், எல்லாச் சபைகளும் அதே நூல்களையும் அதே சுவிசேஷத்தையும் தங்களுடையதிலிருந்து முற்றிலும் வேறான சபை நடைமுறையாக மாற்றியிருப்பதைக் காணும்போது அவர்கள் கலக்கமடையமாட்டார்களா? தேவனுடைய வார்த்தை வந்து சேர்ந்தது உங்களிடம் மட்டும்தானா (ஒப்பிடுக வசனம் 36b)?

இந்த விளக்கத்தைப் பற்றிய சில இறுதிக் குறிப்புகள் உதவியாக இருக்கலாம். முதலாவது, இந்த விளக்கம் 14-ஆம் அதிகாரத்தின் போக்குக்குப் பொருந்துகிறது. அதிகாரத்தின் இரண்டாம் பகுதியிலும் முக்கியக் கவனம் இன்னும் அந்நியபாஷை பேசுதலிலும் தீர்க்கதரிசனத்திலும் இருந்தாலும், இந்தக் கிருபை வரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் சபை கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுங்கோடு அது இன்னும் நெருக்கமாக இணைந்திருக்கிறது. வசனங்கள் 33b-36 இந்த விவரணைக்கு நன்றாகப் பொருந்துகின்றன. உடனடியாக முந்தைய வசனங்கள் தீர்க்கதரிசிகளை மதிப்பிடுவதைப் பற்றிப் பேசுகின்றன; இந்த வசனங்கள் (வசனங்கள் 33b-36) அந்த விவாதத்தை இன்னும் நுணுக்கமாக்குகின்றன. 14-ஆம் அதிகாரத்தின் இறுதி வசனங்கள் காட்டுவதுபோல, 1 கொரிந்தியர் 12-14-இன் பொதுவான தலைப்பு கைவிடப்படவில்லை. சர்ச்சைக்குரிய இந்த வசனங்களுக்கு, வாதத்தின் ஓட்டத்துக்கு இவ்வளவு நன்றாகப் பொருந்தும் வேறு எந்த விளக்கமும் இல்லை.

இரண்டாவது, இந்த விளக்கம் பாடத்தின் ஓட்டத்தைப் பொறுத்து மட்டுமல்ல, பாடத்தின் கட்டமைப்பைப் பொறுத்தும் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது. 14-ஆம் அதிகாரத்தில், அந்நியபாஷை பேசுதல், தீர்க்கதரிசனம் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிய விவாதமே மேலோங்கி நிற்கிறது. அதிகாரத்தின் பெரும்பகுதி இங்கே நமக்குத் தொடர்புடையதல்ல. ஆனால் வசனம் 26-உம் அதைத் தொடர்ந்து வருபவையும், கூடுகையில் இந்த இரண்டு வரங்களையும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான நடைமுறை வழிகாட்டுதல்களைத் தெளிவாகக் கையாளுகின்றன. வசனம் 26 மிகவும் பொதுவாக அமைந்திருக்கிறது. வசனங்கள் 27-28 அந்நியபாஷை பேசுபவர்களுக்கான நடைமுறைக் கட்டுப்பாடுகளைக் கையாளுகின்றன. வசனம் 29-இல் பவுல் தீர்க்கதரிசனத்துக்குத் திரும்பி இப்படி எழுதுகிறார்: "இரண்டு அல்லது மூன்று தீர்க்கதரிசிகள் பேசட்டும்; மற்றவர்கள் சொல்லப்படுவதைக் கவனமாக மதிப்பிடட்டும்." இந்த வசனத்தின் இரண்டு பகுதிகளும் பின்னர் தனித்தனியாகக் கையாளப்படுகின்றன: முதல் பகுதி ("இரண்டு அல்லது மூன்று தீர்க்கதரிசிகள் பேசட்டும்") வசனங்கள் 30-33a-இல் கையாளப்படுகிறது;

அங்கே தீர்க்கதரிசனங்களை உரைப்பதற்கான கட்டுப்பாடுகள் பற்றிப் பேசப்படுகிறது; இரண்டாம் பகுதி ("மற்றவர்கள் சொல்லப்படுவதைக் கவனமாக மதிப்பிடட்டும்") வசனங்கள் 33b-36-இல் கையாளப்படுகிறது; அங்கே தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதற்கான கட்டுப்பாடுகள் பற்றிப் பேசப்படுகிறது.

மூன்றாவது, இதற்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்ட முக்கிய ஆட்சேபனை இதுதான்: பவுல் பெண்களுக்குத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க அனுமதித்துவிட்டு, பிறகு தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதைத் தடைசெய்வது முரணாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம், பழைய ஏற்பாட்டின் பெரிய எழுத்துத் தீர்க்கதரிசிகளுடைய அதே அதிகார நிலையைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை (அந்த அதிகாரம் உடனே அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ இல்லையோ) கருத்தில் கொண்டால், இந்த ஆட்சேபனைக்கு அதிக எடை இல்லை. புதிய ஏற்பாட்டில் "தீர்க்கதரிசனம்" மிக மிகப் பரந்த ஒரு வகை என்று நான் வேறோர் இடத்தில் விரிவாக விளக்கியிருக்கிறேன்; அது புறஜாதித் தீர்க்கதரிசிகளின் செயல்பாடு (தீத்து 1:12) முதல் பழைய ஏற்பாட்டின் வேதப்பிரமாணத் தீர்க்கதரிசனம் வரை நீள்கிறது. பொதுவான சபை வாழ்க்கையில் அது ஆவியானவரால் ஏவப்பட்ட வெளிப்பாடாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது; ஆனால் எல்லா விவரங்களிலும் தெய்வீக அதிகாரத்துக்கு அது உத்தரவாதம் அளிக்கவில்லை; எனவே அது மதிப்பிடப்பட வேண்டியிருந்தது மட்டுமல்ல (1 கொரிந்தியர் 14:29), அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய சத்தியக் களஞ்சியத்தைவிடக் குறைந்த அதிகாரத்தையே அது அவசியமாகக் கொண்டிருந்தது (14:37-38). ஆகவே ஒரு விதத்தில், பவுல் போதனையைத் தீர்க்கதரிசனத்துக்கு மேலாக வைப்பது முற்றிலும் பொருத்தமானதே; குறிப்பாக, போதனை பேரம் பேச முடியாத அப்போஸ்தலிக்கச் செல்வத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்படும்போது – அது ஓரளவு, சபைக்கு அருளப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்களைச் சபை மதிப்பிட உதவும் உரைகற்களில் ஒன்றாகப் பயன்படுகிறது – இன்னும் குறிப்பாக, அப்போஸ்தலிக்கக் களஞ்சியத்தைப் போலல்லாமல், தீர்க்கதரிசனங்கள் தாமே சபையின் மதிப்பீட்டுக்கு உட்பட்டவையாக இருக்கும்போது. ஒரு குறிப்பிட்ட போதிப்பவரின் கூற்றுகள் சோதிக்கப்பட வேண்டியதில்லை என்று இதற்கு அர்த்தமல்ல என்பது சொல்லத் தேவையில்லை; தீர்க்கதரிசனம் மதிப்பிடப்பட வேண்டும், ஆனால் போதனை அப்படி அல்ல என்று நான் சொல்லவில்லை. போதிப்பவர்களையும் போதனையையும் மதிப்பிடும் பொறுப்பை ஏற்கும்படி சபையை ஊக்குவிக்கும் பல பகுதிகள் புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ளன (1 தீமோத்தேயு 1:3; 6:3-5; தீத்து 1:9-14; எபிரெயர் 13:9; 2 பேதுரு 2:1 முதலியன). ஆனால் தீர்க்கதரிசனம் இப்படிப்பட்ட மதிப்பீட்டிலிருந்து தப்ப முடியாது என்பதே இதன் அர்த்தம்; மேலும்,

அப்போஸ்தலிக்கப் போதனையின் ஒரு களஞ்சியம் – பேரம் பேச முடியாத, மேலதிகப் போதனைக்கும் தீர்க்கதரிசனத்துக்கும் அளவுகோலாகப் பயன்படக்கூடிய ஒரு குறிப்பிட்ட உள்ளடக்கம் – இருக்கிறது என்பதை இது முன்னுகித்துக்கொள்கிறது.

நான்காவது: கிறிஸ்துவுக்குள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான உறவுகளைப் பற்றி வேதாகமம் சொல்ல வேண்டியது இது மட்டுமல்ல. உதாரணமாக, கிறிஸ்து சபையில் அன்புகூர்ந்ததுபோல ஆண்கள் தங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூர வேண்டும் என்ற கட்டளையைப் பற்றி நான் எதுவும் சொல்லவில்லை – எல்லையற்ற சுய அர்ப்பணிப்பால் வகைப்படுத்தப்படும், மிக மிக உயர்ந்த ஒரு தரம் அது. கிறிஸ்தவப் பெண்களிடமிருந்து பவுல் எதிர்பார்க்கும் பல காரியங்களையும் நான் பட்டியலிடவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஒரு கிரேக்க ekklesia-வில், அதாவது ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில், பெண்கள் பேசவே அனுமதிக்கப்படவில்லை என்ற உண்மைக்கு நான் இடம் ஒதுக்கவில்லை. இதற்கு மாறாக, கிறிஸ்தவ ekklesia-வில் பெண்கள், ஆவியானவரால் தாங்கப்பட்டு, அப்படிச் செய்ய ஊக்குவிக்கப்பட்டார்கள். இந்த அர்த்தத்தில், பவுல் கொரிந்துவின் சமூக வழக்கங்களுக்குள் சிறைப்பட்டிருக்கவில்லை: அவருடைய சொந்தக் கருத்தின்படி, சுவிசேஷம் உண்மையில் பெண்களைச் சில கலாச்சாரக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுவித்தது. ஆனால் பங்குகளிலுள்ள எல்லா வேறுபாடுகளும் இதனால் நீக்கப்பட்டுவிட்டன என்று இதற்கு அர்த்தமல்ல. நிலைத்திருக்கும் வேறுபட்ட பங்குகள், பவுலுக்கு, படைக்கப்பட்ட இந்த ஒழுங்கிலுள்ள வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி – "ஏற்கனவே இப்போது" என்பதற்கும் "இன்னும் இல்லை" என்பதற்கும் இடையிலான இழுவிசையில், இறுதிக்கால ஆவியானவர் அருளப்பட்டதற்கும், யாரும் கொள்வனையும் கொடுப்பனையும் இல்லாத எல்லாவற்றின் நிறைவுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் – என்று புதிய ஏற்பாட்டின் பரந்த அடிப்படையில் வாதிட நான் ஆயத்தமாயிருப்பேன்.

ஐந்தாவது, இந்த விளக்கம் சரியானதாக இருந்து, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே கவனிக்கப்பட வேண்டிய சில பங்கு வேறுபாடுகள் இருந்தால், இந்தப் போதனை நம்முடைய நன்மைக்காகவே, நம்மை அடிமைப்படுத்துவதற்காக அல்ல என்பதை உணர்வது முக்கியம். இது நான் விரிவாகப் பேச விரும்பும் ஒரு தலைப்பு; ஆனால் இங்கே அதை மேலும் விரிவுபடுத்தமாட்டேன்.

Copyright 1997 Council on Biblical Manhood and Womanhood (CBMW). எல்லா உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை.

HJR-இன் கருத்து: பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக முன்பு நான் கார்சனின் புத்தகங்களைக் கண்டுபிடித்தபோது, அது ஒரு புதையலைக்

கண்டெடுத்ததுபோல இருந்தது. தேவனுடைய வார்த்தைக்கு உண்மையாயிருப்பதோடு இணைந்த அவருடைய சிந்தனைக் கூர்மையும், அவருடைய சிந்தனை ஆழமும் இன்னும் என்னைக் கவர்கின்றன. நான் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்ட வில்லியம் கெல்லியோடு (William Kelly) அவரை ஒப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மையில், காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், கெல்லியின் பலவீனங்களையும் அவர் பகிர்ந்துகொள்கிறார்.

இந்த இரண்டு வசனங்களையும் அவற்றின் சந்தர்ப்பத்தில் விளக்கும்போது, பவுல் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய எந்தக் கலாச்சாரப் பின்னணியையும் முற்றிலும் தவிர்த்துவிட கார்சனால் முடிகிறது. உண்மையில் அவர் ஒரு முரணற்ற விளக்கத்தைத் தருகிறார்; ஆனால் அது மௌனத்தை முழுமையானதாக்கவில்லை; மாறாக (உதாரணமாக வித்தரிங்டனைப் (Witherington) போல) தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதற்கு மட்டுமே அதை வரம்புக்குட்படுத்துகிறது. முக்கிய வாதம் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு. நியாயப்பிரமாணம் என்பது, ஆண் முதலில் படைக்கப்பட்டான், பெண் அவனுக்குத் துணையாகப் படைக்கப்பட்டாள் என்ற உண்மையைக் குறிக்கிறது என்கிறார் அவர். இது ஒரு கட்டமைப்பு சார்ந்த, படிநிலை ஒழுங்கையும் பங்குப் பகிர்வையும் உருவாக்கியது; அதில் பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறாள். அவள் ஆணுக்குப் போதிக்கக் கூடாது என்பதற்கு இதுவே காரணம். ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தின் மதிப்பீடு, அறியப்பட்ட அப்போஸ்தலிக்கப் போதனையின் அடிப்படையிலும் அதன் மூலமாகவும் நடைபெறுகிறது. (இங்கே ஒரு கேள்வி எழுகிறது: ஒரு பெண் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம் என்று கார்சன் ஒப்புக்கொள்கிறார். அப்படியானால், அவள் தன் சொந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தை மதிப்பிடலாமா? அப்படிப்பட்ட நிலையில் அவள் எந்த ஆணுக்கும் "போதிப்பதில்லை", ஒரு பெண்ணுக்கே போதிக்கிறாள்.)

இந்த விளக்கம் மிகவும் தர்க்கரீதியாகத் தோன்றினாலும், பின்வருவனவற்றைச் சிந்திக்கும்படி முன்வைக்கிறேன், அல்லது பின்வரும் ஆட்சேபனைகள் எனக்கு உண்டு:

வசனம் 34-ஐ ஒரு முழுமையான மௌனக் கட்டளையாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்; அது 1 கொரிந்தியர் 11:5-க்கும் 14-ஆம் அதிகாரம் முழுவதற்கும் முரணானதாகவும், அதனால் அர்த்தமற்றதாகவும் இருந்தாலும்கூட.

கார்சனின் விளக்கம் ஒரு முன்னுகத்தின் மேல் நிற்கிறது; அது இல்லாமல் அவர் இந்த விளக்கத்துக்கு வந்திருக்கமாட்டார்: பெண் ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பது சிருஷ்டிப்பிலேயே அமைந்தது, அதாவது தேவன் விரும்பியது என்பதே அது. அப்படி இல்லையென்றால், இந்த இரண்டு வசனங்களையும் அவர் விளக்குவதுபோல அவரால் விளக்க முடியாது.

இங்கேதான் கருத்துக்கள் பிரிகின்றன. ஆதியாகமம் 2-ஆம் அதிகாரத்திலிருந்து, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே நிலை சார்ந்த இப்படிப்பட்ட ஒரு வேறுபாட்டை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ காண முடியாது. மாறாக, அதற்கு நேர் எதிரானதையே காண முடியும்!

1 கொரிந்தியர் 11-ஆம் அதிகாரத்திலிருந்தும் இதைப் பெற முடியாது; இங்கேயும் நேர் எதிரானதுதான். இந்த அதிகாரத்தின் மையக் கூற்று இதுதான் (1 கொரிந்தியர் 11:11-12):

11 ஆயினும் கர்த்தருக்குள் ஆண் இல்லாமல் பெண்ணும் இல்லை, பெண் இல்லாமல் ஆணும் இல்லை. 12 ஏனெனில் பெண் ஆணிலிருந்து உண்டானதுபோல, ஆணும் பெண்ணின் மூலமாக உண்டாகிறான்; ஆனால் எல்லாம் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது.

ஆண் தலையாக இருப்பது அவனுடைய அதிகாரத்தைக் காட்டவில்லை; இந்த வசனத்தின் உண்மையையே காட்டுகிறது: பெண் ஆணிலிருந்து எடுக்கப்பட்டாள், அல்லது உண்டானாள்; அவள் அவனுக்குத் துணையாக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறாள் – அடிபணிந்தவளாக அல்ல, சம நிலையில், சமமானவளாக.

1 தீமோத்தேயு 2-ஆம் அதிகாரத்திலிருந்து சமமின்மையைப் பெற முடியும் என்று ஒருவர் நினைக்கலாம். 1 கொரிந்தியர் 14-இன் இரண்டு வசனங்களும் எவ்விதத்திலும் எளிதானவை அல்ல என்று கார்சன் சொன்னால், இந்தப் பகுதிக்கு அது இன்னும் அதிகமாகப் பொருந்தும்.

11 ஒரு பெண் எல்லாக் கீழ்ப்படிதலோடும் அமைதியில் கற்றுக்கொள்ளட்டும். 12 ஆனால் ஒரு பெண் போதிக்கவோ, ஆணின் மேல் ஆளுகை செய்யவோ நான் அனுமதிக்கவில்லை; அவள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும். 13 ஏனெனில் ஆதாம் முதலில் உருவாக்கப்பட்டான், பிறகு ஏவாள்; 14 ஆதாம் ஏமாற்றப்படவில்லை, பெண்ணோ ஏமாற்றப்பட்டு மீறுதலில் விழுந்தாள்.

1 தீமோத்தேயு நிருபம் காட்டுவதுபோல, எபேசு சபையில் பெரிய பிரச்சினைகள் இருந்தன என்பது வெளிப்படை. மற்றவற்றோடு, இங்கே கோரப்படுவதற்கு நேர் எதிரானதைச் செய்த ஒரு குறிப்பிட்ட பெண் அங்கே இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அவள் முதலில் கற்றுக்கொள்ளவில்லை; மாறாக அகந்தையோடு போதித்தாள்; ஒருவேளை தவறான போதனையையும் போதித்தாள்.

ஆகவே அவள் தன் கணவனுக்கும், தான் போதித்த வேறு எந்த ஆணுக்கும் துணையாக இருக்கவில்லை. இங்கே "ஆளுகை செய்தல்" என்பது போதக அதிகாரம் அல்ல; ஆரோக்கியமான அல்லது தேவன் விரும்பிய அதிகாரமும் அல்ல. அது அதிகாரத்தைத் தன் கையில் பறித்துக்கொள்வது என்றே

பொருள்படுகிறது; இப்போது ஆங்கில வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளிலும் இது காணப்படுகிறது.

ஆதாம் முதலில் படைக்கப்பட்டான் என்பது எந்த அதிகாரத்தையும் உண்டாக்குவதில்லை. மிருகங்களும் அவனுக்கு முன்பே படைக்கப்பட்டன. எபேசுவிலுள்ள இந்தப் பெண்ணுக்கு உதாரணமாகப் பவுல், ஏமாற்றப்பட்ட ஏவாளைக் குறிப்பிடுகிறார். இதன் மூலம் இந்தப் பெண்ணுக்கு என்ன நடந்தது என்பதையும், இறுதியில் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் என்ன நடக்கக்கூடும் என்பதையும் அவர் விவரிக்கிறார். எல்லாரும் வஞ்சிக்கப்படக்கூடும்.

ஏவாள் இன்னும் இல்லாதிருந்தபோதே ஆதாம் கட்டளையைப் பெற்றான். அவன் அவளுக்கு இன்னும் நன்றாகப் போதித்திருக்க வேண்டும்; அவளும் ஒருவேளை இன்னும் நன்றாகப் போதிக்கப்பட இடம் கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

இதிலிருந்து பெண்களுக்கான ஒரு பொதுவான போதனைத் தடையைப் பெறுவது, மென்மையாகச் சொன்னால், நம்பத்தக்கதல்ல; பெண்கள் போதித்தார்கள் என்று உணர்த்தும் வேறு பகுதிகளுக்கும் (பிரிஸ்கில்லாள் (Priscilla) முதலியோர்) அது முரணானது.

இறுதியாக: "வெட்கக்கேடானது" என்ற சொல்லைக் கார்சன் எப்படி விளக்குகிறார் என்பது திறந்தபடியே இருக்கிறது. அப்படியானால், ஒரு பெண் ஒரு ஆணின் தீர்க்கதரிசனத்தை மதிப்பிட்டால் அது வெட்கக்கேடானதா? ஒரு பெண்ணின் தீர்க்கதரிசனத்தை அவள் மதிப்பிட்டாலும் அப்படியா? தேவனுக்கு முன்பாக வெட்கக்கேடானதா, அல்லது கலாச்சாரச் சந்தர்ப்பத்துக்கா?

எக்கார்ட் J. ஷ்னாபெல் (Eckhard J. Schnabel)

Schnabel, E. J., Der erste Brief des Paulus an die Korinther

Historisch-Theologische Auslegung Neues Testament, SCM R. Brockhaus/Brunnen Verlag, Witten/Gießen, பதிப்பு 4, 2018

34 பெண்கள் சபைக் கூடுகைகளில் மௌனமாயிருக்கட்டும் என்ற அறிவுறுத்தலைச் சிலர், பொது ஆராதனைகளில் பெண்கள் பேச்சு மூலமான பங்களிப்புகளால் பங்கெடுக்கவே கூடாது என்று புரிந்துகொள்கிறார்கள். வேறு சிலர் இந்தக் கூற்றை எந்த அளவுக்குப் பிரச்சினைக்குரியதாகக் கருதுகிறார்கள் என்றால், இந்த அறிவுறுத்தலைப் பவுல் கொடுத்திருப்பார் என்று அவர்கள் நம்புவதில்லை; அதன் விளைவாக வசனங்கள் 34-35 பவுலுடையதல்லாத ஒரு விளக்கக் குறிப்பாக நீக்கப்படுகின்றன.

முதல் நிலைப்பாடு பண்டைய சபை முதல் சீர்திருத்தவாதிகள் வரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டது; ஆனால் லூத்தர் (Luther), ஸ்பேனர் (Spener), ட்சின்ஸென்டார்ஃப் (Zinzendorf) முதலியோர் விதிவிலக்குகளை அனுமதித்தார்கள்; உதாரணமாக, ஆண்கள் யாரும் இல்லாத சூழ்நிலைகளில். சில கிறிஸ்தவக் குழுக்களும் சபைப் பிரிவுகளும் இன்றுவரை இந்த நிலைப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து, உதாரணமாக வேத வாசிப்பில் பங்கெடுப்பதிலிருந்தோ, திருவிருந்தில் பங்கெடுப்பதிலிருந்தோ பெண்களை விலக்குகின்றன. வசனங்கள் 34-35 நம்பகமானவை என்று கருதும் சில விளக்கவுரையாளர்கள் (ஆண்களும் பெண்களும்), இந்தக் கூற்றுகளில் பவுலின் பெண் வெறுப்பு மனப்பான்மைக்கும், பொதுவாக வேதாகமத்தின் ஆண் ஆதிக்கவாதத்துக்கும் ஒரு சான்றைக் காண்கிறார்கள்.

பல விளக்கவுரையாளர்கள் mulier-taceat பகுதி என்று அழைக்கப்படுவதைப் பவுலுடையதல்லாத ஒரு விளக்கக் குறிப்பாக அல்லது இடைச்செருகலாக நீக்குகிறார்கள் – வசனங்கள் 34-35-ஐயோ, அல்லது வசனங்கள் 33b-35-ஐயோ, அல்லது வசனங்கள் 33b-36-ஐயோ. மூலம் சார்ந்த இந்தத் திறனாய்வுச் செயல்பாட்டுக்குப் பாடத் திறனாய்வு சார்ந்த காரணங்களும் இலக்கியத் திறனாய்வு சார்ந்த காரணங்களும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. கையெழுத்துப் பிரதிச் சான்றுகளைப் பற்றிய விவாதத்துக்கு, மேலே "பாடத் திறனாய்வுக் குறிப்புகள்" என்பதன் கீழ் பார்க்கவும்: வழக்கமான அளவுகோல்களைப் பயன்படுத்தினால், இந்த வசனங்கள் நிருபத்தின் மூலப் பாடத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. இலக்கியத் திறனாய்வுக் காரணங்கள் பின்வருவனவற்றைப் பற்றியவை: 1. வசனங்கள் 34-35 சிந்தனை ஓட்டத்தைத் தடுக்கின்றன என்ற வாதம்; 2. அந்நியபாஷை பேசுதல், தீர்க்கதரிசனம், சபையின் பக்திவிருத்திக்கு அவற்றின் பங்களிப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசப்படும் சந்தர்ப்பத்தைப் பற்றிய குறிப்பு; ஆனால் வசனங்கள் 34-35-இல் இவற்றில் எதைப் பற்றியும் பேச்சில்லை என்கிறார்கள்; 3. பவுலுடையதல்லாதவை என்று சொல்லப்படும் சொற்றொடர்கள்; 4. **வசனங்கள் 34-35-க்கும் 11:5-க்கும் இடையிலான முரண்பாடு; இது தீர்மானமான வாதமாகக் கருதப்படுகிறது, "வெளிப்படையானது" என்று அழைக்கப்படுகிறது; அது "எந்த விதத்திலும் தீர்க்கப்பட முடியாது" என்ற தீர்ப்போடு அடிக்கடி இணைக்கப்படுகிறது**. வசனங்கள் 34-35-இன் கூற்று பவுலிடமிருந்தே வந்திருந்தாலும் அதற்கு "இறையியல் நியாயத்தன்மை" இருக்காது, ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட நடைமுறை அறிவுரைக்குத் தேவையான தெளிவான நியாயம் அதில் இல்லை என்ற கூற்று வெளிச்சம் தருகிறது. இந்த ஆட்சேபனைகளுக்கு வேத விளக்கவியலின் போக்கில் பதிலளிக்கப்படுகிறது.

தற்போதுள்ள ஓர் ஆவணத்தின் மூலப் பாடத்தைச் சேர்ந்தது என்பது வெளிப்படையாக இருக்கும் ஒரு பகுதியை விளக்கக் குறிப்பாக நீக்குவது எப்போதும் விரக்தியின் செயலே. இறையியல் நிலைப்பாடுகளோ political correctness-ஓ இலக்கிய நம்பகத்தன்மை பற்றிய கேள்விகளுக்குப் போதுமான நம்பகத்தன்மையுடன் பதிலளிக்கக்கூடிய அளவுகோல்கள் அல்ல. விளக்கவியலாளர்கள் தாங்கள் விளக்க வேண்டிய பாடத்தைத் தாங்களே உருவாக்குவதில்லை; அவர்கள் பாடத்தைக் கண்டடைகிறார்கள்; முடிந்தவரை நன்றாக அதை விளக்க வேண்டும். ஆசிரியரின் இதுபோன்ற கூற்றுகளோடு ஒப்பிடுவதன் மூலமும் கவனமான சந்தர்ப்ப ஆய்வுகளின் மூலமும் கண்டடைய எதிர்பார்க்கும் தீர்வுகளைத் தேடுவது வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு இயல்பானதே. **கடினமான பகுதிகளில், நம்பத்தக்கவையாக, ஆனால் ஒருவேளை முழுமையாகத் திருப்தியளிக்காதவையாக இருக்கும் விளக்கங்களோடு சில சமயங்களில் திருப்தியடைய வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கடினமான பகுதியை நீக்குவது ஓர் ultima ratio (கடைசி வழி); பல (பழமைவாதிகள் மட்டுமல்லாத) விளக்கவியலாளர்களின் தீர்ப்பின்படி, வசனங்கள் 34-35 விஷயத்தில் அது தேவையற்றது.**

வசனங்கள் 34-35-ஐப் பவுலின் பாடமாக விளக்க முயலும் சில பரிந்துரைகள் நம்பத்தக்கவை அல்ல.

1. 11:5-இலும் 14:34-35-இலும் உள்ள கூற்றுகள் கொரிந்தியருடனான கடிதப் போக்குவரத்தின் வெவ்வேறு கட்டங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன; மௌனக் கட்டளை பிற்கால நிருபத்தைச் சேர்ந்தது; அதில் பவுல், புதிய தகவல்களின் அடிப்படையில், கொரிந்துவிலுள்ள உற்சாக வெறியைத் தணிக்கக் கடுமையான நடவடிக்கைகளுக்குத் தள்ளப்பட்டதாக உணர்ந்தார். பிரச்சினைக்குரிய பிரிப்புக் கருதுகோளைத் தவிர, 11:16-இலும் 14:33b-இலும் மற்ற சபைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதன் மேல் இந்த விளக்கம் தோல்வியடைகிறது.

2. வசனங்கள் 34-35-இன் பாடம் பவுலால் எழுதப்பட்டது; ஆனால் அவருடைய கருத்தாக அல்ல, மாறாகக் கொரிந்தியரின் கடிதத்திலிருந்து ஒரு **மேற்கோளாக**; அதில் ஆண் ஆதிக்கவாதிகள் பெண்கள் பேசுவதைத் தடைசெய்ய விரும்பினார்கள்; வசனம் 36-இல் அவர் இந்த நிலைப்பாட்டை நிராகரிக்கிறார். **வசனங்கள் 34-35 ஒரு மேற்கோள் என்றும், வசனம் 36 பவுலின் கருத்துரை என்றும் வாசகருக்குத் தெரிவிக்கும் எந்தக் குறிப்பும் பாடத்தின் வார்த்தைகளில் இல்லை.**

3. 11:5-இல் பவுல் பெண்களின் பங்கேற்புக்கு ஒரு சலுகை அளிக்கிறார்; ஆனால் விருப்பமின்றி, தலைமூடுதல் அல்லது தலைமுடி அலங்காரம் பற்றிய கேள்வியின் சந்தர்ப்பத்தில் மட்டும்; 14:34-35-இல் அவருடைய

உண்மையான கருத்தைக் கேட்கிறோம். ஆனால் 11:5 ஒரு சலுகை என்பதை வார்த்தைகளைக் கொண்டோ சந்தர்ப்பத்தைக் கொண்டோ உறுதிப்படுத்த முடியாது.

4. 11:5 தனிப்பட்ட வீட்டு ஜெபக் கூட்டங்களைப் பற்றியது; 14:34-35 பொது ஆராதனையைப் பற்றியது. ஆனால் 11-ஆம் அதிகாரம் முழுவதும் சபையின் கூடுகைகளைப் பற்றியதே; அக்காலத்தில் சபை வீடுகளில் கூடியது; அதாவது, வீட்டுக் கூடுகைகளுக்கும் சபைக் கூடுகைகளுக்கும் இடையே எந்த வேறுபாடும் இருக்கவில்லை.

5. 11:5-இல் பகிரங்கமாகத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம் என்று சொல்லப்படுவது திருமணமாகாத பெண்களைப் பற்றியது; 14:34-35-இல் திருமணமான பெண்களைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. இரண்டுமே பாடத்திலிருந்து அவசியமாக எழாத ஊகங்கள்; குறிப்பாக 11:5-ஐப் பொறுத்தவரை நம்பத்தக்கவை அல்ல.

6. சீர்திருத்தவாதிகளிடமும் பக்திவாதிகளிடமும் (Pietisten) அடிக்கடி காணப்படும் விளக்கம்: 11:5-இல் பகிரங்கமாக ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் அனுமதிக்கப்பட்ட பதவி வகிக்கும் பெண்களைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது; 14:34-35-இல் சபைப் பதவி இல்லாத பெண்களைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட வேறுபாடு பாடத்தில் தெரிவதுமில்லை, முதல் நூற்றாண்டின் கிறிஸ்தவச் சபைகளுக்கு நம்பத்தக்கதுமில்லை.

7. பவுல் ரபீக்களின் பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றுகிறார்; அதன்படி பெண்கள் ஆராதனையில் அதிகாரப்பூர்வப் பணிகளை ஏற்கவில்லை, போதனை இல்லத்தில் கேள்விகள் கேட்கவும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. தொடர்புடைய ரபீக்களின் நூல்களின் காலத்தை நிர்ணயிப்பதிலுள்ள பிரச்சினையைத் தவிர, இந்த விளக்கமும் வலுவானதல்ல: 1 கொரிந்தியரில் பவுல் எங்குமே அதிகாரப்பூர்வப் பணிகளுக்கும் அதிகாரப்பூர்வமற்ற பணிகளுக்கும் இடையே வேறுபாடு காட்டவில்லை.

8. 14:34-35-இல் பவுல் தடுப்பது, பெண்களின் இடையூறான **குறுக்கீட்டுப் பேச்சையோ குறுக்கீட்டுக் கேள்விகளையோ** தான்; பெண்களின் ஆவியானவரால் உண்டான ஜெபத்தையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும் அல்ல. வசனம் 33b முதல் ஆராதனை ஒழுங்கு பற்றிய வேறொரு பிரச்சினை கையாளப்படுகிறது என்பதை இந்த விளக்கம் முன்னுகித்துக்கொள்கிறது; அது பாடத்தில் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை. **குறுக்கிட்டுப் பேசும் ஆண்களையும் நன்றாகவே கற்பனை செய்ய முடியும் என்பதால், பவுல் ஏன் குறுக்கிட்டுப் பேசும் பெண்களைப் பற்றி மட்டும் பேசுகிறார் என்பதும் தெளிவாகவில்லை.**

9. சபையில் பெண்களின் வெவ்வேறு பங்குகளைப் பற்றிப் பவுல் பேசுகிறார், அவை இரண்டு சமூக அனுபவங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்ற பரிந்துரை அதிக நம்பத்தக்கது: 11:5 ஆராதனையில் ஜெபிப்பதையும் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதையும் பற்றியது; 14:34-35 ஆண்களின் ஆலோசனைக் கூட்டங்களையும் போதனை உரையாடல்களையும் பற்றியது. E. மற்றும் W. ஷ்டேகெமன் (Stegemann) தரும் இந்த விளக்கம், **ஆண்களின் கனம் பற்றிய கருத்துகளும் பெண்ணின் வெட்கமும் பங்கு வகிக்கும் கலாச்சார மரபுகள் இங்கே ஒரு பங்கு வகிக்கின்றன** என்பதைச் சரியாக அடையாளம் காண்கிறது; "ஆராதனை நிகழ்வுகளுக்கும்" "ஆலோசனைக் கூட்டங்களுக்கும்" இடையிலான வேறுபாடு நம்பவைப்பதாக இல்லை; மேலும் "போதனை உரையாடல்கள்" என்று விவரிக்கப்படும் இந்த "ஆலோசனைக் கூட்டங்கள்", வெட்கத்துக்கான காரணத்தைப் போலவே மங்கலாகவே இருக்கின்றன. **11-ஆம் அதிகாரத்தின் சந்தர்ப்பத்தில் வசனங்கள் 34-35-ஐப் புரிந்துகொள்வதற்கான திறவுகோல் பின்வரும் குறிப்புகளே: 1. அதிகாரம்: வசனம் 34-இல் பவுல் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றிப் பேசுகிறார், 11:2-12-இல் ஆண் பெண்ணுக்குத் "தலை" என்று பேசுகிறார்; 2. பெண்கள் "வீட்டில்" கேட்கக்கூடிய ஆண்களோடு அவர்களுக்கு உள்ள உறவு (வசனம் 35); 3. வெட்கக்கேடு (αἰσχρός, வசனம் 35). வசனங்கள் 34-35 கலாச்சாரக் கேள்விகள் பங்கு வகிக்கும் விஷயங்களைப் பற்றியவை என்பது வெளிப்படை; அவற்றில், ஒரு பெண்ணுக்கும் அவளுக்குப் பொறுப்பான ஆணுக்கும் – கணவனோ, தகப்பனோ, ஒரு பாதுகாவலனோ – இடையிலான உறவும், பொது நடத்தைக்கும் "வீட்டில்" நடத்தைக்கும் இடையிலான வேறுபாடும் தீர்மானமானவையாக இருந்தன.** உடனடியாக முந்தைய சந்தர்ப்பம் தீர்க்கதரிசனப் பேச்சை மதிப்பிடுவதைப் பற்றியது (வசனங்கள் 29-33); தொடர்ந்து வரும் சந்தர்ப்பத்திலும் வசனம் 37-இல் தீர்க்கதரிசிகள் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். **ஆகவே பின்வரும் விளக்கமே மிக அதிக நம்பத்தக்கது. கொரிந்து சபையில், தீர்க்கதரிசனங்கள் சோதிக்கப்பட்டு மதிப்பிடப்பட்ட செயல்முறையில் பெண்கள் பங்கெடுத்தார்கள் (வசனம் 29).** அவர்களுக்குத் தாங்களே தீர்க்கதரிசனப் பேச்சின் வரம் இருந்ததா என்பது சாத்தியமே, ஆனால் இந்த மறுகட்டமைப்புக்கு அது அவசியமில்லை. இந்த மதிப்பீடுகளின் போக்கில், தங்கள் கணவர்களோ தகப்பன்களோ பாதுகாவலர்களோ தெரிவித்த தீர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றிப் பெண்கள் தீர்ப்புச் சொன்ன நிகழ்வுகள் இருந்தன. **pater familias (குடும்பத் தலைவனை) விமர்சனத்தோடு கேள்விக்குட்படுத்துவது, கணவனுடைய அல்லது தகப்பனுடைய**

அதிகாரத்துக்கு எதிரான அவமதிப்பாகவும் (αἰσχρός), குடும்பத்தின் ஒழுங்கையும் அதன் மூலம் சபையின் ஒழுங்கையும் சீர்குலைப்பதாகவும் உணரப்பட்டிருக்கும். குடும்பத்துக்கும் சபைக்கும் கண்ணியத்தைக் காத்துக்கொள்வதற்காக, தங்கள் கணவர்கள், தகப்பன்கள் அல்லது பாதுகாவலர்களின் தீர்க்கதரிசனங்களைப் பற்றித் தங்களுக்கு இருக்கும் கேள்விகளை வீட்டில் கேட்கும்படி பவுல் பெண்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

இந்த விளக்கத்துக்கு எதிரான ஒரு பிரபலமான ஆட்சேபனை, இவை எல்லாம் பாடத்தில் இவ்வளவு துல்லியமாக எழுதப்படவில்லை என்ற குறிப்பு. இது சரியே; ஆனால் **முன்னுகிக்கப்படும் கருதுகோள்களுக்குப் பாடத்தில் தெளிவான ஆதாரக் குறிப்புகள் உள்ளன (பெண்கள், ஆண்/கணவன், வீடு, வெட்கக்கேடு); அவை வரலாற்று ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாகவும் நம்பத்தக்கவை.** "ஏன் வசனம் 29b மட்டுமே இலக்காக இருக்க வேண்டும், தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும் தகுதி அதை மதிப்பிடக்கூடிய தகுதியையும் ஏன் உள்ளடக்கக் கூடாது என்பதை நியாயப்படுத்துவது கடினம்" என்ற W. ஷ்ராகேயின் (Schrage) ஒரே ஆட்சேபனை வலுவானதல்ல; சமகாலச் சமுதாயத்தில் தீர்மானமான முக்கியத்துவம் கொண்டிருந்த, பெண்களின் பொது நடத்தைக்கான அளவுகோல்களை அது கவனிக்கத் தவறுகிறது.[39]

பெண்கள் **கீழ்ப்படிந்திருக்கட்டும்** (ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν). எதிர்நிலை இணைப்புச் சொல்லாகிய ἀλλά, **பெண்களின் மௌனம், பெண்கள் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பதோடு தொடர்புடையது, ஆகவே அது "திட்டவட்டமாகவோ" "பொதுவாகவோ" சொல்லப்படவில்லை** என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி (καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει) என்ற சொற்றொடர் பலரால் ஆதியாகமம் 3:16-ஐக் ("உன் ஆசை உன் புருஷனைப் பற்றியிருக்கும், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்") குறிப்பதாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது; ஆனால் அது கடினம், ஏனெனில் அங்கே பெண்ணின் மௌனத்தைப் பற்றியோ பெண்ணின் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றியோ பேச்சில்லை. எண்ணாகமம் 12:1-15-உம் தொடர்புடைய பகுதியாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது: தீர்க்கதரிசன வரம் பெற்றிருந்த மிரியாம், மோசேயின் அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தியபோது தேவனால் தண்டிக்கப்பட்டாள்; ஆனால் மோசேயைக் கேள்விக்குட்படுத்திய ஆரோன் தண்டிக்கப்படவில்லை. பொது ஆராதனைக் கூடுகைகளில் பெண்கள் பேசவில்லை என்ற உண்மைக்கு ரபீக்களின் வேத விளக்கவியல் உபாகமம் 22:16-ஐ ("அப்பொழுது பெண்ணின் தகப்பன் மூப்பரை நோக்கி" சொல்ல வேண்டும்) ஆதாரமாகக் காட்டியது; Sifre Deut 22,16 §235 (117b)-இல் இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: "இதிலிருந்து, ஆணின்

இடத்தில் (அல்லது: ஆணுக்குப் பதிலாக) பேசுவதற்குப் பெண்ணுக்கு உரிமை இல்லை என்பது விளங்குகிறது". பவுல் பொதுவாகச் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை (ஆதியாகமம் 2) சுட்டிக்காட்டுகிறார் என்ற விளக்கமே அதிக நம்பத்தக்கது.

இது பொதுவாகப் பேசுவதைப் (λαλεῖν) பற்றியது அல்ல; "வெட்கக்கேட்டை" (αἰσχρόν ἐστιν) கொண்டுவரும், அதாவது தகாத, அவமானகரமான, அவதூறான பேச்சைப் பற்றியதே. 11:5-இல் பவுல், முக்காடிடாத தலையோடு ஜெபித்து, அதனால் தங்கள் "தலையை" அவமானப்படுத்தும், அதாவது தங்கள் (கணவனாகிய) ஆணுக்கு அவமானம் கொண்டுவரும் பெண்களைப் பற்றிப் பேசினார். இங்கேயும் அதே கலாச்சாரச் சந்தர்ப்பமே உள்ளது: சபைக் கூடுகையின் பொது அரங்கில், பெண் (கணவனாகிய) ஆணின் கனத்தைப் புண்படுத்தி, அதனால் அவனுக்கு அவமானம் உண்டாக்கக் கூடாது.

ஒரு பெண் ஆராதனையில் ஜெபித்தால் அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தால், அவள் தன் கணவனுக்கு அவமானம் கொண்டுவருவதில்லை. ஆனால் விமர்சனக் கேள்விகளால் அவனுடைய தீர்க்கதரிசனப் பேச்சின் உண்மைத்தன்மையை அவள் சோதித்தால், அவள் நிச்சயமாக அவனுக்கு அவமானம் கொண்டுவருகிறாள் – குறுக்கு விசாரணை எப்போதும் சங்கடமான, அவமானப்படுத்தும் ஒரு காரியம்; அதிலும் அது எதிர்மறையான முடிவைக் கொண்டிருந்தால் இன்னும் அதிகமாக; ஆகவே (திருமணமான) பெண்கள் இந்தச் செயல்முறையில் பங்கெடுக்கக் கூடாது.

HJR-இன் கருத்து: ஷ்னாபெல் ஏற்கனவே குறிப்பிடாத அல்லது சிந்தித்துப் பார்க்காத எதையாவது அவருடைய ஆய்வுகளோடு சேர்க்க முடிவது அரிது. அவருடைய விளக்கவுரைகள் பெரிய ஆதாயம். இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட எல்லா வல்லுநர்களிடமும் வாதங்களுக்கு வெவ்வேறு எடை கொடுக்கப்படுகிறது; அதனால் வெவ்வேறு முடிவுகளும் வருகின்றன. அவருடைய விளக்கம் நம்பத்தக்கது; ஆனால் அவரே ஒப்புக்கொள்வதுபோல, அது பாடத்திலிருந்து அவ்வளவு நேரடியாக வெளிவருவதில்லை. எல்லா விளக்க முயற்சிகளிலும் ஒருவேளை இதுவே சிறந்தது. இந்த நிருபத்தின் வேறு சில இடங்களைப் போல இந்தப் பகுதியும் ஒரு மேற்கோளாக இருக்கக்கூடும் என்ற சாத்தியத்தை, நம்பத்தக்க நியாயம் இல்லாமல் அவர் ஒதுக்கிவிடுகிறார். இந்த வசனங்களுக்கும் அவற்றின் சுற்றுப்புறத்துக்கும் இடையிலான முரண்பாடும், அவற்றின் நம்பகத்தன்மை பற்றிய சந்தேகங்களும் அவரிடம் போதுமான இடத்தைப் பெறவில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. எப்படியானாலும், எப்படித் திருப்பிப் புரட்டினாலும், இது ஒரு முழுமையான மௌனக் கட்டளையாக இருக்க முடியாது என்பது அவருக்குத் தெளிவாக இருக்கிறது.

சுருக்கமும் தனிப்பட்ட முடிவுகளும்

இந்த இரண்டு வசனங்களின் விளக்கம் பற்றி நான்கு முக்கிய நிலைப்பாடுகள் (வேறுபாடுகளுடன்) உள்ளன:

- ஆராதனையில் பெண்களின் முழுமையான மௌனம்
- நிபந்தனைக்குட்பட்ட அல்லது சூழ்நிலை சார்ந்த மௌனம், அல்லது பொருத்தமான பங்கேற்பு (ஆண்களிடமும் இதுவே கோரப்படுகிறது) – சிலரிடம் ஒரு கட்டுப்பாடு: போதித்தல் இல்லை, ஆகவே தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுதலும் இல்லை
- இது ஒரு மேற்கோள்; அதை மறுப்பதற்காகவே பவுல் அதைக் குறிப்பிடுகிறார்.
- இது பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டது; உண்மையில் பவுலுடையது அல்ல.

இந்த வேறுபாடுகளில் எதுவுமே 100 % உறுதியானதோ பிரச்சினையற்றதோ அல்ல! உள்ளடக்க ரீதியாக, முந்தைய பங்களிப்புகளோடு என்னால் எதையும் சேர்க்க முடியாது. நான் ஒரு மேற்கோள் என்பதற்கோ, ஒரு விளக்கக் குறிப்பு, அதாவது பவுலுடையதல்லாத ஒரு சேர்ப்பு என்பதற்கோ சாய்கிறேன். என் முக்கியக் காரணம்:

என் கருத்தில், வசனம் 34 ஒரு முழுமையான மௌனக் கட்டளை. பெண்கள் கேள்விகள் கேட்கக்கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை (வசனம் 35). அவர்கள் கேள்விகள் கேட்கக்கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றால், எனக்கு அதன் அர்த்தம்: முழுமையான மௌனம்.

ஆனால் 14-ஆம் அதிகாரத்தின் சந்தர்ப்பத்திலும் முழு நிருபத்தின் சந்தர்ப்பத்திலும் அது சாத்தியமில்லை. குறிப்பாக 1 கொரிந்தியர் 11:5 ஓர் அடிப்படைக் கூற்று. அது கூடுகைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் உள்ள பொதுவான நடைமுறையை விவரிக்கிறது. ஆண்களும் பெண்களும் பெறும் ஆவிக்குரிய வரங்களும், பொது ஆசாரியத்துவமும் (ஆனால் கொரிந்தியர் நிருபம் இதை வெளிப்படையாகக் கையாளவில்லை) இதன் பின்னணி. முழுப் புதிய ஏற்பாட்டிலும் இது சாத்தியமில்லை. இயேசு பெண்களோடு நடந்துகொண்ட விதம் இதற்கு எதிராகப் பேசுகிறது. பவுலுக்குப் பெண் உடன்ஊழியர்கள் இருந்தார்கள் என்பதும், அவர் அவர்களுடைய ஊழியங்களை விவரிக்கும் விதமும் இதற்கு எதிராகப் பேசுகின்றன.

குறிப்பிடப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை – ஆதியாகமம் 2 அல்லது 3-ஆம் அதிகாரத்தோடு உள்ள தொடர்புகள் மிகவும் தெளிவற்றவை; அவையே ஆணாதிக்கத் திசையிலான ஒரு விளக்கம். இப்படிச் செய்வதால், பாலினங்களுக்கு இடையிலான உறவு சமச்சீராக அல்ல, சமச்சீரற்ற-படிநிலையாக நிர்ணயிக்கப்படுகிறது; அதன் மூலம் கீழ்ப்படிதலும்

மௌனமும் நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன. முதல் மனிதர்களின் உறவைச் சமநிலையாக விளக்கினால், இந்த நியாயங்கள் தாமாகவே சரிந்துவிடுகின்றன. புதிய ஏற்பாட்டில் கீழ்ப்படிதல் எப்போதும் பரஸ்பரமானது; தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும் அவருடைய சபையிலும் அது ஒருபோதும் படிநிலை வேறுபாடுகளால் நியாயப்படுத்தப்படுவதில்லை. கிறிஸ்துவுக்குள் அவை நீக்கப்பட்டுவிட்டன – உலகத்திலும் அதன் உறவுகளிலும் அல்ல, ஆனால் ஏற்கனவே புதிய சிருஷ்டியாக விளங்கும் சபையில் நீக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே ஆதியாகமம் 2, 3-இல் தவறுபவர் பவுலின் பகுதிகளை நன்றாக விளக்க முடியாது.

- இது ஒரு சேர்ப்பு என்றால், நல்ல விதைகளுக்கு நடுவே விதைக்கப்பட்டு முடிவுவரை வளரும் தவறான விதையைப் போல, அதாவது களைகளைப் போல இது எனக்குத் தோன்றுகிறது. என் கருத்தில், இந்த இரண்டு வசனங்களின் தாக்க வரலாறு ஒரு பேரழிவு. மௌனமாயிருக்கும் பெண்கள்தான் பழைய சர்ப்பம் விரும்புவது – இந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தம் என்னவாக இருக்கக்கூடும் என்று கண்டுபிடிப்பதற்காகச் செலவிடப்பட்ட கோடிக்கணக்கான மணிநேரப் படிப்பும் சண்டையும்கூட அப்படியே. தேவன் இதை அனுமதிக்க முடியுமா? நாம் புரிந்துகொள்ளாத இன்னும் எவ்வளவோ காரியங்களை அவர் அனுமதிக்கிறார்!
- ஒரு மேற்கோளாக இது நிச்சயம் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது; ஏனெனில் இவை பவுலின் வார்த்தைகளும் சிந்தனைகளும் அல்ல. ஆனால் அப்படியிருந்தாலும், என் கருத்தில், இந்த மேற்கோள் இந்த இடத்தில் நன்றாகப் பொருந்தவில்லை.
- இவை பவுலின் வார்த்தைகள் என்றால், அவர் முழுமையான மௌனத்தைக் குறித்திருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலையில், (கணவனுடைய) தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதற்கான தடையையே உடனடிச் சந்தர்ப்பத்தில் சிறந்த விளக்கமாக நான் கருதுவேன்.

“நேரம் முடிந்தது, ஒவ்வொருவரும் கலங்கி நோக்குகிறார்கள்,

திரை மூடியது, எல்லாக் கேள்விகளும் திறந்தே இருக்கின்றன.” (பெர்ட்டோல்ட் ப்ரெக்ட் (Bertolt Brecht) எழுதிய “Der gute Mensch von Sezuan” என்பதைத் தழுவி; இதே தலைப்பில் எர்வின் ஷ்மிட்டிடம் (Erwin Schmidt) கண்டெடுத்தது.)

சகோதரர் இயக்கத்தைப் பற்றி மீண்டும் ஒருமுறை

தனித்தனிப் பகுதிகளை வாசித்தவர், முழுமையான மௌனக் கட்டளையை முன்வைத்து, நடைமுறைப்படுத்தி, பாதுகாத்து வந்தது குறிப்பாகச் சகோதரர் இயக்கமே என்பதைக் கவனிப்பார். நானே இந்த இயக்கத்தில், “எக்ஸ்க்ளூசிவ்” (“Exklusive”) என்று அழைக்கப்படும் கிளையில் வளர்ந்தேன். 40 வயதில்தான், ஒரு

இடமாற்றத்துக்குப் பிறகு, ஒரு மிதமான கிறிஸ்தவச் சபைக்கு (கெம்ப்டன் (Kempten)) மாறினேன். அதுவரை நானே இந்தச் சகோதரர்-பதிப்பை ஆதரித்து வந்தேன். ஆனால் ஒப்புக்கொள்கிறேன், எனக்கு நினைவு தெரிந்த காலம் முதல் இது எனக்கு எப்போதும் சந்தேகத்துக்குரியதாகவே தோன்றியது. நான் பெண்ணியவாதி என்பதால் அல்ல. என் இருதயத்தால் ஒருபோதும் இதற்கு முழுமையான "ஆம்" சொல்ல முடியவில்லை. "சகோதரர்களுக்கு" வெளியே உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு முன்பாக, என்னால் ஒருபோதும் இதை உண்மையில் நம்பவைக்கும் விதத்தில் நியாயப்படுத்த முடியவில்லை. வேதாகமத்திற்கு உண்மையுள்ளவர்கள் என்றும் தேவனுடைய வார்த்தையை நேசிப்பவர்கள் என்றும் எனக்குத் தெரிந்த வேறு விளக்கவியலாளர்களை வாசித்தால், ஒருவர் கவனிப்பது: அவர்கள் இந்தக் கருத்தை ஆதரிப்பதில்லை. ஏன் இல்லை? வேறு விதமாகக் கேட்டால்: சகோதரர் இயக்கத்தின் சகோதரர்கள் இந்த மௌனக் கட்டளையில் எதை இவ்வளவு விசேஷமானதாக, இவ்வளவு பாதுகாக்கத் தகுந்ததாகக் காண்கிறார்கள்? இது ஏன் சகோதரிகளுக்கு, அதாவது கூடியிருப்பவர்களில் 50 % பேருக்குப் பொருந்த வேண்டும் என்பதை மிக மிகக் கவனமாகச் சோதிக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இரண்டு சிறிய வாக்கியங்கள் இவ்வளவு தொலைநோக்காகவும் சபைக்குப் பாதகமாகவும் விளக்கப்படும்போது இன்னும் அதிகமாக. இந்த இயக்கம் அவற்றைத் தன் தனித்துவ அடையாளங்களில் ஒன்றாகவே நடத்தி, தன் பிரிந்திருத்தலையும் அவற்றைக் கொண்டு நியாயப்படுத்தும்போதும் அப்படியே.

சகோதரிகள் ஆராதனைக் கூடுகையில் ஜெபிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் வேண்டும் என்ற நேர்மறையான கட்டளையோ அழைப்போ இல்லை என்பது உண்மைதான். மௌனத்திலிருந்து வரும் இந்த வாதத்தை[40] ஒருவர் தனக்குச் சாதகமாக இப்படி விளக்கலாம். ஆனால் நானும் அதே அளவுக்குச் சொல்ல முடியும்: அது இயல்பாகவே விதியாக இருந்தது, அப்போஸ்தலிக்க எழுத்துக்களால் ஆதரிக்கப்பட்டிருந்தது (இதுவும் மௌனத்திலிருந்து வரும் ஒரு வாதம்தான்); ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு அழைப்பு தேவைப்படவே இல்லை.

பாரபட்சமில்லாமல் பார்த்தால், பின்வரும் நபர்களையும் அவர்களுடைய வரங்களையும் ஊழியங்களையும், பின்வரும் நிகழ்வுகளையும், பகிரங்கமாகப் பேசாமல் – கூடுகையில் பேசாமலும் – கற்பனை செய்ய முடியாது:

அப்போஸ்தலர் 2:17-18: கடைசி நாட்களில் இப்படி நடக்கும் என்று தேவன் சொல்லுகிறார்: மாம்சமான யாவர் மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்; அப்பொழுது உங்கள் குமாரரும் உங்கள் குமாரத்திகளும் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள்; உங்கள் வாலிபர் தரிசனங்களைக் காண்பார்கள்; உங்கள் முதியோர் சொப்பனங்களைக் காண்பார்கள். 18 அந்நாட்களில் என்

ஊழியக்காரர் மேலும் என் ஊழியக்காரிகள் மேலும்கூட என் ஆவியை ஊற்றுவேன்; அவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள்.

அப்போஸ்தலர் 21:8-9: மறுநாளில் நாங்கள் புறப்பட்டு செசரியாவுக்கு வந்தோம்; ஏழு பேரில் ஒருவனாகிய சுவிசேஷகன் பிலிப்புவின் வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து, அவனிடத்தில் தங்கினோம். 9 தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிற கன்னிகைகளாகிய நான்கு குமாரத்திகள் அவனுக்கு இருந்தார்கள்.

தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் (அதாவது தேவனிடமிருந்து அவருக்காகப் பேசுதல்) பவுலிடம் சபைக் கூடுகையின் அத்தியாவசியப் பகுதி: "ஆகையால், என் சகோதரரே, **தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க** ஆர்வத்தோடு நாடுங்கள்; அந்நியபாஷைகளில் பேசுவதைத் தடுக்காதிருங்கள்" (1 கொரிந்தியர் 14:39). அப்போஸ்தலர் 2-ஆம் அதிகாரம்தான் இந்தக் கூடுகையின்/சபையின்/திருச்சபையின் தொடக்கமே. அதற்காகவும் அதற்குள்ளும், பழைய ஏற்பாட்டில் ஏற்கனவே முன்னறிவிக்கப்பட்டபடி, தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தல் நடைபெறுகிறது. அந்த நான்கு குமாரத்திகள் – நான் கேட்கிறேன் – எங்கே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார்கள்? வீட்டிலா? ஆனால் யாருக்காக? ஒரு குறிசொல்லும் இடத்தைப் போல மக்கள் அவர்களைத் தேடி வந்தார்களா? அப்படி இருக்க வாய்ப்பில்லை. சந்தைவெளியிலா? அப்படியும் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. கூடுகையிலா? அதுவே மிக அதிகச் சாத்தியம்; ஏனெனில் பவுல் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தலை அங்கேதான் வைக்கிறார்.

ரோமர் 16:1: கெங்கிரேயா ஊரிலுள்ள கூடுகையின் பணிவிடைக்காரியாகிய (diakonos) நம்முடைய சகோதரி பெபேயாளை உங்களுக்குச் சிபாரிசு செய்கிறேன்.

சபை கூடும்போது எதுவும் பேச அனுமதிக்கப்படாமல், ஒருவர் ஒரு கூடுகையின் பணிவிடைக்காரியாக இருப்பதை எப்படிக் கற்பனை செய்ய முடியும்?

ரோமர் 16:12: கர்த்தருக்குள் பிரயாசப்படுகிற திரிபேனாளையும் திரிபோசாளையும் வாழ்த்துங்கள். கர்த்தருக்குள் மிகவும் பிரயாசப்பட்ட பிரியமான பெர்சியாளை வாழ்த்துங்கள்.

சபை கூடும்போது எதுவும் பேசாமல் கர்த்தருக்குள் பிரயாசப்படுவதை எப்படி இயல்பாகக் கற்பனை செய்ய முடியும்?

பிலிப்பியர் 4:2-3: கர்த்தருக்குள் ஒரே சிந்தையாயிருக்கும்படி எயோதியாளுக்கும் சிந்திகேயாளுக்கும் புத்தி சொல்லுகிறேன். 3 என் உண்மையுள்ள உடன்வேலையாளே, சுவிசேஷத்தில் என்னோடுகூடப் போராடின அவர்களுக்கு உதவியாயிருக்கும்படி உன்னையும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் ...

ஆராதனையில் எதுவும் பேச அனுமதிக்கப்படாமல், சுவிசேஷத்தில் உடன் போராடுவது எப்படி? இந்த இரண்டு பெண்களும் பிலிப்பி சபையில் தலைவர்களாக இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இல்லையென்றால், அவர்களுடைய கருத்து வேறுபாடு மட்டும் ஏன் முழுச் சபைக்கும் ஆபத்தாகக் கருதப்பட வேண்டும்? கூடியிருக்கும் சபையில் அவர்கள் ஒருபோதும் எதுவும் பேசவில்லை என்றால், இவை எல்லாம் புரிந்துகொள்ளவும் முடியாதவை, கற்பனை செய்யவும் முடியாதவை.

கொலோசெயர் 4:15: லவோதிக்கேயாவிலுள்ள சகோதரரையும், நிம்பாவையும், அவளுடைய வீட்டில் கூடுகிற கூடுகையையும் வாழ்த்துங்கள்.

நிம்பாவின் வீட்டில் கூடுகை நடந்தது. ஒருவேளை அவளோ அவளுடைய கணவனோ செல்வந்தராக இருந்ததால், உபசரிப்பவளாக அவள் அதைக் கொடுத்தாள். ஆராதனையில் அவள் ஒருபோதும் குரல் எழுப்பவில்லை என்று பாரபட்சமின்றிக் கற்பனை செய்ய முடியுமா?

இந்தப் பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் – இன்னும் பல உண்டு – 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 என்ற கண்ணாடி வழியாக மட்டுமே ஒருவர் விளக்கலாம். அப்போது வேறு முடிவுகளுக்கு வருவார். அப்படிச் செய்தால், இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட மற்ற எல்லாப் பகுதிகள் மேலும் விளக்கும் அதிகாரத்தை அந்த இரண்டு வசனங்களுக்குக் கொடுத்துவிடுவார். ஆனால் இந்த முடிவு தவறானது; ஏனெனில் மற்ற எல்லாப் பகுதிகளின் அதிக எடையை அது மீறிவிடுகிறது. இது கவனமான எடைபோடுதலும் ஒப்பிடுதலும் அல்ல; வருத்தத்திற்குரியவிதமாக, ஒரு தன்னிச்சையான நிர்ணயம். குறிப்பாக, இந்த மௌனக் கட்டளையை வேறு ஒரு வேதப்பகுதியும் தெளிவாக ஆதரிக்கவில்லை என்பதாலும்.

அதே வேளையில், விசுவாசிகளின் பொது ஆசாரியத்துவத்தைப் பாதுகாத்தது குறிப்பாகச் சகோதரர் இயக்கமே. அதுவே அதன் அடையாளச் சின்னம், அதன் பலமும்கூட. ஆனால் துதியின் பலிகளும் ஸ்தோத்திரத்தின் பலிகளும் செலுத்தப்பட்டபோது, சகோதரிகளை எப்படி மறக்க முடிந்தது என்பது, அவர்களுடைய பெரிய வேத அறிவைக் கருத்தில் கொண்டாலே எனக்குப் புரியவில்லை. உடன் பாடுவதன் மூலமும் உள்ளுக்குள் அமைதியாக உடன் ஜெபிப்பதன் மூலமும் அவர்களும் ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்துகிறார்கள் என்பது ஒரு தற்காலிகச் சமாதானப்படுத்தலே. பெண்கள் மூலமாகவும் ஆண்கள் மூலமாகவும் செயல்பட ஆவியானவர் சுதந்திரமுள்ளவர். அல்லது கூடுகையில் ஆவியானவர் ஆண்களிடம் மட்டும்தான் செயல்படுகிறாரா?

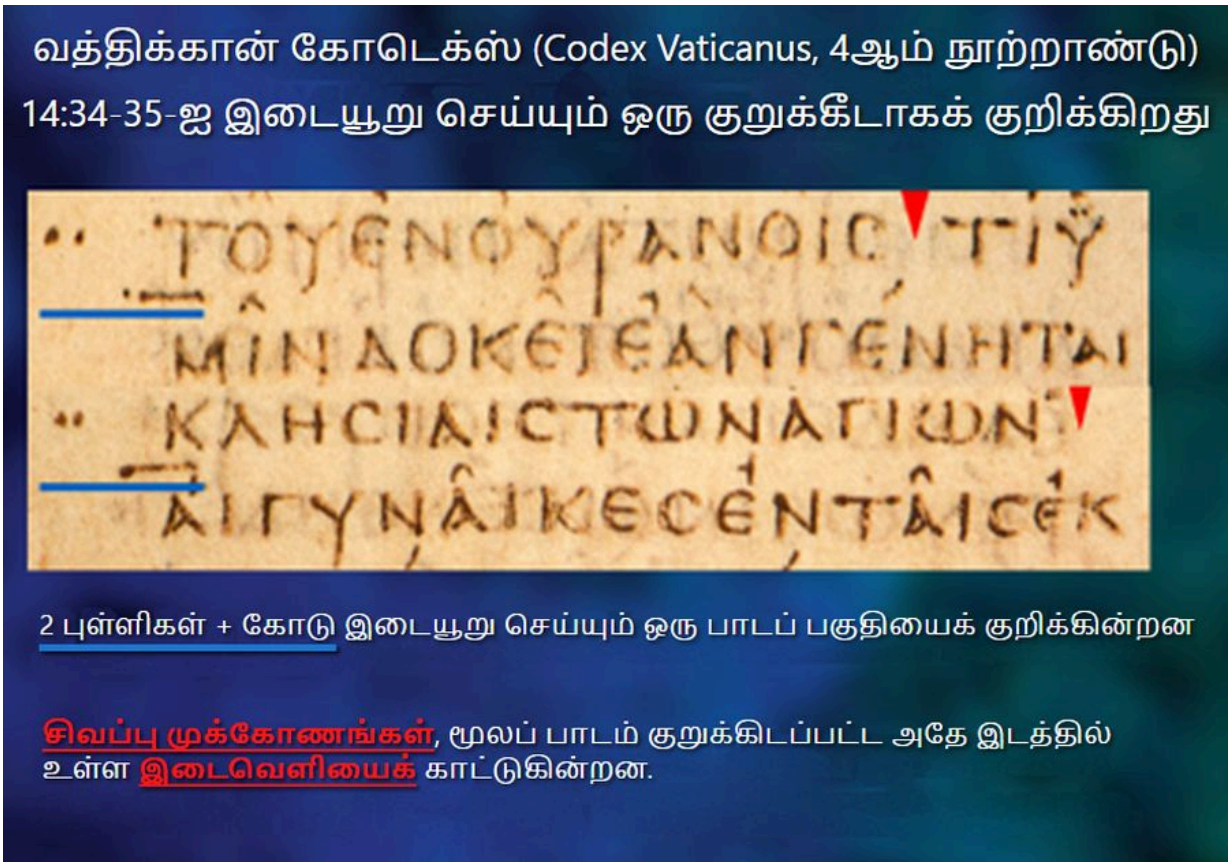
Hans-Jörg Ronsdorf, ஆக்ஸ்பர்க் (Augsburg), 1.11.2022

இதற்கிடையில், பாட ஆய்விலிருந்து புதிய உண்மைகள் எனக்குத் தெரியவந்திருக்கின்றன. மேலே சொன்ன என் ஊகத்தை அவை வலுவாக

உறுதிப்படுத்துவதாகத் தோன்றுகிறது: இந்த இரண்டு வசனங்களும் பவுலிடமிருந்து வந்தவை அல்ல; ஆகவே அவை செல்லுபடியற்றவை. என் புத்தகமாகிய “பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!” (“Frauen, vergebt uns!”) என்பதன் 4-ஆம் பதிப்பிலிருந்து தொடர்புடைய பகுதிகளை இங்கே எடுத்துத் தருகிறேன்:

4-ஆம் பதிப்பின் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டதுபோல, புத்தகத்தின் இந்தப் பகுதி 6.2.8 விரிவாக்கப்பட்டது; ஏனெனில் பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளோடு தொடர்புடைய புதிய கண்டுபிடிப்புகள் (குறைந்தபட்சம் எனக்கு) உள்ளன. பிலிப் பார்ட்டன் பெய்ன் (Philip Barton Payne) இந்தத் தலைப்பில் தீவிரமாக ஆய்வு செய்து, வேறு சில பாட ஆய்வாளர்களைப் போலவே, பின்வரும் அசாதாரணக் காரியங்கள் இருப்பதைக் கண்டறிந்தார்: சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் வசனங்கள் 34, 35 நம்முடைய வேதாகமங்களில் உள்ள அதே இடத்தில் உள்ளன; ஆனால் வேறு கையெழுத்துப் பிரதிகளில் அவை வசனம் 40-க்குப் பின் உள்ளன. ஒப்பீட்டளவில் நீண்ட ஒரு பகுதி இடம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அசாதாரணமானது; இது பின்வரும் ஊகத்துக்கு இடமளிக்கிறது: இந்த வசனங்கள் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டன. அவை ஓரத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தன; வழக்கமாக, அடுத்த நகலெழுத்தாளர், அவை முன்பு ஒருவேளை விடுபட்டிருக்கலாம் என்று நினைத்து, அவற்றைப் பாடத்துக்குள் சேர்த்தார். அவை எங்கே சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை அவரே தீர்மானித்தார்.

நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, மிக விரிவான, மிக முக்கியமான கோடெக்ஸ்களில் ஒன்றான வத்திக்கான் கோடெக்ஸில் (Codex Vaticanus) கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒன்று இந்தக் கருத்தை வலுப்படுத்துகிறது. அங்கே இந்த வசனங்கள் உண்மையிலேயே ஒரு சேர்ப்பாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன:

படத்தின் மூலம்: Biblioteca Apostolica Vaticana

இதைப் பற்றி முன்னோடியான ஆய்வு செய்த பிலிப் B. பெய்னை (Philip B. Payne) மேற்கோள் காட்டுகிறேன்: "கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து எழும் ஏழு காரணங்களும், இந்த வசனங்களிலுள்ள வார்த்தைகளிலிருந்து எழும் ஒன்பது காரணங்களும், அவை பவுலின் மூல நிருபத்தில் இருக்கவில்லை, பின்னர் சேர்க்கப்பட்டன என்று என்னையும் வேறு பலரையும் நம்பவைக்கின்றன. இப்போது மூன்றை மட்டும் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். முதலாவது, இந்த வசனங்களின் வெளிப்படையான அர்த்தம், 'எல்லாரும்' போதிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் கூடும் என்ற இந்த அதிகாரத்தின் கூற்றுகளுக்கும், பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள் என்ற 11:5-இன் கூற்றுக்கும் முரணாக இருக்கிறது. இரண்டாவது, பவுலின் நிருபங்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளில், ஏறக்குறைய இவ்வளவு நீளமான, (வெவ்வேறு கையெழுத்துப் பிரதிகளில்) ஒன்றுக்கொன்று இவ்வளவு தொலைவிலுள்ள இரண்டு வெவ்வேறு இடங்களில், வெளிப்படையான எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் காணப்படும் வேறு எந்தப் பாடப் பகுதியும் இல்லை.

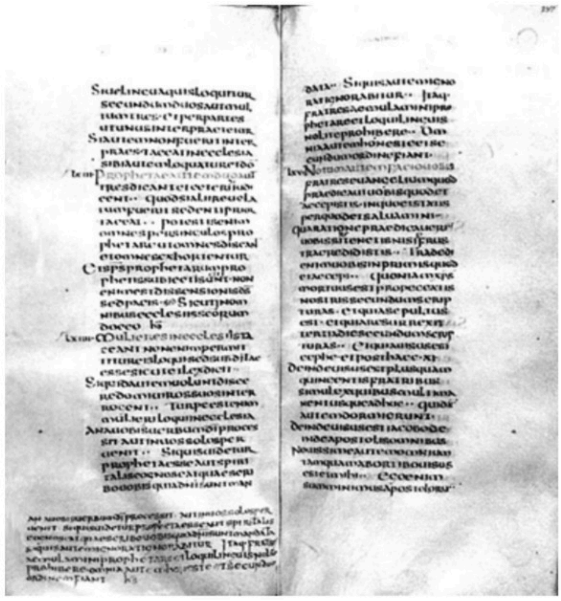
மூன்றாவது, மிகப் பழமையான வேதாகமம் இந்த வசனங்களைப் பிற்காலத்துப் போலியான சேர்ப்பாகக் குறிக்கிறது. முதலாவது, இந்த வசனங்கள் இந்த அதிகாரத்திலுள்ள பல வேறு கூற்றுகளுக்கு முரணாக இருக்கின்றன. முரண்பாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்காக, பவுல் இடையூறான

அரட்டையை மட்டுமே மௌனமாக்குகிறார், அல்லது – 1962-இல் முதன்முதலில் பரிந்துரைக்கப்பட்டதுபோல – தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதை மட்டுமே மௌனமாக்குகிறார் என்று பலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பகுதியில் மூன்று முறை வலியுறுத்தித் திரும்பச் சொல்லப்படும், வரம்பற்ற மௌனக் கோரிக்கைக்கு இந்த விளக்கங்கள் பொருந்தவில்லை. வசனம் 34 தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதை மட்டுமே தடைசெய்கிறது என்றால், வசனம் 35 தடைசெய்யும் பேச்சையும் அது அனுமதிக்கிறது. இறுதியில், ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் கேள்விகள் கேட்பது தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுவதிலிருந்து முற்றிலும் வேறானது; அது அரிதாகவே இடையூறாக இருக்கிறது. இந்த விளக்கங்களின்படி, தாம் இப்போதுதான் எழுதியதற்கே பவுல் முரணாகப் பேசுவார். இரண்டாவது, எல்லா 'மேற்கத்திய' கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் இந்த வசனங்கள் வசனம் 40-க்குப் பின் வருகின்றன; ஆனால் வேறு பெரும்பாலான கையெழுத்துப் பிரதிகளில் அவை வசனம் 33-க்குப் பின் வருகின்றன. இதோ, 6-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற 'மேற்கத்திய' கோடெக்ஸ் D. இந்தப் படத்தின் முதல் முழுப் பத்தி 14-ஆம் அதிகாரத்தின் முடிவு. அடுத்த பத்தி வசனங்கள் 34, 35. கடைசிப் பகுதியோடு 15-ஆம் அதிகாரம் தொடங்குகிறது. வசனங்கள் 34, 35 காணப்படும் இந்த இரண்டு வெவ்வேறு இடங்கள், யாரோ அவற்றை ஓரத்தில் எழுதினார், பிற்கால நகலெழுத்தாளர்கள் அவற்றை வசனம் 33-க்குப் பின்னோ 40-க்குப் பின்னோ சேர்த்தார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இதை விளக்குகிறேன்:

பரிசுத்த வேதத்தின் மூலப் பாடத்தை நிர்ணயிப்பதற்கான அடிப்படைக் கொள்கை இதுதான்: 'மற்றப் பாடங்கள் எப்படித் தோன்றின என்பதை மிகச் சிறப்பாக விளக்கும் பாடமே பெரும்பாலும் மூலப் பாடம்.' பவுலின் எந்த நிருபத்தின் எந்தக் கையெழுத்துப் பிரதியும், வெளிப்படையான காரணமின்றி, எந்தப் பெரிய பாடப் பகுதியையும் ஏறக்குறைய இவ்வளவு தூரம் நகர்த்துவதில்லை; தொடக்ககால வாசகர் எவரும் இந்தப் பாடத்தின் இடத்தை விமர்சிக்கவில்லை. ஆனால் ஓரத்திலுள்ள பாடத்தை நகலெழுத்தாளர்கள் முதன்மைப் பாடத்துக்குள் நகலெடுப்பது வழக்கமாக இருந்தது. உதாரணமாக, நான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வத்திக்கான் கோடெக்ஸ், மத்தேயுவின் பாடத்தின் ஓரங்களில் பழைய பாடத்தைக் கொண்ட 20 இடங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றில் 3-ஐத் தவிர மற்ற அனைத்தும், அதைத் தொடர்ந்த ஏறக்குறைய எல்லாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் முதன்மைப் பாடத்திலும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. பொதுக் கூட்டங்களில் பெண்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று கிரேக்கர்கள் உறுதியாக நம்பினார்கள். ஆகவே, கி.பி. 200-க்கு முன் எப்போதாவது ஒரு வாசகர், இந்த வசனங்கள் வெளிப்படுத்தும் 'அறியப்பட்ட அல்லது வழக்கமான ஞானத்தை' ஓரத்தில்

சேர்த்தார் என்பது ஆச்சரியமானதல்ல. இந்த வசனங்கள் காணப்படும் இரண்டு இடங்களுக்கும், நகலெழுத்தாளர்களின் அறியப்பட்ட வழக்கங்களோடு பொருந்தும் ஒரே விளக்கம் இதுதான்: யாரோ இந்த இரண்டு வசனங்களையும் முதலில் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியின் ஓரத்தில் எழுதினார்; பிற்கால நகலெழுத்தாளர்கள் அவற்றை வசனம் 33-க்குப் பின்னோ வசனம் 40-க்குப் பின்னோ சேர்த்தார்கள். பொது அறிவு சொல்லுகிறது: சாதாரணமான ஒன்று – ஓரப் பாடத்தை முதன்மைப் பாடத்துக்குள் சேர்ப்பது – வேறு எந்த நிகழ்வும் அறியப்படாத அளவுக்கு அசாதாரணமான ஒன்றைவிட – இவ்வளவு பாடத்தை வெளிப்படையான காரணமின்றி இவ்வளவு தூரம் நகர்த்துவதைவிட – அதிகச் சாத்தியமானது. மூன்றாவது, அதன் துல்லியத்துக்காகப் பரவலாகப் புகழப்படும் நம்முடைய மிகப் பழமையான வேதாகமமாகிய வத்திக்கான் கோடெக்ஸ், சபையில் பெண்களை மௌனமாக்கும் இந்த வசனங்களைப் போலியான, தவறான இடைச்செருகலாகக் குறிக்கிறது. ஆனால் வசனங்கள் 34-35 இப்போதுள்ள எல்லாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் எங்காவது (அதாவது வசனம் 33-க்குப் பின்னோ 40-க்குப் பின்னோ) காணப்படுகின்றன என்பது உண்மைதான்; அதற்கு மிக மிகத் தொடக்ககாலச் சேர்ப்பு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் வத்திக்கான் கோடெக்ஸ் மட்டுமே அவற்றைப் போலியானவை என்று குறிக்கவில்லை. கண்காணியாகிய விக்டர் (Victor), கோடெக்ஸ் ஃபுல்டென்சிஸின் (Codex Fuldensis) கீழ் ஓரத்தில், இந்த வசனங்களை விட்டுவிடும் திருத்தப்பட்ட ஒரு பாடத்தை எழுதச் செய்தார்; மேற்கத்தியமல்லாத பாடமாகிய MS 88 அவற்றை வசனம் 33-க்குப் பின் விட்டுவிடுகிறது, ஆனால் அவை வசனம் 33-ஐத் தொடர்ந்து வர வேண்டும் என்று காட்டும் குறியீடுகளோடு வசனம் 40-க்குப் பின் அவற்றைச் சேர்க்கிறது. 1 கொரிந்தியருக்கான விக்டரின் பாடச் சான்றுகளில் இந்த வசனங்கள் இடம்பெறாததால், ‘இந்த வசனங்கள் 1 கொரிந்தியருக்கான எல்லாப் பாடச் சான்றுகளிலும் இடம்பெறுகின்றன’ என்ற டான் வாலஸின் (Dan Wallace) கூற்று உண்மையல்ல (https://bible.org/article/textual-problem-1-corinthians-1434-35). பாட அறிஞர்கள் ஒரே கையெழுத்துப் பிரதியிலுள்ள வெவ்வேறு பாடங்களுக்கு வெவ்வேறு கையெழுத்துப் பிரதிக் குறியீடுகளை ஒதுக்குகிறார்கள். இந்தத் தனித்தனிக் கையெழுத்துப் பிரதிக் குறியீடுகளால் வேறுபடுத்தப்படும் எல்லாப் பாடங்களிலும் 14:34-35 பகுதி இடம்பெறவில்லை. **14:34-35-இன் பாடம் எல்லாக் கையெழுத்துப் பிரதிகளாலும் ‘ஆதரிக்கப்படுகிறது’ என்பது உண்மையல்ல.”**

கோடெக்ஸ் ஃபுல்டென்சிஸில்
(மூலப்பிரதி ஃபுல்டா நகரில் உள்ளது) கீழே 34, 35 வசனங்கள் இல்லாத பாடம் ஒரு திருத்தமாக அல்லது அடிக்குறிப்பாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 6ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் நகலெழுதுபவரிடம் இந்த வசனங்கள் இல்லாத ஒரு பாடம் இருந்தது என்பது வெளிப்படை.

கோடெக்ஸ் ஃபுல்டென்சிஸ் (F) ஒரு வுல்காத்தா (Vulgata) கையெழுத்துப் பிரதி; அது புதிய ஏற்பாட்டின் 23 வேதப்பிரமாண நூல்களின் பாடத்தையும், டியாடெஸ்ஸரானையும் (Diatessaron), லவோதிக்கேயருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தையும் கொண்டிருக்கிறது. இது புதிய ஏற்பாட்டின் காலம் குறிக்கப்பட்ட மிகப் பழமையான கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒன்று; ஒரு முக்கிய அறிஞரால் – கப்புவாவின் கண்காணியாகிய விக்டரால் (Victor von Capua) – பதிப்பிக்கப்பட்டதாக அறியப்படும் ஒரே தொடக்ககாலப் புதிய ஏற்பாட்டுக் கையெழுத்துப் பிரதி இதுதான். வுல்காத்தா பாடத்தின் இரண்டாவது முக்கியச் சான்று இது; டியாடெஸ்ஸரானின் முழுப் பாடத்துக்கு மிக முக்கியமான, மிகப் பழமையான சான்றும் இதுவே. 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இன் பாடத்தின் நம்பகத்தன்மை பற்றிய விவாதத்தில் இந்தக் கோடெக்ஸ் ஒரு முக்கியமான – மிக முக்கியமானது இல்லையென்றாலும் – சான்று. இது 541-546 ஆண்டுகளில் கப்புவாவில் (Capua) கண்காணியாகிய விக்டரின் ஆணையின்படி எழுதப்பட்டது; அவரே தனிப்பட்ட முறையில் அதைச் சரிபார்த்துத் திருத்தினார். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முடிவில், விக்டரே எழுதிய 546 மே 2 என்ற தேதி உள்ளது. விக்டர் இந்தக் கோடெக்ஸின் பாடத்தை இரண்டாவது முறையும் சரிபார்த்தார்; ஆகவே இரண்டாவது தேதியும் உள்ளது – 547 ஏப்ரல் 12.

"புகழ்பெற்ற ரோமன் கத்தோலிக்க அறிஞர் ஜோசப் A. ஃபிட்ஸ்மையர் (Joseph A. Fitzmyer), 'இன்றைய விளக்கவுரையாளர்களில் பெரும்பான்மையோர்' இந்தப் பாடம் [14:34-35] பிற்காலச் சேர்ப்பு என்ற முடிவுக்கு வருவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். பாட அறிஞராகிய கிம் ஹேன்ஸ்-ஐட்சன் (Kim Haines-Eitzen), 'இன்று ஏறக்குறைய எல்லா அறிஞர்களுக்கும்' இது பொருந்தும் என்று குறிப்பிடுகிறார். ஒருவேளை மிகப் புகழ்பெற்ற சுவிசேஷகப் பாட

ஆய்வாளராகிய கார்டன் ஃபீ (Gordon Fee), இந்த வசனங்கள் பவுலின் நிருபத்தில் இருக்கவில்லை, மாறாக ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியின் ஓரத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, பிற்கால நகலெழுத்தாளர்களால் வசனம் 33-க்குப் பின்னோ வசனம் 40-க்குப் பின்னோ சேர்க்கப்பட்டன என்று வாதிடுகிறார். என் புத்தகமாகிய Man and Woman, One in Christ, 226-227, 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 பவுலின் மூல நிருபத்தில் இருக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கு வரும் ஐம்பத்தைந்து ஆய்வுகளைக் குறிப்பிடுகிறது. பக்கங்கள் 227-53-இல் ஏழு வெளிப்புறக் காரணங்களும், பக்கங்கள் 253-65-இல் ஒன்பது உட்புறக் காரணங்களும், இந்தப் பாடம் பவுலிடமிருந்து வரவில்லை என்பதற்காக முன்வைக்கப்படுகின்றன; பக்கங்கள் 265-67-இல் விளக்கக் குறிப்பு என்ற கருத்துக்கு எதிரான ஆட்சேபனைகளுக்குப் பதில் அளிக்கப்படுகிறது. மொத்தத்தில், என் கருத்தில், பாடத் திறனாய்வுச் சான்றுகள், இது ஒரு விளக்கக் குறிப்பு, ஒருவேளை கி.பி. 197-க்கு முன் ஒரு வாசகரால் எழுதப்பட்டது என்பதற்கு வலுவாகச் சாதகமாக இருக்கின்றன."

இறுதி மதிப்பீடு

இந்தத் தலைப்பை மிகத் தீவிரமாக ஆராய்ந்த மற்றொரு ஆசிரியராகிய ஆண்ட்ரூ பார்ட்லெட்டின் (Andrew Bartlett) Men and Women in Christ என்ற புத்தகத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறேன்: "வசனங்கள் 34-35-ஐ நீக்குவது மிக எளிதான வழி என்று சில வாசகர்கள் உணரலாம். அது புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே. வேதாகமத்திலிருந்து கடினமான பகுதிகளை நீக்கும் பரிந்துரைகளை மிகுந்த சந்தேகத்தோடு அணுக வேண்டும் என்று நமக்குச் சரியாகவே போதிக்கப்படுகிறது. இங்கே நாம் உட்புறச் சான்றுகளை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்ட, நம்பகமின்மைக்கான வாதங்களைக் கையாளவில்லை என்பதை வலியுறுத்துவது முக்கியம். இந்த வசனங்களின் பிரச்சினை – அவை தங்கள் சந்தர்ப்பத்தோடு ஒத்துப்போகவில்லை, பழைய ஏற்பாட்டின் உள்ளடக்கம் சம்பந்தமாக ஒரு வெளிப்படையான தவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றன, அவற்றுக்குத் திருப்திகரமான அர்த்தம் தரும் விளக்கத் தீர்வு எதுவும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை – என்பதோடு மட்டும் நின்றிருந்தால், நாம் அவற்றைப் பாடத்திலேயே விட்டு, நம்முடைய வரம்புகளை ஒப்புக்கொண்டு, எதிர்காலத்தில் புதிய வெளிச்சம் கிடைக்கும் என்று நம்பியிருப்போம். ஆனால் இங்கே வெளிப்புற அடையாளங்களும் விளக்கப்பட வேண்டும். இந்த வார்த்தைகள் வெவ்வேறு கையெழுத்துப் பிரதிகளில் வெவ்வேறு இடங்களில் காணப்படுவது எப்படி? ஏதோ தவறு நடந்திருக்கிறது; ஆனால் என்ன? நாம் பார்த்ததுபோல, வெளிப்புறச் சான்றின் இந்த அம்சத்துக்கு மிகச் சாத்தியமான தீர்வு: வசனங்கள் 34-35 பவுலிடமிருந்து

வரவில்லை; முதன்மைப் பாடத்துக்குள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட, தொடக்ககால ஓரக்குறிப்புரையிலிருந்து வந்தவை.

கோடெக்ஸ் ஃபுல்டென்சிஸில் (Codex Fuldensis) கண்காணியாகிய விக்டர் (Victor) எழுதிய குறிப்புகள் இதைக் கூடுதலாக உறுதிப்படுத்துகின்றன; இந்த இரண்டு வசனங்களும் முழுமையாக இல்லாத ஒரு பாடம் இருந்ததை அவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. வத்திக்கான் கோடெக்ஸின் (Codex Vaticanus) சான்றுகள் பற்றிய பெய்னின் (Payne) கருத்து சரியானது என்றால், அது இன்னொரு உறுதிப்படுத்தல். வெளிப்புறச் சான்றுகளையும் உட்புறச் சான்றுகளையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், இந்த இரண்டு வசனங்களையும் நிராகரிப்பதற்கான வாதங்கள் தெளிவானவை. அவற்றை நீக்குவது ஒரு கருத்தியல் சதுரங்க நகர்வு அல்ல; சான்றுகளைப் பின்பற்றுவதே அது. அடிப்படையில், இது வேறு சேர்ப்புகளை (உதாரணமாக மாற்குவின் முடிவுரை, யோவான் 5:3-4, அப்போஸ்தலர் 24:6-7) நிராகரித்ததிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல; அவை பாடத்தில் தோன்றி, சில காலம் நம்முடைய வேதாகமங்களில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன; கிடைக்கும் சான்றுகளைச் சோதித்தபோது அவை உண்மையில் நம்பகமானவை அல்ல என்ற முடிவுக்கு வந்ததும் நீக்கப்பட்டன. குறைந்தபட்சம் நம்முடைய வேதாகமங்களில் இப்படிப்பட்ட ஓர் அடிக்குறிப்பு இருக்க வேண்டும்: கையெழுத்துப் பிரதிச் சான்றுகள், வசனங்கள் 34, 35 பவுலிடமிருந்து வராத பிற்காலச் சேர்ப்பாக இருக்கக்கூடும் என்றும், ஆகவே அவை விடப்பட வேண்டும் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இன்னும் சிறந்தது, வசனங்கள் 34-35-ஐச் சாய்வெழுத்தில் அச்சிடுவது, அல்லது அவற்றை ஓர் அடிக்குறிப்பில் வைப்பது; கையெழுத்துப் பிரதிகளிலுள்ள முரண்பாடுகளின் தன்மை அவற்றின் நம்பகத்தன்மை சந்தேகத்துக்குரியது என்பதைக் காட்டுகிறது என்ற விளக்கத்தோடு. 'கர்த்தருடைய வேதம் குறைவற்றது, ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறது' (சங்கீதம் 19:7). இதை நம்பகத்தன்மைக்கான அளவுகோலாக நான் இங்கே முன்வைக்கவில்லை. ஆனால் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இலிருந்து தங்கள் ஆத்துமாக்கள் அதிகப் புத்துணர்வு பெறவில்லை என்று சில வாசகர்கள் குற்ற உணர்வு அடைந்திருந்தால், இப்போது அவர்கள் ஒருவேளை நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடலாம்: இந்த வசனங்கள் ஒருவேளை வேதாகமத்தைச் சேர்ந்தவையே அல்ல."

இந்த அதிகாரத்தை இப்படி முடிக்க என்னை அனுமதியுங்கள்: இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியபோதே இந்தக் கருத்தை நான் அறிந்திருந்தேன்; ஆனால் இந்தப் பகுதியைக் கேள்விக்குட்படுத்த நான் துணியவில்லை. ஆனால் இப்போது உண்மைகளின் நிலை, இந்த இரண்டு வசனங்களையும் தேவனுடைய ஏவப்பட்ட வார்த்தையாகப் புரிந்துகொள்வது இனி ஏறக்குறைய சாத்தியமில்லை என்ற அளவில் இருக்கிறது. இது மிகப் பெரிய வேறுபாட்டை

உண்டாக்குகிறது. ஏன்? ஏனெனில் எல்லா விளக்க முயற்சிகளும் (மேற்கோள் கருத்தைத் தவிர) இது ஒரு முழுமையான மௌனக் கட்டளை என்பதன் மேல் தோல்வியடைகின்றன. எல்லா விளக்கங்களிலும், விளக்க முயற்சிகள் இந்தக் கோரிக்கையின் தெளிவோடு மோதுகின்றன. ஆனால் இந்தக் கோரிக்கை பவுலிடமிருந்து வரவில்லை; அது உலக சிந்தனைக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது. எவ்வளவு சோகமானது! பெண்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பவர்கள் மேல்தானே பெண்ணியமும் உலகத்துக்கு ஒத்துப்போதலும் குற்றமாகச் சுமத்தப்படுகிறது. பகைவனாகிய, எதிராளியும் குழப்பம் உண்டாக்குபவனுமானவன், எல்லா நூற்றாண்டுகளிலும் சபையின் பெண்களுக்கும் முழுச் சபைக்கும் பேரழிவான விளைவுகளை ஏற்படுத்திய ஒன்றை வேதாகமத்துக்குள் கடத்தி நுழைப்பதில் வெற்றி பெற்றிருக்க முடியுமா? இப்படிப்பட்ட ஒரு சோகமான சூழ்நிலையிலிருந்து நாம் எப்படி வெளியே வர முடியும்? இந்தத் தவறான ஊகம் இன்றுவரை எவ்வளவு கனமானது?

இங்கே இறுதியாகத் தெளிவான நிலைப்பாடு எடுத்து, உண்மைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

தேவன் நம்மேல் கிருபையாயிருப்பாராக!

இந்த அதிகாரத்தின் முடிவில், வசனங்கள் 34, 35 இல்லாமல் கொரிந்தியர் பகுதியை வாசியுங்கள்; அது இப்படி எவ்வளவு தர்க்கரீதியாகவும் அர்த்தமுள்ளதாகவும் நிற்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள்:

“ஏனெனில் எல்லாரும் கற்றுக்கொள்ளவும் எல்லாரும் ஆறுதல் பெறவும், நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவர் பின் ஒருவராகத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம். தீர்க்கதரிசிகளின் ஆவிகள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அடங்கியிருக்கின்றன. ஏனெனில், பரிசுத்தவான்களின் எல்லாக் கூடுகைகளிலும் இருப்பதுபோல, தேவன் குழப்பத்தின் தேவனல்ல, சமாதானத்தின் தேவன். அல்லது தேவனுடைய வார்த்தை உங்களிடமிருந்து புறப்பட்டதா? அல்லது அது உங்களிடம் மட்டுமே வந்து சேர்ந்ததா? ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசி என்றோ ஆவிக்குரியவன் என்றோ எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுதுவது கர்த்தருடைய கட்டளை என்று அவன் அறிந்துகொள்ளட்டும். ஒருவன் அறியாதவனாயிருந்தால், அவன் அறியாதவனாகவே இருக்கட்டும். ஆகையால், என் சகோதரரே, தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பதை ஆர்வத்தோடு நாடுங்கள்; அந்நியபாஷைகளில் பேசுவதைத் தடுக்காதிருங்கள். ஆனால் எல்லாம் கண்ணியமாகவும் ஒழுங்காகவும் நடக்கட்டும்.” (1 கொரிந்தியர் 14:31-33, 36-40)

இயேசுவின் சபையின் கூடுகைகளில் பெண்களுக்கு மௌனக் கட்டளை இருந்ததும் இல்லை, இருப்பதும் இல்லை! கிரேக்க மொழி அறிவு இல்லாமலும்,

மேற்கோள் கருத்து இல்லாமலும் இந்த முடிவுக்கு வர முடியும். பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிடும், தாம் நம்பியிருந்த, சுவிசேஷத்தில் உடன் போராடிய பல பெண் உடன்ஊழியர்களைக் கொண்டிருந்த அப்போஸ்தலன், அவர்களுடைய வாயை மூடும்படி கட்டளையிட்டார் என்பது உண்மையில் சாத்தியமா?

இறுதியாக நான் கேட்கிறேன்: சகோதரிகள் மௌனமாயிருப்பதில் யாருக்கு மிகப் பெரிய ஆர்வம்? கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் பாதி ஊமையாகிவிடும்போது? கூடுகையில் பெண்கள் ஆண்களை நிறைவு செய்யாதபோது? அது பழைய சர்ப்பமே – எதிராளியும் அழிப்பவனும், பொய்யின் பிதாவும், ஆதிமுதல் கொலைபாதகனுமானவனே. பெண்ணுக்கு எதிரான அவனுடைய பகை மட்டுமே இப்படிப்பட்ட ஒரு குருட்டுத்தனத்துக்குக் காரணமாக இருக்க முடியும். இதற்காகத் தலைமைத்துவத்திலும் போதனையிலும் இருக்கும் ஆண்கள் ஒருநாள் பொறுப்பேற்க வேண்டியிருக்கும்.

Hans-Jörg Ronsdorf

ஆக்ஸ்பர்க் (Augsburg), 22.9.2023

குறிப்புகள்

1. Kelly, W., Einführende Vorträge zum Neuen Testament, XV, Faithlife, Bellingham, WA 2022, 11.
2. Grant, F. W., The numerical Bible; being a revised translation of the Holy Scriptures with expository notes: arranged, divided, and briefly characterized according to the principles of their numerical structure: Acts to 2 Corinthians (Study Text), Loizeaux Brothers, Neptune, NJ 1901, 523.
3. Hole, F. B., Grundzüge des Neuen Testaments, Christliche Schriftenverbreitung, Hückeswagen 1989, 972–973.
4. MacDonald, W., Kommentar zum Neuen Testament, Christliche Literatur-Verbreitung, Bielefeld 2018, 7-ஆம் பதிப்பு, 761–762.
5. Strack, H. L. - Billerbeck, P., Kommentar zum Neuen Testament aus Talmud und Midrasch, C. H. Beck'sche Verlagsbuchhandlung Oskar Beck, München 1922–1926, தொகுதி 3, 467.
6. Strack, H. L. - Billerbeck, P., Kommentar zum Neuen Testament aus Talmud und Midrasch, C. H. Beck'sche Verlagsbuchhandlung Oskar Beck, München 1922–1926, தொகுதி 3, 469.
7. Henry, M., Matthew Henry's commentary on the whole Bible: complete and unabridged in one volume, Hendrickson, Peabody 1994, 2271.
8. Schlatter, A., Die Korintherbriefe: Ausgelegt für Bibelleser, VI, Schlatters Erläuterungen zum Neuen Testament, Evangelische Verlagsanstalt, Berlin 1954 (2-ஆம் பதிப்பு), 154–155.
9. Morris, L., 1 Corinthians: an introduction and commentary, VII, Tyndale New Testament Commentaries, InterVarsity Press, Downers Grove, IL 1985, 192–194.
10. Ciampa, R. E. - Rosner, B. S., "1 Corinthians", Commentary on the New Testament use of the Old Testament நூலில், Baker Academic; Apollos, Grand Rapids, MI; Nottingham, UK 2007, 743.
11. பாரம்பரியக் கருத்துக்கான முழுமையான ஒரு பாதுகாப்பு இவற்றில் காணப்படுகிறது: Archibald Robertson, Alfred Plummer. A Critical and Exegetical Commentary on the First Epistle of St Paul to the Corinthians. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 324-328; மேலும் – மேற்கோள் கோட்பாட்டுக்கு எதிராகவும் – Arthur Rowe. "Silence and the Christian Women of Corinth: An Examination of 1 Corinthians 14:33b-36". Communio viatorum (Ecumenical Institute of the Comenius Faculty, Prag) 33 (1990) 1-2: 41-84.
12. Daniel C. Arichea. "The Silence of Women in the Church". Bible Translator 46 (1995) 101-112, இங்கே பக். 102-104.

13. 1 கொரிந்தியர் 14:34-36-இல் மேற்கோள் கோட்பாட்டின் பிரதிநிதிகளாக – எனக்குத் தெரிந்தவரை – காலவரிசைப்படி குறிப்பிட வேண்டியவர்கள்: Jessie Penn-Lewis. The Magna Charta of Woman. The Overcomer Book Room: Bournemouth (GB), 1919 (கீழே உள்ள 1975 மறுபதிப்பைப் பார்க்கவும்); Katharine Bushnell. God's Word to Women. சொந்த வெளியீடு: Oakland (CA, USA), ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை (சுமார் 1918); மேற்படி 1930, பத்திகள் 189-215 Katharine Bushnell. 101 Questions Answered: A Woman's Catechism - God's Word to Women. Lowes Ltd.: Southport (GB), ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை (சுமார் 1930; 72 பக்.). பக். 23-26; John A. Anderson. Women's Warfare and Ministry: What Saith the Scriptures? David Waldie: Stonehaven (GB), 1933. பக். 20-26; Katharine Bushnell. Was sagt Gott der Frau. Berlin, 1936. சுமார் 130 பக்.; Katharine Bushnell. The Badge of Guilt and Shame. Southport (GB) ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை; Ernestine von Trott zu Solz. Die Stellung der Frau nach der Bibel. Landheim Salem e. V.: Asendorf, ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை. 47 பக். பக். 33-37; J. C. Hurd. The Origin of I Corinthians. Seabury: New York, 1965. பக். 186-195; Joyce Harper. Women and the Gospel. C. B. R. F. Occasional Paper 5. Christian Brethren Research Fellowship: Pinner (GB), 1974. பக். 14-19+8-9; Jessie Penn-Lewis. The Magna Charta of Woman. Bethany House Publ.: Minneapolis, 1975 (1919-இன் மறுபதிப்பு). 103 பக். 21-34; Walter C. Kaiser, Jr. "Paul, Women, and the Church". Worldwide Challenge 3 (1976) Sept: 9-12; Neal M. Flanagan, Edwina Hunter Snyder. "Did Paul put down women in 1Cor 14: 34-36?". Biblical Theology Bulletin (New York) 11 (1981) 10-12; David W. Odell-Scott. "Let the Women Speak in Church: An Egalitarian Interpretation of I Cor. 14.33b-36". Biblical Theology Bulletin 13 (1983) 90-93; C. H. Talbert. "Paul's Understanding of the Holy Spirit: The Evidence of 1 Corinthians 12-14". Perspectives in Religious Studies 11 (1984) 95-108, இங்கே பக். 105-107; Chris Ukachukwu Manus. "The Subordination of the Women in the Church: 1 Co 14:33b-36 Reconsidered". Revue Africaine de Théologie 8 (1984) 16 (Oct) 183-195; David W. Odell-Scott. "In Defense of an Egalitarian Interpretation of 1 Cor 14.34-36". Biblical Theology Bulletin 17 (1987) 3: 100-103; Robert W. Allison. "Let Women be Silent in the Churches (1Cor. 14. 33b-36) What Did Paul Really Say, and What Did it Mean". Journal for the Study of the NT 32 (1988) 27-60; Gilbert Bilezikian. Beyond Sex Roles: A Guide for the Study of Female Roles in the Bible. Baker Book House: Grand Rapids (MI), ²1989. பக். 144-153; Daniel C. Arichea. "The Silence of Women in the Church". Bible Translator 46 (1995) 101-112; மேற்கோள் கோட்பாட்டை ஒரு சாத்தியமாகக் கருதுபவர்: Jerome Murphy-O'Connor. "Interpolations in 1 Corinthians". Catholic Biblical Quarterly 48 (1986) 81-94, இங்கே பக். 91.
14. Neal M. Flanagan, Edwina Hunter Snyder. "Did Paul put down women in 1Cor 14: 34-36?". மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 10+12.
15. Daniel C. Arichea. "The Silence of Women in the Church". மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 109 மற்றும் Chris Ukachukwu Manus. "The Subordination of the Women in the Church: 1 Co 14:33b-36 Reconsidered". மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 189.
16. Robert W. Allison. "Let Women be Silent in the Churches (1Cor. 14. 33b-36)". மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 44-45. Archibald Robertson, Alfred Plummer. A Critical and Exegetical Commentary on the First Epistle of St Paul to the Corinthians. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 325 மற்றும் Daniel C. Arichea. "The Silence of Women in the Church". மேற்குறிப்பிட்ட நூல் ஆகியோரும் இந்தப் பகுதியை ஆதியாகமம் 3:16-ஓடு தொடர்புபடுத்துகிறார்கள்; ஆனால் பவுல் ஆதியாகமம் 3:16-ஐ இப்படிப் புரிந்துகொண்டார் (அல்லது தவறாகப் புரிந்துகொண்டார்) என்று எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்.
17. Joyce Harper. Women and the Gospel. C. B. R. F. Occasional Paper 5. Christian Brethren Research Fellowship: Pinner (GB), 1974. பக். 14-15; John A. Anderson. Women's Warfare and Ministry: What Saith the Scriptures? David Waldie: Stonehaven (GB), 1933. பக். 20-26.
18. Joyce Harper. Women and the Gospel. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 14 (தால்முதின் நூலாகிய Megilla-விலிருந்து).
19. S. Aalen. "A Rabbinic Formula in I Cor. 14,34". பக். 513-525, இந்நூலில்: F. L. Cross (பதி.). Studia Evangelica II. Texte und Untersuchungen zur Geschichte der altchristlichen Literatur 87. Akademie-Verlag: (கிழக்கு) Berlin, 1964.
20. Gilbert Bilezikian. Beyond Sex Roles: A Guide for the Study of Female Roles in the Bible. Baker Book House: Grand Rapids (MI), ²1989. பக். 144-153.
21. மேற்படி, பக். 145.
22. மேற்படி.
23. மேற்படி, பக். 147.
24. மேற்படி, பக். 149.
25. மேற்படி.

26. மேற்படி, பக். 151.
27. மேற்படி, பக். 248-249.
28. மேற்படி, பக். 151-152.
29. மேற்படி, பக். 248.
30. C. H. Talbert. “Paul’s Understanding of the Holy Spirit”. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 105; அவர் “Montgomery translation of the New Testament, early in the century”-ஐயும், David W. Odell-Scott. “Let the Women Speak in Church”. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், Neal M. Flanagan, Edwina Hunter Snyder. “Did Paul put down women in 1Cor 14: 34-36?”. மேற்குறிப்பிட்ட நூல் ஆகியவற்றையும் ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார்.
31. C. H. Talbert. “Paul’s Understanding of the Holy Spirit”. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 106.
32. மிக விரிவாக: Gottfried Fitzer. ‘Das Weib schweige in der Gemeinde‘: Über den unpaulinischen Charakter der mulier-taceat-Verse in 1. Korinther 14. Theologische Existenz Heute 110. C. Kaiser: München, 1963; சுவிசேஷகர்கள் (எவாஞ்சலிக்கல்) வட்டாரத்தில்: Gordon D. Fee. The First Epistle to the Corinthians. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 699-707 (இதற்கு எதிராக: D. A. Carson. “‘Silent in the Churches’: On the Role of Women in 1Corinthians 14:33b-36”. பக். 140-153, இந்நூலில்: John Piper, Wayne Grudem (பதி.). Recovering Biblical Manhood and Womanhood. Crossway Books: Wheaton (IL), 1991. பக். 141-145); மற்றவர்கள்: Jerome Murphy-O’Connor. “Interpolations in 1 Corinthians”. Catholic Biblical Quarterly 48 (1986) 81-94, இங்கே பக். 90-92; Elizabeth Schüssler Fiorenza. Zu ihrem Gedächtnis. Chr. Kaiser: München, Grünewald: Mainz, 1988. பக். 287-291; G. W. Trompf. “On Attitudes Toward Women in Paul and Paulinist Literature: 1 Corinthians 11: 3-16 and Its Context”. The Catholic Biblical Quarterly 42 (1980) 196-215; Karl Hermann Schelkle. “‘Denn wie das Weib aus dem Mann ist, so auch der Mann aus dem Weib’ (1Kor 11,12): Zur Gleichberechtigung der Frau im Neuen Testament”. Diakonia 15 (1984) 85-90, இங்கே பக். 87; Hans Conzelmann. Der erste Brief an die Korinther. Kritisch-exegetischer Kommentar über das Neue Testament 5. ^{12}1981 (புதிய திருத்தத்தின் ^{2}1981). இந்த இடத்தில்; (Conzelmann-க்கு எதிராகப் பேசுபவர்கள்: C. K. Barrett. A Commentary on The First Epistle to the Corinthians. A & C Black: London, 1968. பக். 333 மற்றும் Mary Evans. Women in the Bible. The Paternoster Press: Exeter, 1983. பக். 95-96).
33. மேற்கத்தியப் பாடத்தின் எல்லா முக்கியச் சாட்சிகளிலும் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35, 1 கொரிந்தியர் 14:40-க்குப் பின் காணப்படுகிறது; பழமைவாத சுவிசேஷக விளக்கவுரையாளர் Gordon D. Fee. The First Epistle to the Corinthians. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 699-707-இன் கருத்துப்படியும், அவை பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டன என்பதால் மட்டுமே இதை விளக்க முடியும். வசனங்கள் 34-35 பிற்காலத்தில் உருவானதற்கான மேலும் பாடத் திறனாய்வுக் காரணங்களைச் சமீபத்தில் Philip B. Payne. “Fuldensis, Sigla for Variants in Vaticanus, and 1 Cor 14.34-5”. New Testament Studies 41 (1995) 240-262 குறிப்பிடுகிறார்; இந்த இதழில் இதிலிருந்து எழுந்த விவாதத்தையும் ஒப்பிடுக, உதா. Curt Niccum. “The Voice of the Manuscripts on the Silence of Women: The External Evidence for 1Cor 14.34-5”. New Testament Studies 43 (1997) 242-255-இலுள்ள எதிர்நிலைப்பாடு, மேலும் D. W. Bryce. “As in All the Churches of the Saints”. Lutheran Theological Journal 31 (1997) 31-39.
34. Gottfried Fitzer. ‘Das Weib schweige in der Gemeinde‘. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 6-7; Gordon D. Fee. The First Epistle to the Corinthians. மேற்குறிப்பிட்ட நூல், பக். 699-701.
35. மேற்படி, பக். 700.
36. Jerome Murphy-O’Connor. “Interpolations in 1 Corinthians”. Catholic Biblical Quarterly 48 (1986) 81-94, இங்கே பக். 90-92; இதேபோல Jerome Murphy-O’Connor. 1 Corinthians. New Testament Message 10. M. Glazier: Wilmington (DE), 1979. பக். 133.
37. உதாரணமாக இப்படிச் சொல்பவர்: Robert W. Allison. “Let Women be Silent in the Churches (1Cor. 14. 33b-36): What Did Paul Really Say, and What Did it Mean”. Journal for the Study of the NT 32 (1988) 27-60, இங்கே பக். 35-39.
38. Fee, G. D., The First Epistle to the Corinthians, edd. N. B. Stonehouse - F. F. Bruce - G. D. Fee - J. B. Green, The New International Commentary on the New Testament, William B. Eerdmans Publishing Company, Grand Rapids, MI; Cambridge, U.K. 2014, Revised Edition, 780.
39. Schnabel, E. J., Der erste Brief des Paulus an die Korinther, edd. G. Maier - H.-W. Neudorfer - R. Riesner - E. J. Schnabel, Historisch-Theologische Auslegung Neues Testament, SCM R. Brockhaus/Brunnen Verlag, Witten/Gießen 2018, பதிப்பு 4, 842–845.
40. தர்க்கவியலிலும் வரலாற்றியலிலும், மௌனத்திலிருந்து பெறப்படும் முடிவு Argumentum e silentio (லத்தீன்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு உண்மையோ ஒரு நிகழ்வோ, வேறு

விதமாக இருந்திருந்தால் அதைக் குறிப்பிடுவது நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அது குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதிலிருந்து, அது நிகழவில்லை என்று முடிவு செய்யப்படுகிறது.